

UNIVERSITATEA "ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAȘI
ȘCOALA DOCTORALĂ DE FILOSOFIE ȘI ȘTIINȚE SOCIAL – POLITICE
DOMENIUL: ȘTIINȚE POLITICE

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

DIMENSIUNI ALE COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ. STUDIU DE CAZ – MAREA BRITANIE ȘI ROMÂNIA

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC:

Prof. univ. dr. George POEDE

DOCTORAND:

Constantin-Cristinel HRIȚCAN

IAȘI, 2025

UNIVERSITATEA "ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAȘI
ȘCOALA DOCTORALĂ DE FILOSOFIE ȘI ȘTIINȚE SOCIAL – POLITICE
DOMENIUL: ȘTIINȚE POLITICE

Vă facem cunoscut că în data de 22.11.2025, ora 10:00, în sala Senatului, Corpul A, domnul Constantin Cristinel HRIȚCAN va susține, în ședința publică, teza de doctorat cu tema „**DIMENSIUNI ALE COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ. STUDIU DE CAZ – MAREA BRITANIE ȘI ROMÂNIA**” în vederea de obținerii titlului de doctor în domeniul Științe Politice.

Comisia de analiză și sinteză are următoarea componență:

Președinte:

Prof. univ. dr. **Romeo ASIMINEI**
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Conducător științific:

Profesor univ. dr. **George POEDE**
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Referenți:

Prof. univ. dr. **Mircea BRIE**
Universitatea ”Babeș Bolyai” din Cluj Napoca

Prof. univ. dr. **Bogdan ȘTEFANACHI**
Universitatea ”Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Conf. univ. dr. **Tudor STANCIU**
Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” din Iași

Secretariatul Compartimentului Studii Universitare de Doctorat și secretariatul Școlii Doctorale de Filosofie și Științe Social-Politice.

În acest scop vă punem la dispoziție rezumatul tezei de doctorat și vă invităm să participați la susținerea publică a tezei. Vă mulțumim!

MOTTO

„Durabilitate înseamnă putere împărtășită,
politici coerente și rezultate măsurabile.”

(Cristinel C. Hrițcan)

Cuprins

Cuvinte – Cheie.....	6
Cuprinsul tezei de doctorat.....	8
Introducere.....	11
Prezentarea sintetică a capitolelor tezei de doctorat.....	17
Concluzii finale.....	20
Bibliografie.....	22

CUVINTE – CHEIE

Cuvintele cheie utilizate în cadrul lucrării sunt următoarele: Agenția Română pentru Cooperare Internațională pentru Dezvoltare, Ajutor Oficial, Consiliul de Ajutor Economic, Asistența Oficială pentru Dezvoltare Internațională, Alianța Globală pentru Vaccinuri și Imunizare, Central Europeană, Comitetului Economic Special, Comitetul de Asistență pentru Dezvoltare, Componenta de Cooperare Transfrontalieră, Consiliului Economic și Social al ONU, Convenția pentru cooperare economică europeană, Cooperare Sud-Est Europeană, Cooperare pentru dezvoltare internațională, Cooperare Internațională, Dezvoltare și Cooperare Internațională, Dezvoltare Internațională, Fluxuri Oficiale, Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Monetar Internațional, Instrument pentru politici structurale de preaderare, Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat, Instrumentul European de Vecinătate, Ministerul pentru Dezvoltare de peste Mări, Ministerului de Externe, Commonwealth și Dezvoltare, Obiective de Dezvoltare ale Mileniului, Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, Organizația de Cooperare Economică la Marea Neagră, Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Națiunilor Unite, Organizația pentru Cooperare Economică Europeană, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, Vecinătate, Parteneriatele public-privat, Parteneriatului Estic, Partidul Comunist Român, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Politică Externă, Predicție, Strategia Națională de Cooperare pentru Dezvoltare, Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă, Strategii, Țări sărace foarte îndatorate, Indicele Dezvoltării Umane, Reziliență.

ABREVIERI

ACP	Africa, Caraibe și Pacific
ANI	Agencia Națională de Integritate
AOD	Asistență Oficială pentru Dezvoltare Internațională
BM	Banca Mondială
CAER	Consiliul de Ajutor Economic Reciproc
CCEE	Convenția pentru cooperare economică europeană
CDI	Cooperarea pentru dezvoltare internațională
CDW	Colonial Development and Welfare
CEI	Inițiativa Central Europeană
CES	Comitetului Economic Special
CHOGM	Commonwealth Heads of Government Meetings
CO2	Dioxid de Carbon
CSM	Consiliul Superior al Magistraturii
CTF	Componenta de Cooperare Transfrontalieră
DAC	Comitetul de Asistență pentru Dezvoltare
DAG	Asistență pentru Dezvoltare
DFID	Departamentului pentru Dezvoltare Internațională
DNA	Direcției Naționale Anticorupție
ECOSOC	Consiliului Economic și Social al ONU
ENPI	Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat
FAO	Organizația pentru Alimentație și Agricultură
FCDO	Ministerului de Externe, Commonwealth și Dezvoltare
FEDR	Fondul European de Dezvoltare Regională
FMI	Fondul Monetar Internațional
GAVI	Alianța Globală pentru Vaccinuri și Imunizare
HIPC	Țări sărace foarte îndatorate
IDU	Indicele Dezvoltării Umane
IEV	Instrumentul European de Vecinătate
IEVP	Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat
ILO	Organizația Internațională a Muncii
IMM	Întreprinderi Mici și Mijlocii
IPC	Indicele Percepției Corupției
IPM	Indicele Performanței de Mediu
ISD	Investițiilor Străine Directe
ISM	Indicele de Sărăcie Multidimensională
ISPA	Instrument pentru politici structurale de preaderare
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MCV	Mecanismul de Cooperare și Verificare
MDGs	Obiective de Dezvoltare ale Mileniului
MOD	Ministerul pentru Dezvoltare de peste Mări
NATO	Organizația Tratatului Atlanticului de Nord
NDICI	Vecinătate, Dezvoltare și Cooperare Internațională
OA	Ajutor Oficial
OCDE	Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică
OCEE	Organizația pentru Cooperare Economică Europeană
OCEMN	Organizația de Cooperare Economică la Marea Neagră
ODA	Asistenței Oficiale pentru Dezvoltare Internațională
ODD	Obiectivele de Dezvoltare Durabilă
ODM	Ministerului pentru Dezvoltare de peste Mări
ODM	Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului
OEEC	Organisation for European Economic Co-operation
OG	Organizații guvernamentale
OMS	Organizația Mondială a Sănătății
OMS/WHO	Organizația Mondială a Sănătății
ONG	Organizații neguvernamentale
ONU	Organizația Națiunilor Unite
OOF	Alte Fluxuri Oficiale
OWG	Open Working Group

PAC	Politicii Agricole Comune
PaE	Parteneriatului Estic
PCR	Partidul Comunist Român
PHARE	Poland and Hungary: Assistance for Restructuring their Economies
PIB	Produsul Intern Brut
PNUD	Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare
PPP	Parteneriatele public-privat
RDG	Republica Democrată Germană
RoAID	Agenția Română pentru Cooperare Internațională pentru Dezvoltare
SAPARD	Special Accession Programme for Agriculture and Rural Development
SDGs	Obiective de Dezvoltare Durabilă
SECI	Cooperare Sud-Est Europeană
SNCD	Strategia Națională de Cooperare pentru Dezvoltare
SNDD	Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă
SUA	Statele Unite al Americi
UE	Uniunea Europeană
UNCAD	Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare
UNDP	Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare
UNESCO	Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură
UNHCR	Înaltul Comisariat pentru Refugiați
UNICEF	Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite
URSS	Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste
VNB	Venitul Național Brut

CUPRINS

INTRODUCERE

1. CADRU TEORETIC

- 1.1. Contextul general al cooperării pentru dezvoltare internațională
- 1.2. Definirea cooperării pentru dezvoltare internațională
- 1.3. Principalele modele teoretice și perspective
- 1.4. Indicatorii și dimensiunile cooperării pentru dezvoltare internațională

2. ROMÂNIA ȘI COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ PENTRU DEZVOLTARE: DE LA IZOLARE IDEOLOGICĂ LA ROL STRATEGIC în UE

- 2.1. Contextul și importanța cooperării internațională a României
- 2.2. Bazele cooperării pentru dezvoltarea internațională a României 1945 - 2024
- 2.3. Rolul României în cadrul Consiliului pentru Ajutor Economic Reciproc **Eroare! Marcaj în document nedefinit.**
- 2.4. Cooperare pentru dezvoltarea internațională bilaterală cu statele din Lumea a Treia în perioada comunistă
- 2.5. Cooperarea pentru dezvoltare internațională în perioada post comunistă, reîntegrarea în cadrul comunității internaționale
- 2.6. Tranziția României către Cooperarea pentru Dezvoltare Internațională: Obiectivele Perioadei Preaderării la Uniunea Europeană
- 2.7. România ca stat donator emergent după aderarea la Uniunea Europeană
- 2.8. Priorități strategice și geografice ale asistenței pentru dezvoltare internațională **Eroare! Marcaj în document nedefinit.**
- 2.9. Parteneriate și inițiative multilaterale
- 2.10. Contribuția României la Obiectivele de Dezvoltare Durabilă - Agenda 2030
- 2.11. Finanțarea cooperării pentru dezvoltare internațională a României

3. ISTORIA ȘI EVOLUȚIA COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ A MARII BRITANII

- 3.1. Perioada colonială și începuturile cooperării pentru dezvoltare internațională
- 3.2. Impactul colonialismului asupra dezvoltării **Eroare! Marcaj în document nedefinit.**
- 3.3. Fundamentele cooperării pentru dezvoltare internaționale
- 3.4. Decolonizare și tranziția spre ajutor internațional (1945-1960)
- 3.5. Instituționalizarea cooperării pentru dezvoltare (1960-1990)
- 3.6. Reforma și modernizarea cooperării pentru dezvoltarea internațională (1990-2000)
- 3.7. Era modernă: sustenabilitate și globalizare (2000-prezent)
- 3.8. Finanțarea cooperării pentru dezvoltarea internațională a Marii Britanii

4. COOPERAREA PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ: STUDIU DE CAZ MAREA BRITANIE ȘI ROMÂNIA – MODELE, TRAIECTORII ȘI CONVERGENȚE

- 4.1. Fundamente istorice și traiectorii inițiale
- 4.2. Cadru instituțional și legislativ
- 4.3. Priorități tematice și geografice ale cooperării pentru dezvoltare internațională: Marea Britanie și România
- 4.4. Finanțarea cooperării pentru dezvoltare internațională
- 4.5. Provocări comune și specifice
- 4.6. Convergențe și oportunități de colaborare
- 4.7. Convergențe și Divergențe în Contribuția Marii Britanii și a României la Cooperarea pentru Dezvoltare Internațională

CONCLUZII FINALE, CONTRIBUȚII PROPRII, LIMITE ȘI DIRECȚII VIITOARE DE
CERCETARE
BIBLIOGRAFIE

INTRODUCERE

Cooperarea pentru dezvoltare internațională s-a afirmat, în ultimele decenii, ca una dintre dimensiunile fundamentale ale politicii externe, ale guvernantei globale și ale solidarității dintre state. Aceasta reflectă nu doar angajamentele asumate de comunitatea internațională în vederea eradicării sărăciei și reducerii inegalităților, ci și interesele geopolitice, economice și culturale ale statelor donatoare. Într-un context internațional marcat de interdependență, dezechilibre sistemice și provocări globale – de la schimbările climatice și migrație, până la pandemii și instabilitate politică – cooperarea pentru dezvoltare internațională devine un instrument strategic prin intermediul căruia statele consolidează parteneriate durabile, sprijină procesele de tranziție democratică și contribuie la securitatea colectivă.

Acest domeniu reprezintă una dintre cele mai dinamice și multidimensionale sfere ale relațiilor internaționale contemporane, situându-se la intersecția dintre politica externă, economia globală, dreptul internațional și teoriile dezvoltării. Într-un mediu global aflat într-o transformare permanentă, marcat de crize multiple – de la inegalități structurale și sărăcie extremă, până la conflicte armate, schimbări climatice, migrații forțate și pandemii – cooperarea pentru dezvoltare s-a impus nu doar ca expresie a solidarității internaționale, ci și ca mecanism strategic de afirmare a intereselor, valorilor și identității statelor pe scena globală.

Prezenta cercetare, intitulată *Dimensiuni ale cooperării pentru dezvoltare internațională. Studiu de caz – Marea Britanie și România*, își propune o analiză amplă și comparativă a acestui fenomen, având drept punct de referință două state europene cu profiluri distincte: Marea Britanie – un donator consacrat, cu o tradiție îndelungată în domeniul cooperării globale – și România – un actor emergent, a cărui implicare s-a consolidat gradual după aderarea la Uniunea Europeană.

Comparația sistematică între cele două modele de cooperare pentru dezvoltare oferă o perspectivă complexă asupra modului în care istoria, instituțiile, politicile și prioritățile tematice influențează angajamentele statelor în domeniul dezvoltării. În același timp, analiza evidențiază potențialul de convergență între state cu experiențe, resurse și poziționări diferite. Prin această abordare comparativă, cercetarea urmărește înțelegerea modului în care Marea Britanie și România gestionează cooperarea pentru dezvoltare internațională, având în vedere determinanții istorici, politici, instituționali și geografici. Obiectivul principal constă în înțelegerea aprofundată a fiecărui caz, identificarea bunelor practici, a factorilor explicativi și a eventualelor modele transferabile.

Lucrarea oferă o perspectivă comprehensivă asupra evoluției conceptului de cooperare pentru dezvoltare, a fundamentelor sale normative și ideologice, a actorilor implicați, a instrumentelor utilizate și a teoriilor care au modelat acest domeniu de-a lungul deceniilor. În primă instanță, se impune o analiză a contextului general al cooperării pentru dezvoltare internațională, printr-o incursiune istorică de la formele timpurii de ajutor bilateral postbelic până la consolidarea sistemului multilateral coordonat de instituțiile internaționale. Inițial motivată de imperativele reconstrucției și de logica Războiului Rece, asistența pentru dezvoltare s-a transformat treptat într-un instrument complex de diplomatie economică, promovare a democrației și consolidare a ordinii internaționale.

Originea și evoluția cooperării pentru dezvoltare sunt strâns legate de percepțiile statelor dezvoltate asupra responsabilității lor morale față de Sudul global, dar și de interesele lor geopolitice. În prezent, cooperarea pentru dezvoltare se definește printr-o pluralitate de obiective – de la eradicarea sărăciei și promovarea egalității de gen, la combaterea schimbărilor climatice și consolidarea statului de drept. Criteriile de alocare a asistenței oficiale pentru

dezvoltare (AOD) reflectă un echilibru între nevoile țărilor beneficiare, prioritățile strategice ale donatorilor și eficiența instituțională a mecanismelor de implementare.

Cercetarea de față urmărește să fundamenteze bazele conceptuale, metodologice și normative necesare unei înțelegeri aprofundate a cooperării pentru dezvoltare internațională. Aceasta oferă un cadru teoretic solid pentru analiza modului în care România și Marea Britanie s-au raportat la acest domeniu, în funcție de evoluțiile lor istorice, instituționale și strategice.

Astfel, structura lucrării este concepută pentru a evidenția atât aspectele generale, cât și particularitățile fiecărui caz.

- **Capitolul I** conturează cadrul teoretic al cooperării pentru dezvoltare internațională, analizând originile istorice, conceptele definitorii, principiile, obiectivele și principalele paradigme teoretice (realistă, liberală, constructivistă, postcolonială, umanistă și ecologistă) care fundamentează politicile statelor și instituțiilor internaționale.
- **Capitolul II** examinează evoluția cooperării pentru dezvoltare în România, de la perioada comunistă – caracterizată printr-o dimensiune ideologică pronunțată – până la etapa postcomunistă, în care România și-a consolidat treptat rolul de stat donator în cadrul Uniunii Europene. Analiza evidențiază etapele-cheie ale procesului: perioada preaderării, instituționalizarea domeniului, adoptarea cadrului legislativ și participarea la inițiative multilaterale, în strânsă legătură cu obiectivele de dezvoltare durabilă.
- **Capitolul III** explorează modelul britanic de cooperare pentru dezvoltare, analizând transformarea acestuia dintr-un instrument al influenței post-imperiale într-o politică publică sofisticată, articulată instituțional și adaptată contextului global contemporan. Se examinează etapele definitorii: decolonizarea, înființarea DFID, angajamentele multilaterale, integrarea în cadrul obiectivelor globale (ODM, ODD) și reformele post-Brexit.
- **Capitolul IV** realizează o analiză comparativă între România și Marea Britanie, punând accent pe fundamentele istorice, cadrele instituționale, prioritățile tematice și geografice, nivelurile de finanțare și provocările specifice fiecărui model. Această secțiune evidențiază diferențele de viziune și capacitate, dar și posibilele sinergii și bune practici de cooperare, mai ales în cadrul inițiativelor europene în contextul transformărilor globale contemporane.

Lucrarea adoptă o abordare interdisciplinară, îmbinând concepte și metode din teoria politică, relațiile internaționale, economia dezvoltării și analiza instituțională. Metodologia comparativă permite o înțelegere aprofundată a dinamicii cooperării pentru dezvoltare și facilitează formularea de recomandări pentru creșterea eficienței, legitimității și coerenței acestora în contextul transformărilor globale actuale.

Într-o lume în care interdependența devine o realitate structurală, iar solidaritatea internațională o necesitate practică, studiul de față contribuie la înțelegerea unei dimensiuni esențiale a politicilor globale și a rolului statelor – indiferent de mărime sau nivel de dezvoltare – în construcția unei ordini internaționale mai echitabile, reziliente și durabile.

MOTIVAȚIA ȘI IMPORTANȚA TEZEI

În contextul global contemporan, caracterizat de interdependențe crescânde între state, crize umanitare recurente, inegalități structurale persistente și nevoi complexe de dezvoltare, cooperarea pentru dezvoltare internațională s-a consolidat ca un instrument fundamental pentru promovarea păcii, stabilității și prosperității durabile.

Prezenta lucrare își propune să analizeze dimensiunile teoretice, istorice și instituționale ale cooperării pentru dezvoltare, prin intermediul unei abordări comparative între două state europene cu profiluri distincte, dar complementare: Marea Britanie, stat cu o tradiție colonială și o experiență îndelungată în domeniul asistenței internaționale, și România, actor emergent în arhitectura politicii europene de dezvoltare.

Motivația cercetării derivă din necesitatea de a înțelege modul în care modelele naționale de cooperare reflectă nu doar obiectivele de politică externă ale statelor, ci și valorile lor normative, constrângerile geopolitice și capacitățile administrative. În acest sens, analiza Marii Britanii evidențiază tranziția de la statutul de putere colonială la cel de partener global pentru dezvoltare, în timp ce cazul României ilustrează procesul de transformare postcomunistă și integrarea graduală în sistemul internațional al dezvoltării.

Relevanța științifică a cercetării constă în caracterul său interdisciplinar și aplicativ, prin îmbinarea fundamentelor teoretice ale cooperării internaționale cu o analiză empirică riguroasă a celor două modele naționale. Lucrarea examinează dimensiunile instituționale, prioritățile geografice și tematice, precum și mecanismele de finanțare și evaluare a impactului politicilor de dezvoltare. O asemenea perspectivă este esențială pentru înțelegerea dinamicii actuale a cooperării pentru dezvoltare și pentru identificarea convergențelor și oportunităților de colaborare, mai ales în cadrul inițiativelor europene și multilaterale.

Dincolo de contribuția teoretică, cercetarea are și o valoare practică semnificativă, prin identificarea lecțiilor învățate și a modelelor eficiente de acțiune care pot fi replicate în contexte diferite. Rezultatele analizei se adresează atât factorilor de decizie din administrația publică, cât și actorilor non-guvernamentali implicați în implementarea politicilor de dezvoltare.

Abordarea comparativă permite, totodată, o evaluare critică a provocărilor comune și specifice celor două state – de la gestionarea moștenirii coloniale sau absența unei tradiții consolidate, până la problematica legitimității publice și a constrângerilor bugetare.

În ansamblu, lucrarea contribuie la îmbogățirea literaturii de specialitate privind cooperarea pentru dezvoltare internațională și oferă un cadru analitic solid pentru formularea unor politici externe coerente, eficiente și adaptate la cerințele unei lumi în schimbare. Totodată, cercetarea se aliniază obiectivelor Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, subliniind importanța unei acțiuni concertate, bazate pe solidaritate, responsabilitate partajată și eficiență instituțională.

SCOPUL ȘI OBIECTIVELE TEZEI

Scopul principal al prezentei cercetări este analiza dimensiunilor teoretice, istorice, instituționale și strategice ale cooperării pentru dezvoltare internațională, prin intermediul unui studiu comparativ aplicat asupra Marii Britanii și României – două state cu traiectorii distincte, dar relevante pentru înțelegerea arhitecturii globale a asistenței pentru dezvoltare. Cercetarea urmărește să ofere o perspectivă integrată asupra modului în care cooperarea pentru dezvoltare este conceptualizată, implementată și adaptată în contexte istorice și geopolitice diferite, punând accent pe: fundamentele teoretice și modelele explicative, evoluțiile istorice ale implicării celor două state, cadrul legislativ și instituțional actual, prioritățile tematice și geografice, mecanismele de finanțare, precum și principalele provocări și puncte de convergență.

Prin această abordare, lucrarea își propune identificarea unor lecții relevante și a unor bune practici care pot contribui la optimizarea politicilor de cooperare pentru dezvoltare, în concordanță cu agenda internațională contemporană și, în special, cu Obiectivele de Dezvoltare Durabilă promovate de Națiunile Unite. Analiza depășește dimensiunea pur teoretică, integrând componentele instituționale, legislative și bugetare ale cooperării pentru dezvoltare, printr-o comparație a priorităților tematice și geografice ale celor două state.

Totodată, cercetarea examinează provocările interne și externe întâmpinate de fiecare stat în implementarea politicilor de dezvoltare, precum și posibilele puncte de convergență și colaborare între acestea, în contextul european și global.

OBIECTIVELE CERCETĂRII

Obiectivul general al cercetării este realizarea unei analize comparative a cooperării pentru dezvoltare internațională în cazul Marii Britanii și al României, sprijinit de următoarele obiective specifice:

- analiza teoretică a conceptului de cooperare pentru dezvoltare internațională, incluzând originile, tipologiile, principiile, actorii implicați și modelele explicative utilizate în literatura de specialitate;
- identificarea indicatorilor și dimensiunilor relevante pentru evaluarea eficienței cooperării internaționale pentru dezvoltare, cu accent pe criteriile utilizate de organizațiile internaționale;
- studierea evoluției istorice și instituționale a cooperării internaționale pentru dezvoltare în România, de la perioada comunistă și până în prezent, cu accent pe tranziția post-aderare la UE și statutul de stat donator emergent;
- analiza critică a modelului britanic de cooperare pentru dezvoltare, începând din perioada colonială, trecând prin faza post-imperială și până la politicile recente de sustenabilitate și globalizare;
- compararea cadrului instituțional și legislativ al celor două state, cu evidențierea rolului DFID/FCDO în Marea Britanie și MAE–RoAid în România, precum și analiza bugetelor alocate și a priorităților geografice și tematice;
- identificarea convergențelor și divergențelor dintre Marea Britanie și România în ceea ce privește politicile, strategiile și impactul cooperării pentru dezvoltare internațională;
- explorarea oportunităților de colaborare bilaterală/multilaterală/trilaterală, inclusiv în cadrul UE, ONU sau altor organizații, pe baza punctelor de complementaritate și a bunelor practici transferabile;
- evaluarea impactului contribuției celor două state la obiectivele globale de dezvoltare durabilă, în special în contextul Agendei 2030 a ONU.

FUNDAMENT TEORETIC ȘI CONCEPTUAL

O abordare conceptuală clară a cooperării pentru dezvoltare este indispensabilă pentru înțelegerea riguroasă a domeniului. Definirea conceptului implică delimitarea acestuia de alte forme de asistență internațională – precum ajutorul umanitar sau cooperarea tehnică – și clarificarea principalelor tipologii: bilaterală, multilaterală și trilaterală. Principiile fundamentale – parteneriatul, eficiența, responsabilitatea reciprocă și sustenabilitatea – constituie pilonii normativi ai politicilor globale de dezvoltare.

Actorii implicați sunt multipli și eterogeni: guvernele naționale, agențiile de dezvoltare, organizațiile internaționale, ONG-urile, sectorul privat și comunitățile locale. Fiecare dintre aceștia contribuie, dintr-o perspectivă proprie, la formularea și implementarea politicilor de dezvoltare. Mecanismele de cooperare acoperă o gamă largă de instrumente – de la granturi și credite concesionale, la asistență tehnică, parteneriate public-private și programe de schimb de expertiză.

Totuși, cooperarea pentru dezvoltare internațională este marcată de o serie de provocări structurale, precum asimetriile de putere dintre donatori și beneficiari, condiționalitățile politice, eficiența variabilă a utilizării fondurilor, fragmentarea intervențiilor, lipsa coerenței între politicile sectoriale și dificultatea măsurării impactului real asupra dezvoltării durabile.

În plan teoretic, literatura de specialitate a generat multiple modele explicative pentru înțelegerea rațiunilor, formelor și efectelor cooperării pentru dezvoltare internațională. Indicatorii și dimensiunile acestora – sociale, economice, politice și de mediu – sunt profund interdependente și reflectă complexitatea procesului de dezvoltare durabilă. Indicatori precum rata sărăciei, accesul la educație, egalitatea de gen sau eficiența utilizării fondurilor de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) constituie instrumente esențiale pentru evaluarea progresului și formularea politicilor bazate pe evidențe.

Analiza acestor indicatori contribuie la consolidarea transparenței, a responsabilității și a eficienței politicilor de cooperare.

ÎNTREBĂRI DE CERCETARE

Pentru aprofundarea dimensiunii comparative, cercetarea formulează un set de întrebări fundamentate teoretic și empiric, menite să ghideze analiza critică a modelelor naționale de cooperare pentru dezvoltare ale Marii Britanii și României:

1. Care sunt principalele trăsături care diferențiază traiectoriile istorice ale Marii Britanii și ale României în cooperarea pentru dezvoltare internațională?
2. Care sunt prioritățile tematice și geografice ale fiecărui stat și cum reflectă acestea strategiile lor externe?
3. Ce provocări comune confruntă cele două state în politicile de dezvoltare?
4. Ce convergențe există între România și Marea Britanie în cooperarea pentru dezvoltare internațională?
5. Ce tip de colaborări bilaterale ar putea dezvolta Marea Britanie și România în viitor?
6. Care sunt beneficiile unei colaborări strânse între România și Marea Britanie în domeniul dezvoltării internaționale?
7. Ce poate învăța România din experiența Marii Britanii și cum se poate valorifica această relație?

Acest set de întrebări urmărește stimularea unei reflecții critice și sistematice asupra dimensiunilor esențiale ale cooperării pentru dezvoltare și consolidarea competențelor analitice necesare evaluării politicilor internaționale dintr-o perspectivă comparativă. Ele contribuie la configurarea unei viziuni sistemice asupra modului în care contextul istoric, poziționarea geopolitică, prioritățile tematice și capacitățile financiare influențează formularea și implementarea politicilor de dezvoltare.

În ansamblu, aceste întrebări facilitează explorarea diferențelor istorice, instituționale, tematice și geografice dintre modelele britanic și românesc, evidențiind totodată punctele de sinergie, complementaritate și potențial colaborativ. Astfel, ele constituie un instrument metodologic esențial pentru consolidarea unei perspective analitice riguroase asupra arhitecturii globale a dezvoltării internaționale și asupra rolului distinct pe care fiecare stat îl joacă în cadrul acesteia.

METODOLOGIA DE CERCETARE

Lucrarea de față adoptă o abordare calitativă de tip exploratoriu-comparativ, fundamentată pe analiza documentară și analiza de conținut, având ca obiectiv evidențierea principalelor dimensiuni ale cooperării pentru dezvoltare internațională printr-un studiu de caz aplicat asupra Marii Britanii și României. Alegerea acestor două cazuri răspunde unei duble motivații: pe de o parte, aceea de a surprinde continuitatea și adaptabilitatea unui actor tradițional cu influență globală – Marea Britanie – iar pe de altă parte, de a analiza dinamica emergentă a unui stat post-comunist aflat în proces de consolidare a rolului său internațional – România.

Cercetarea se bazează pe analiza documentară a unei game variate de surse primare și secundare, incluzând strategii guvernamentale, rapoarte instituționale, documente legislative, studii și statistici elaborate de organizații internaționale (precum OCDE, ONU, Uniunea Europeană), precum și o literatură de specialitate relevantă din domeniile relațiilor internaționale, politicilor de dezvoltare și istoriei cooperării internaționale. Această metodă permite o înțelegere aprofundată a contextului istoric, instituțional și geopolitic al cooperării pentru dezvoltare, atât la nivel național, cât și internațional.

Studiul de caz comparativ oferă posibilitatea de a identifica diferențele și convergențele dintre cele două modele de cooperare, concentrându-se asupra unor dimensiuni analitice majore, precum: evoluția istorică, cadrul instituțional și legislativ, prioritățile tematice și geografice, mecanismele de finanțare, precum și strategiile geopolitice și oportunitățile de colaborare.

Dimensiunile analitice ale studiului de caz:

1. Dimensiunea istorică – investighează fundamentele și traiectoriile specifice ale celor două state în domeniul cooperării pentru dezvoltare: de la moștenirea colonială a Marii Britanii la etapele de izolare, tranziție și reintegrare internațională ale României.
2. Dimensiunea instituțională și legislativă – analizează arhitectura administrativă și cadrul normativ al cooperării pentru dezvoltare, prin examinarea agențiilor specializate (DFID/FCDO în Marea Britanie și RoAid în România), precum și a legislației aferente.
3. Dimensiunea tematică și geografică – explorează prioritățile tematice (precum sănătatea, educația, guvernanta, egalitatea de gen sau schimbările climatice) și zonele geografice de interes (Africa Subsahariană, Asia de Sud, Vecinătatea Estică, Balcanii de Vest), evidențiind modul în care acestea reflectă orientările strategice și interesele de politică externă ale fiecărui stat.
4. Dimensiunea financiară – compară bugetele alocate cooperării pentru dezvoltare, raportul AOD/PIB și mecanismele de finanțare, analizând constrângerile bugetare, eficiența cheltuielilor, precum și percepțiile publice privind legitimitatea și relevanța asistenței oferite.
5. Dimensiunea strategică și geopolitică – evaluează modul de proiecție a influenței internaționale prin intermediul politicilor de dezvoltare, în relație cu apartenența sau colaborarea fiecărui stat la organizații internaționale precum ONU, Uniunea Europeană, Commonwealth și OCDE.
6. Dimensiunea convergenței și colaborării – identifică punctele comune, lecțiile învățate și oportunitățile de cooperare bilaterală și multilaterală, în special în cadrul inițiativelor europene, globale sau regionale, contribuind la conturarea unei perspective de sinergie și complementaritate.

Prin această abordare multidimensională, cercetarea depășește simpla comparație descriptivă dintre două modele naționale, oferind o viziune analitică integrată asupra transformărilor care redefinesc domeniul cooperării pentru dezvoltare internațională în contextul globalizării, al crizelor recurente și al noilor imperative asociate sustenabilității și solidarității internaționale.

Pentru realizarea analizei comparative, au fost selectate două studii de caz contrastante, reprezentative pentru poziționări distincte în sistemul internațional: Marea Britanie – fost imperiu colonial și donator tradițional cu experiență consolidată în asistența externă – și România – stat post-comunist și actor emergent în domeniul cooperării pentru dezvoltare.

Metoda analizei de conținut este aplicată asupra documentelor strategice, rapoartelor oficiale și discursurilor politice relevante, cu scopul de a identifica temele dominante, valorile promovate și viziunile strategice referitoare la rolul fiecărui stat în arhitectura globală a cooperării pentru dezvoltare.

De asemenea, cercetarea beneficiază de o abordare interdisciplinară, care integrează perspective din relațiile internaționale, economia politică, studiile europene și analiza instituțională. Această combinație metodologică susține o înțelegere nuanțată a fenomenului analizat, contribuind simultan la clarificarea cadrului teoretic și la evaluarea aplicată a politicilor și practicilor concrete de cooperare pentru dezvoltare.

PREZENTAREA SINTETICĂ A CAPITOLELOR TEZEI DE DOCTORAT

CAPITOLUL 1: CONTEXTUL GENERAL AL COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ

Cooperarea pentru dezvoltare internațională (CDI) a parcurs, în mai puțin de un secol, un arc transformator: de la filantropie paternalistă și intervenții adesea subsumate intereselor coloniale, la un sistem instituționalizat guvernat de standarde, indicatori și mecanisme de coordonare transnaționale (OCDE–DAC, UE, ONU). După 1945, instituționalizarea a fost accelerată de experiența reconstrucției europene (Planul Marshall, OECE/OCDE), iar consacrarea Asistenței Oficiale pentru Dezvoltare (ODA) și, ulterior, agenda eficacității ajutorului (Roma–Paris–Accra–Busan) a convertit asupra angajamentelor pe termen lung. În prezent, Agenda 2030 și cele 17 ODD constituie arhitectura strategică a domeniului, cu Uniunea Europeană în rol de donator principal și furnizor de standarde metodologice.

Acest parcurs a produs trei efecte structurale. Mai întâi, a apărut o gramatică comună a dezvoltării (definiții operaționale, tipologii - bilaterale, multilaterale), ceea ce facilitează interoperabilitatea actorilor. Apoi, s-a format o infrastructură instituțională - de la ministere și agenții de dezvoltare la rețele internaționale capabile să planifice, să finanțeze și să evalueze programe complexe. În fine, s-au impus mecanisme de măsurare (IDU, ISM, ODA, IPM etc.) care aduc transparență și responsabilitate. Totuși, progresul nu a eliminat tensiunile structurale: asimetrii de putere în raporturile donator - beneficiar, fragmentare și suprapunere a intervențiilor, volatilitate a finanțării, dificultăți persistente în măsurarea impactului pe termen lung, precum și nevoi de coerență a politicilor și programelor.

Crizele recente - pandemia, intensificarea riscurilor climatice, șocuri geopolitice și comerciale - au acționat ca *teste de stres* pentru CDI: au evidențiat importanța rezilienței, nevoia de adaptare rapidă a programelor și valoarea parteneriatelor reciproce promovată la Busan.

Pe fondul acestei complexități, eficacitatea CDI depinde de potrivirea fină dintre scopuri, principii și instrumente. Definiția operațională a CDI este orientată spre consolidarea capacităților, reducerea dependențelor și întărirea rezilienței.

Din perspectiva modelelor teoretice, CDI funcționează cel mai bine printr-o eclectică disciplinată: realismul - explică utilizarea strategică a ajutorului și limitele impuse de distribuția puterii; liberalismul - arată cum instituțiile reduc costurile tranzacționale și cresc predictibilitatea; constructivismul - luminează rolul normelor, identităților și legitimității; post-colonialismul și dependența - avertizează asupra asimetriei și condițiilor impuse; modernizarea - oferă o *hartă* a transformărilor, dar cere contextualizare; sustenabilitatea (durabilitatea) impune echilibrul (economie–societate–mediu); teoria rețelelor globale - explică guvernanta policentrică și costurile de coordonare. Așadar, putem spune că nu există un monopol explicativ; triangularea disciplinară sporește calitatea diagnozei și a designului de politici și programe.

În plan metodologic, matricea dimensiuni - indicatori rămâne instrumentul central al deciziei informate. Persistența lacunelor statistice și a divergențelor metodologice, alături de riscul unei înțelegeri limitate a contextului local, subliniază necesitatea unor investiții susținute în infrastructura de date, în armonizarea standardelor metodologice și în întărirea capacității analitice naționale.

Cooperare pentru dezvoltare internațională în ceea ce privește Marea Britanie și România, ilustrează un proces de învățare bidirecțională dintre un donator matur, cu infrastructură instituțională solidă și instrumente sofisticate, și un actor emergent aflat în faza de consolidare

strategică. Privind spre orizontul anului 2030, obiectivele dezvoltării durabile se mențin ambițioase, dar dificil de realizat într-un context marcat de asimetrii de progres, crize suprapuse și șocuri exogene. În aceste condiții, cooperarea pentru dezvoltare internațională reclamă o reconfigurare orientată spre priorizare strategică, inovare instituțională și parteneriate efective. Valoarea adăugată a CDI se manifestă acolo unde intervențiile depășesc logica executării de proiecte și se concentrează pe soluționarea problemelor structurale. Atingerea acestor obiective presupune disciplină instituțională, investiții constante în date și capacități analitice, reziliență față de presiunile geopolitice pe termen scurt și, mai presus de toate, încredere în parteneri, în reguli și în valoarea cumulativă a învățării. Doar prin respectarea acestor principii, arhitectura globală a cooperării pentru dezvoltare, construită după 1945, își poate împlini menirea, în ceea ce privește realizarea unei transformări durabile a societăților, în spiritul demnității umane, al echității și al responsabilității față de viitorul comun.

CAPITOLUL 2. ROMÂNIA ȘI COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ PENTRU DEZVOLTARE: DE LA IZOLARE IDEOLOGICĂ LA ROL STRATEGIC ÎN UE

România are o istorie relativ recentă în domeniul cooperării pentru dezvoltare internațională, însă originile implicării sale pot fi identificate încă din perioada regimului comunist, fiind ulterior consolidate prin angajamentele asumate odată cu aderarea la Uniunea Europeană. De-a lungul ultimelor decenii, acest domeniu a cunoscut o transformare profundă, evoluând de la forme de asistență punctuală, oferită selectiv unor state partenere, către o politică mai coerentă și strategică, aliniată standardelor și principiilor internaționale. În perioada comunistă, România a participat la cooperarea internațională într-un cadru ideologic specific, oferind sprijin țărilor în curs de dezvoltare din Africa, Asia și America Latină. Asistența se concentra în principal pe proiecte de infrastructură, educație și formare profesională, fiind puternic influențată de rațiuni geopolitice. Aceste demersuri urmăreau consolidarea relațiilor bilaterale cu statele din mișcarea de nealiniere sau cu regimuri apropiate ideologic, contribuind la extinderea sferei de influență a României în contextul Războiului Rece.

După 1989, odată cu tranziția către democrație și economia de piață, implicarea României în cooperarea pentru dezvoltare s-a diminuat considerabil. Prioritățile interne de reformă politică și redresare economică, precum și constrângerile bugetare, au determinat o retragere temporară din inițiativele internaționale majore. Totuși, în anii 1990, procesul de integrare graduală în structurile euro-atlantice a început să influențeze și politicile de cooperare internațională, deschizând treptat drumul spre o re poziționare a României ca actor emergent.

Un moment de referință în această evoluție l-a constituit aderarea la Uniunea Europeană în anul 2007, care a marcat tranziția de la statutul de beneficiar la cel de donator emergent. În calitate de stat membru al Uniunii, România și-a asumat responsabilitatea de a contribui activ la politicile europene de cooperare pentru dezvoltare, participând la eforturile globale de combatere a sărăciei și de promovare a dezvoltării durabile. În acest scop, a fost creat un cadru instituțional și legislativ dedicat gestionării Asistenței Oficiale pentru Dezvoltare, având Ministerul Afacerilor Externe în rolul de coordonator principal al politicilor naționale în domeniu. România a început să contribuie la fondurile europene pentru dezvoltare și să inițieze proiecte bilaterale în țări partenere, în concordanță cu prioritățile definite la nivel național și european.

Așadar, cooperarea pentru dezvoltare internațională a devenit o componentă strategică a politicii externe a României, reflectând tranziția de la beneficiar la donator emergent. În pofida nivelului încă modest al finanțării și a provocărilor instituționale persistente, progresele în consolidarea cadrului legislativ, definirea priorităților și profesionalizarea mecanismelor de implementare indică o evoluție constantă. Prin valorificarea experienței proprii de tranziție și prin implicarea activă în inițiativele europene și multilaterale, România își poate consolida rolul

de partener credibil și responsabil în arhitectura globală a dezvoltării. În acest sens, cooperarea pentru dezvoltare nu reprezintă doar o obligație politică și morală, ci și o oportunitate strategică de afirmare internațională și de contribuție la construirea unei ordini mondiale mai echitabile, solidare și durabile. Evoluția cooperării internaționale pentru dezvoltare a României reflectă nu doar tranziția internă a statului român, ci și angajamentul său crescând față de principiile solidarității internaționale, eficienței ajutorului și dezvoltării durabile. România se profilează astfel ca un actor emergent în arhitectura globală a cooperării pentru dezvoltare, aflat într-un proces continuu de profesionalizare și aliniere la standardele europene și internaționale.

CAPITOL 3. ISTORIA ȘI EVOLUȚIA COOPERĂRII PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ A MARII BRITANII

Evoluția cooperării pentru dezvoltare internațională a Marii Britanii reflectă o tranziție profundă de la logica imperială a dominației la o viziune modernă, bazată pe parteneriate echitabile, responsabilitate globală și solidaritate internațională. Prin instituționalizarea politicilor de dezvoltare, angajamentele financiare constante și implicarea activă în inițiative multilaterale, Regatul Unit și-a consolidat statutul de lider global și promotor al valorilor democratice, al drepturilor omului și al dezvoltării durabile.

Așadar, se poate afirma că evoluția cooperării pentru dezvoltare internațională a Marii Britanii reflectă o tranziție complexă de la o politică post-colonială la un model sofisticat de parteneriat global, întemeiat pe principii de sustenabilitate, echitate și responsabilitate. Parcursul istoric ilustrează transformarea treptată a relațiilor asimetrice de putere într-un cadru de cooperare bazat pe parteneriate egale, norme multilaterale și angajamente comune pentru dezvoltare durabilă.

De la instituționalizarea politicilor de asistență în perioada 1960–1990, Marea Britanie a reușit să-și consolideze profilul de lider global în domeniul dezvoltării. Aceste transformări au fost însoțite de o profesionalizare a mecanismelor de gestionare a ajutorului extern, de o separare clară între obiectivele comerciale și cele de dezvoltare și de o orientare tot mai accentuată către reducerea sărăciei, promovarea drepturilor omului și sprijinirea guvernărilor democratice.

În perioada contemporană, caracterizată de globalizare, interdependență și apariția unor provocări transnaționale precum schimbările climatice, migrația și inegalitățile economice, politica britanică de cooperare a evoluat către un cadru strategic integrat, în care dezvoltarea, securitatea și diplomația economică se susțin reciproc. Marea Britanie a promovat activ Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și ulterior Obiectivele de Dezvoltare Durabilă, asumându-și un rol esențial în modelarea discursului global privind sustenabilitatea și echitatea.

Totodată, restructurarea instituțională prin integrarea DFID în cadrul Ministerului de Externe, Commonwealth și Dezvoltare a urmărit o mai bună coordonare între politica externă și cea de dezvoltare, deși această fuziune a generat și dezbateri privind riscul diminuării priorităților de dezvoltare în favoarea intereselor geopolitice. În ciuda acestor provocări, angajamentul Marii Britanii față de Asistența Oficială pentru Dezvoltare și față de țările vulnerabile rămâne o expresie clară a continuității și coerenței sale strategice.

Cooperarea britanică pentru dezvoltare internațională nu reprezintă doar un instrument al politicii externe, ci și o manifestare a unei viziuni globale bazate pe valori și norme democratice, care contribuie la consolidarea stabilității, securității și prosperității colective. Prin adaptabilitatea instituțională și prin capacitatea de a îmbina interesele naționale cu obiectivele globale, Marea Britanie continuă să ofere un model de leadership responsabil și sustenabil în domeniul dezvoltării internaționale. Astfel, experiența britanică demonstrează că eficiența cooperării pentru dezvoltare internațională nu derivă doar din volumul resurselor alocate, ci din calitatea instituțiilor, consistența politicilor și forța valorilor care le animă.

În pofida provocărilor recente generate de restructurarea instituțională și de reorientarea strategică a politicii externe, Marea Britanie rămâne un actor esențial în definirea și implementarea agendei internaționale pentru dezvoltare, demonstrând capacitatea de adaptare și continuitatea angajamentului său față de o ordine mondială mai echitabilă și sustenabilă.

CAPITOL 4. COOPERAREA PENTRU DEZVOLTARE INTERNAȚIONALĂ: STUDIU DE CAZ MAREA BRITANIE ȘI ROMÂNIA – MODELE, TRAIECTORII ȘI CONVERGENȚE

În contextul internațional contemporan, cooperarea pentru dezvoltare internațională s-a transformat într-un instrument strategic fundamental al politicii externe a statelor, reflectând interdependențele globale și nevoia de solidaritate în fața provocărilor comune. Atât Marea Britanie, cât și România, deși diferite prin istorie, resurse și influență geopolitică, au dezvoltat modele proprii de implicare în sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare. Prin urmare, acest capitol urmărește să evidențieze diferențele de natură istorică, instituțională și strategică, precum și punctele de convergență și complementaritate dintre cele două modele naționale de cooperare pentru dezvoltare. Analiza comparativă a acestor traiectorii contribuie la înțelegerea modului în care Marea Britanie și România își definesc și își exercită rolul în arhitectura globală a dezvoltării, între tradiție, transformare și responsabilitate comună.

CONCLUZII FINALE, PROVOCARI, CONVERGENȚE, PERSPECTIVE VIITOARE

Analiza comparativă a evoluției cooperării pentru dezvoltare internațională dintre Regatul Unit al Marii Britanii și România evidențiază două traiectorii distincte, modelate de contexte istorice, politice și instituționale diferite, dar convergente în anumite puncte esențiale. Într-un mediu internațional dinamic, marcat de transformări geopolitice, economice și normative profunde, ambele state și-au construit modele proprii de acțiune, influențate de resursele disponibile, de moștenirea istorică, de prioritățile strategice naționale și de poziționarea lor în sistemul global.

Această concluzie își propune să sintetizeze principalele direcții conturate de cercetare, prin examinarea evoluțiilor instituționale și normative, a tematicilor prioritare și a mecanismelor de finanțare care definesc arhitectura cooperării pentru dezvoltare în cele două state. Totodată, sunt evidențiate dinamica internă și externă a fiecărui sistem național, precum și oportunitățile de dialog, complementaritate și cooperare bilaterală, relevante în contextul mai amplu al arhitecturii globale a asistenței pentru dezvoltare internațională.

PROVOCĂRI STRUCTURALE ȘI IDENTITARE

Ambele state se confruntă cu presiuni interne care pot influența legitimitatea și eficiența politicilor de cooperare pentru dezvoltare internaționale. În Marea Britanie, dezbaterile publice privind alocarea fondurilor externe, în contextul constrângerilor economice și al austerității interne, au alimentat un discurs critic asupra oportunității și priorităților ajutorului internațional. În România, în schimb, dificultățile provin din nivelul scăzut de conștientizare publică, din capacitatea administrativă limitată și dintr-o tradiție instituțională încă în formare în domeniul dezvoltării internaționale.

Totodată, cele două state pornesc de la fundamente culturale și istorice distincte: Marea Britanie gestionează moștenirea complexă a trecutului său colonial și așteptările persistente ale fostelor colonii, în timp ce România se află în procesul de construire a propriei identități și expertize ca donator emergent. Paradoxal, aceste diferențe pot constitui un teren fertil pentru schimburi de bune practici, transfer de cunoștințe și cooperare complementară, mai ales în

contexte multilaterale și europene, unde experiența britanică și perspectiva est-europeană a României se pot completa reciproc.

CONVERGENȚE STRATEGICE ȘI OPORTUNITĂȚI DE COLABORARE

În pofida diferențelor structurale, istorice și instituționale, între cele două modele se pot identifica puncte semnificative de convergență. Atât Regatul Unit, cât și România împărtășesc un angajament comun față de principiile fundamentale ale cooperării internaționale – eficiență, durabilitate, respectarea drepturilor omului și promovarea parteneriatelor echitabile. Participarea ambelor state la inițiative europene și multilaterale, interesul comun pentru stabilizarea Vecinătății Estice și implicarea în proiecte umanitare și de reconstrucție în regiuni precum Africa Subsahariană și Orientul Mijlociu oferă o bază solidă pentru dezvoltarea unor parteneriate complementare.

În această perspectivă, România poate valorifica experiența instituțională, expertiza tehnică și bunele practici ale Marii Britanii pentru consolidarea propriilor capacități operaționale și de planificare strategică, în timp ce Marea Britanie poate colabora cu România în zone de proximitate geopolitică sau în cadrul unor mecanisme europene extinse, unde avantajele comparative ale ambelor state pot fi integrate într-un cadru comun de acțiune. Această complementaritate oferă premise pentru o cooperare aprofundată, capabilă să contribuie la eficiența globală a politicilor de dezvoltare și la promovarea unei ordini internaționale mai echitabile și sustenabile.

PERSPECTIVE VIITOARE ȘI RECOMANDĂRI STRATEGICE

Pe termen mediu și lung, relația dintre cele două state în domeniul cooperării pentru dezvoltare ar putea evolua în direcția unor parteneriate tematice (ex. educație digitală, reziliență climatică), a unor colaborări trilaterale (UK-România-stat partener) sau a unor alianțe în cadrul forurilor internaționale relevante (OCDE, ONU, UE). Pentru atingerea acestor obiective, sunt necesare următoarele: crearea unui mecanism bilateral de consultare periodică între agențiile de dezvoltare ale celor două state; promovarea schimburilor de experiență instituțională și formarea personalului implicat în politicile de dezvoltare; susținerea unor proiecte-pilot comune în regiuni strategice; precum și încurajarea participării societății civile și a sectorului privat la inițiativele de cooperare pentru dezvoltare.

Analiza comparativă a evoluției cooperării pentru dezvoltare internațională dintre Regatul Unit al Marii Britanii și România evidențiază atât diferențe de traiectorie instituțională și resurse, cât și un potențial considerabil de complementaritate strategică în actualul context global. Având în vedere convergențele identificate și oportunitățile emergente, se pot formula următoarele direcții viitoare de acțiune pentru aprofundarea cooperării bilaterale în domeniul dezvoltării internaționale, cum ar fi: instituționalizarea unui mecanism bilateral de consultare; dezvoltarea unor parteneriate tematice; promovarea cooperării trilaterale; consolidarea schimbului de expertiză instituțională; implementarea unor proiecte-pilot comune; implicarea sporită a societății civile și a sectorului privat; creșterea vizibilității cooperării bilaterale.

Prin valorificarea acestor direcții strategice, România și Regatul Unit pot consolida un parteneriat dinamic și adaptabil, capabil să contribuie la dezvoltarea unui sistem de cooperare internațională mai eficient, echitabil și orientat către rezultate durabile, în beneficiul statelor partenere și al comunității internaționale.

În concluzie, această cercetare evidențiază nu doar diferențele structurale și istorice dintre cele două modele, ci și potențialul semnificativ de complementaritate strategică. Într-o lume marcată de interdependențe crescânde și provocări globale, colaborarea dintre un actor consacrat și unul emergent poate genera forme inovatoare de intervenție, contribuind la

consolidarea unei cooperări internaționale mai eficiente, incluzive și orientate către rezultate durabile.

Bibliografie

A. Cărți

1. Ake, C. (2001). *Democracy and development in Africa*. Brookings institution press.
2. Akita, S., Krozewski, G., & Watanabe, S. (Eds.). (2014). *The Transformation of the International Order of Asia: Decolonization, the Cold War, and the Colombo Plan*. Routledge.
3. Andrews, K. R. (1984). *Trade, Plunder and Settlement: maritime enterprise and the genesis of the British Empire, 1480-1630 (Vol. 5)*. Cambridge University Press.
4. Archer, M. (2013). *Social origins of educational systems*. Routledge.
5. Arts, K. (2000). *Integrating human rights into development cooperation: the case of the Lomé Convention*. Martinus Nijhoff Publishers.
6. Atkinson, A. B. (2004). *New sources of development finance* (p. 268). Oxford University Press.
7. Austin, G. (2010). *African economic development and colonial legacies* (No. 1, pp. 11-32). Institut de hautes études internationales et du développement.
8. Austin, G. (2010). *African economic development and colonial legacies* (No. 1, pp. 11-32). Institut de hautes études internationales et du développement.
9. Bangura, Y. (1983). *Britain and Commonwealth Africa: The Politics of Economic Relations, 1951-75*. Manchester University Press.
10. Barbier, E. B. (2010). *A global green new deal: Rethinking the economic recovery*. Cambridge University Press.
11. Bartenev, V., & Glazunova, E. (2013). *International development cooperation: Set of lectures*.
12. Bass, S., & Dalal-Clayton, B. (2012). *Sustainable development strategies: a resource book*. Routledge.
13. Baugh, D. (2014). *The global Seven years war 1754-1763: Britain and France in a great power contest*. Routledge.
14. Bărbulescu, I. G., Volintiru, C., Troncotă, M., & Toderaș, N. (2018). *Regional democracy promotion: Romania in relation to the Western Balkans and Eastern partnership states*. Bucharest: Tritonic.
15. Bowen, H. V., Mancke, E., & Reid, J. G. (Eds.). (2012). *Britain's oceanic empire: Atlantic and Indian Ocean worlds, c. 1550-1850*. Cambridge University Press.
16. Boyce, G. (1999). *Decolonisation and the British Empire, 1775–1997*. Bloomsbury Publishing.
17. Brown, C. L. (2012). *Moral capital: Foundations of British abolitionism*. UNC Press Books.
18. Burchill, S. (2005). *The national interest in international relations theory*. Springer.
19. Burnell, P. (1997). *Foreign aid in a changing world*. McGraw-Hill Education (UK).
20. Cardoso, F. H., & Faletto, E. (1979). *Dependency and Development in Latin America*. University of California Press.
21. Carmody, P. R. (2017). *The new scramble for Africa*. John Wiley & Sons.
22. Carothers, T. (2013). *Assessing democracy assistance: The case of Romania*. Brookings Institution Press

23. Ceașescu, N. (1966). Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al PCR. Editura Politica
24. Cloete, N., Bailey, T., & Maassen, P. (2012). Universities and economic development in Africa: Pact, academic core and coordination (p. 110). African Minds.
25. Constantine, S. (2005). The making of British colonial development policy 1914-1940. Routledge.
26. Datta, S. (2017). A history of the Indian university system: emerging from the shadows of the past. Springer.
27. Degnbol-Martinussen, J., & Engberg-Pedersen, P. (2003). Aid: understanding international development cooperation. Zed Books.
28. Erie, S. P. (2004). Globalizing LA: Trade, infrastructure, and regional development. Stanford University Press.
29. Escobar, A. (1995). Encountering Development: The Making and Unmaking of the Third World. Princeton University Press.
30. Force, M. G. T. (2008). Delivering on the global partnership for achieving the millennium development goals. UN.
31. Ganguly, S. (2019). The origins of war in South Asia: Indo-Pakistani conflicts since 1947. Routledge.
32. Gheciu, A. (2005). NATO in the "New Europe": The politics of international socialization after the Cold War. Stanford University Press.
33. Gilpin, R. G. (2016). The political economy of international relations. Princeton University Press.
34. Giurcă, D., Luca, L., & Hurduzeu, G. (2007). Scenarii privind impactul măsurilor de dezvoltare rurală asupra structurilor agricole românești după aderarea la Uniunea Europeană. Institutul European din România.
35. Guldi, J. (2012). Roads to power: Britain invents the infrastructure state. Harvard University Press.
36. Gwartney, J. (2008). Economic freedom of the world: 2008 annual report. The Fraser Institute.
37. Haggard, R. F. (2000). The Persistence of Victorian Liberalism: The Politics of Social Reform in Britain, 1870-1900. Bloomsbury Publishing USA.
38. Hampartumian, A. (2003). The Relationship between Britain and Romania during the Rule of Nicolae Ceașescu, 1966-1989. Arhivele Totalitarismului, 11(3-4), 54-75.
39. Hancock, G. (1989). Lords of poverty: The power, prestige, and corruption of the international aid business. Atlantic Monthly Press.
40. Hannigan, J. (2013). Disasters without borders: The international politics of natural disasters. John Wiley & Sons.
41. Hechter, M. (1977). Internal colonialism: The Celtic fringe in British national development, 1536-1966 (Vol. 197). Univ of California Press.
42. Herz, B. K., & Sperling, G. B. (2004). What works in girls' education: Evidence and policies from the developing world. Council on foreign relations.
43. Holzner, B., & Holzner, L. (2010). Transparency in global change: the vanguard of the open society. University of Pittsburgh Pre.
44. Hopkins, T., & Wallerstein, I. (1996). The Age of Transition: Trajectory of the World System, 1945-2025. Palgrave Macmillan.
45. Hopkins, T., & Wallerstein, I. (1996). The Age of Transition: Trajectory of the World System, 1945-2025. Palgrave Macmillan.
46. Hossain, M., & Kathuria, R. (2009). South Asian economic development. Routledge.

47. Ireton, B. (2013). *Britain's International Development Policies: a history of DFID and overseas aid*. Springer.
48. Jackson, R. (2000). *The global covenant: human conduct in a world of states*. OUP Oxford.
49. Jennings, I. (2011). *The approach to self-government*. Cambridge University Press.
50. Jennings, I. (2011). *The approach to self-government*. Cambridge University Press.
51. Kay, C. (2010). *Latin American theories of development and underdevelopment*. Routledge.
52. Killingray, D., Lincoln, M., & Rigby, N. (Eds.). (2004). *Maritime empires: British imperial maritime trade in the nineteenth century*. Boydell Press.
53. King, A. (2015). *Urbanism, colonialism, and the world-economy*. Routledge.
54. King, K., & McGrath, S. A. (2004). *Knowledge for Development?: Comparing British, Japanese, Swedish and World Bank Aid*. Zed Books.
55. Knorr, K. E. (2019). *British Colonial Theories 1570–1850*. Routledge.
56. Kupchan, C. (2011). *The Persian Gulf and the West* (No. 30). Routledge.
57. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
58. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
59. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
60. Langan, M. (2017). *Neo-colonialism and the Poverty of development'in Africa*. Springer.
61. Langan, M. (2018). *Neo-colonialism and the poverty of 'development'in Africa*. Palgrave Macmillan.
62. Lange, M. (2009). *Lineages of despotism and development: British colonialism and state power*. University of Chicago Press.
63. Larmour, P. (2005). *Foreign flowers: institutional transfer and good governance in the Pacific Islands*. University of Hawaii Press.
64. Law, W. S. (2009). *Collaborative colonial power: The making of the Hong Kong Chinese* (Vol. 1). Hong Kong University Press.
65. Lawson, M., & Green, D. (2005). *Gleneagles: what really happened at the G8 summit?*. Oxfam International.
66. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). *Merging Departments, Deprioritising Development*. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 61-79). Cham: Springer Nature Switzerland.
67. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). *The Nationalisation of UK Aid and Development*.
68. Lovett, R. (1899). *The History of the London Missionary Society, 1795-1895* (Vol. 1). H. Frowde.
69. Lovett, R. (1899). *The History of the London Missionary Society, 1795-1895* (Vol. 1). H. Frowde.
70. Magee, G. B., & Thompson, A. S. (2010). *Empire and globalisation: networks of people, goods and capital in the British world, c. 1850–1914*. Cambridge University Press.
71. Magnelli, A., Maia, F., & Martins, P. H. (Eds.). (2024). *Dependency Theories in Latin America: An Intellectual Reconstruction*. Taylor & Francis.
72. Maier, V. (2023). *Dragoş Sebastian Becheru, România şi problema petrolului: 1969-1981, Târgovişte, Editura Cetatea de Scaun, 2022, 398 p. Studii şi articole de istorie, (90), 328-332.*

73. Mark, J., & Betts, P. (Eds.). (2021). *Socialism goes global: The Soviet Union and Eastern Europe in the age of decolonisation*. Oxford University Press
74. McCord, A., Cherrier, C., Both, N., & Bastagli, F. (2021). *Official development assistance financing for social protection*.
75. Mureșan, M. (2024, November). *De la liberalism la neoliberalism în România (1875-1938)*. Mega.
76. Murphy, C. N. (2006). *The United Nations development programme: A better way?*. Cambridge University Press.
77. Murphy, P. (2013). *Monarchy and the end of empire: The house of Windsor, the British Government, and the Postwar commonwealth*. OUP Oxford.
78. Negrescu, V. (2016). *Politicile europene de cooperare pentru dezvoltare. Între relații publice internaționale și politici publice*.
79. Njoh, A. (2007). *Planning power: Town planning and social control in colonial Africa*. UCL Press.
80. Nye, J. (2017). *Soft power: the origins and political progress of a concept*. Palgrave communications
81. Odén, B., & Wohlgemuth, L. (2013). *Swedish development cooperation policy in an international perspective (Vol. 24)*. School of Global Studies, University of Gothenburg
82. Opoku Mensah, E. (2014). *The rhetoric of Kwame Nkrumah: analysis of his political speeches*.
83. Packenham, R. A. (2015). *Liberal America and the third world: Political development ideas in foreign aid and social science*. Princeton University Press.
84. Pasti, V. (2006). *Noul capitalism românesc. Iași: Polirom*.
85. Porter, A. (2004). *Religion versus empire?: British Protestant missionaries and overseas expansion, 1700-1914*. Manchester University Press.
86. Porter, A., & Stockwell, A. J. (1989). *British Imperial Policy and Decolonization, 1938-64: Volume 2: 1951-64*. Springer.
87. Rajagopal, B. (2003). *International law from below: Development, social movements and third world resistance*. Cambridge University Press.
88. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
89. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
90. Richardson, N. R. (1978). *Foreign policy and economic dependence*. University of Texas Press.
91. Rist, G. (2008). *The History of Development: From Western Origins to Global Faith*. Zed Books.
92. Said, E. (1978). *Orientalism*. Pantheon Books.
93. Sardar, Z. (1998). *Postmodernism and the other: New imperialism of western culture*. Pluto Press.
94. Sekyi, J. C. (1973). *The convention people's party of ghana as an instrument of change, 1957-1966*. University of Illinois at Urbana-Champaign.
95. Serieux, J. E. (1999). *Reducing the debt of the poorest: Challenges and opportunities*. Ottawa: North-South Institute.
96. Shaikh, F. (2018). *Making sense of Pakistan*. Oxford University Press.
97. Sherwani, L. A. (1984). *The partition of India and Mountbatten*. Atlantic Publishers & Distri.
98. Sinha, M. (2016). *The slave's cause: A history of abolition*. Yale University Press.

99. Skogly, S. (2012). Human rights obligations of the World Bank and the IMF. Routledge-Cavendish.
100. Stamatov, P. (2013). The origins of global humanitarianism: Religion, empires, and advocacy. Cambridge University Press.
101. Stokke, O. (2009). The un and development: from aid to cooperation. Indiana University Press.
102. Stokke, O. (2009). The un and development: from aid to cooperation. Indiana University Press.
103. Stratone, C. (2023). Propagandă și diplomatie culturală în perioada comunistă. Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea-o istorie inedită. Institutul National pentru Studiul Totalitarismului.
104. Sullivan, M. M. (2017). Cold Warriors in the Age of Détente and Differentiation: Romanian Exiles During the Most Favored-Nation Period, 1974-1988. California State University, Fullerton
105. Sunquist, S. W. (2013). Understanding Christian mission: Participation in suffering and glory. Baker Academic.
106. Tătar, M. I. (2006). Importing democracy from abroad: international assistance for civil society in Romania. Marius Ioan Tatar.
107. Thomas, M., Moore, B., & Butler, L. (2015). Crises of empire: decolonization and Europe's imperial states. Bloomsbury Publishing.
108. Thomas, N. (1994). Colonialism's culture: anthropology, travel, and government. Princeton University Press.
109. Thompson, W. S. (2015). Ghana's Foreign Policy, 1957-1966: Diplomacy Ideology, and the New State. Princeton University Press.
110. Tismaneanu, V. (2014). In search of civil society: independent peace movements in the Soviet bloc. Routledge.
111. Tomkins, S. (2012). The Clapham Sect: How Wilberforce's Circle Transformed Britain. Lion Books.
112. Uldrich, J. (2005). Soldier, statesman, peacemaker: leadership lessons from George C. Marshall.
113. Vaduva, S. (2016). Between globalization and integration: The Europeanization of Romania. Springer.
114. Van Bilzen, G. (2015). The development of aid. Cambridge Scholars Publishing.
115. Wilkinson, R., & Hulme, D. (Eds.). (2012). The Millennium Development Goals and beyond: global development after 2015 (Vol. 65). Routledge.
116. Yarbrough, B. V., & Yarbrough, R. M. (2014). Cooperation and governance in international trade: The strategic organizational approach (Vol. 133). Princeton University Press.
117. Ziai, A. (2016). Development discourse and global history: From colonialism to the sustainable development goals (p. 252). Taylor & Francis.
118. Zlătescu, I. M., & Bulgaru, A. (2016). Organizații europene și euroatlantice. Pro Universitaria.

B. Articole științifice și publicații

1. Abdel-Malek, T.(2015). The global partnership for effective development cooperation: Origins, actions and future prospects (No. 88). Studies.
2. Abrahamsen, R. (2004). The power of partnerships in global governance. Third world quarterly, 25(8), 1453-1467.
3. Adas, M. (2004). Contested hegemony: The Great War and the Afro-Asian assault on the civilizing mission ideology. Journal of World History, 31-63.

4. Addison, T., Mavrotas, G., & McGillivray, M. (2005). Aid, debt relief and new sources of finance for meeting the Millennium Development Goals. *Journal of International Affairs*, 113-127.
5. Adrian, P. O. P. (2008). Contribuții Actuale Și Potențiale Ale României La Realizarea Obiectivelor De Securitate Ale Uniunii Europene În Regiunea Mării Negre. *Moldoscopie (Probleme de analiză politică)*.
6. Albu, R. M. (2020). Geopolitics of Romania and Poland in 20th and 21st century. *European Journal of Geopolitics*, (8), 53-75.
7. Aligica, P. D., & Evans, A. J. (2009). The neoliberal revolution in Eastern Europe: Economic ideas in the transition from communism. In *The Neoliberal Revolution in Eastern Europe*. Edward Elgar Publishing.
8. Andra-Maria, G. (2005). Fondul Monetar International-Principal Organism International de Finantare. *Rev. Stiinte Juridice*, 81.
9. Androniceanu, A., Georgescu, I., & Sabie, O. M. (2022). Comparative research on government effectiveness and political stability in Europe. *Administratie si management public*, (39), 63-76.
10. Angelescu, Viorel. "Contribuția României la dezvoltarea politicii europene de securitate și apărare comună în contextul proiectării intereselor comunitare pe scena internațională." *Impact strategic* 43.2 (2012): 29-36.
11. Anton, M. (2009). Documente Diplomatie Române. România și Tratatul de la Varșovia. Conferințele miniștrilor Afacerilor Externe și ale adjuncților lor (1966-1991).
12. Anton, M. (2009). Documente Diplomatie Române. România și Tratatul de la Varșovia. Conferințele miniștrilor Afacerilor Externe și ale adjuncților lor (1966-1991).
13. Anton, M. (2020). Șantierul tineretului: de la iluzia voluntarismului patriotic la munca forțată. *Studii și materiale de istorie contemporană (SMIC)*, 19(19), 130-148.
14. Armstrong, E. (2005). Integrity, transparency and accountability in public administration: Recent trends, regional and international developments and emerging issues. United Nations, Department of Economic and Social Affairs, 1(10), 1-10.
15. Asistența pentru dezvoltare acordată de România Republicii Moldova, se poate găsi la <https://www.mae.ro/node/1677>
16. Aza, O. (2016). British Official Development Assistance (ODA) and the 2008 Financial Crisis: a Noteworthy Commitment or a Self-interested Strategy?. *Revue Française de Civilisation Britannique. French Journal of British Studies*, 21(XXI-2).
17. Ban, C. (2012). Sovereign debt, austerity, and regime change: the case of Nicolae Ceausescu's Romania. *East European Politics and Societies*, 26(04), 743-776.
18. Banu, F. (2008). Direcții ale studierii regimului comunist din România. Studiu de caz: cercetătorii acreditați la CNSAS. *Arhivele Totalitarismului*, 16(1-2), 124-132.
19. Barder, O. M. (2005). Reforming development assistance: Lessons from the UK experience. *Center for global development working paper*, (70).
20. Barnekow Rasmussen, V., & Rivett, D. (2000). The European Network of Health Promoting Schools—an alliance of health, education and democracy. *Health education*, 100(2), 61-67.
21. Basiago, A. D. (1998). Economic, social, and environmental sustainability in development theory and urban planning practice. *Environmentalist*, 19(2), 145-161.
22. Bălan, S. (2020). Cross-border cooperation in water resources management of Romania in European context. *Analele Universității din Oradea. Relații Internaționale și Studii Europene (RISE)*, 12(12), 111-127.

23. Băloi, A. I. (2021). Politica de securitate națională a României 1990-2020. *Sociologie Românească*, 19(1), 168-182.
24. Bărbulescu, I. G., Brie, M., & Toderaș, N. (2016). Cooperarea transfrontalieră între România și Ucraina, respectiv între România și Republica Moldova: oportunități și provocări în perioada 2014-2020. București: Institutul European din România.
25. Bechev, D. (2006). Carrots, sticks and norms: the EU and regional cooperation in Southeast Europe. *Journal of Southern Europe and the Balkans*, 8(1), 27-43.
26. Bennett, D. L., Faria, H. J., Gwartney, J. D., & Morales, D. R. (2017). Economic institutions and comparative economic development: A post-colonial perspective. *World Development*, 96, 503-519.
27. Berend, I. T. (2009). From the Soviet bloc to the European Union: the economic and social transformation of Central and Eastern Europe since 1973. Cambridge University Press.
28. Berkley, S. (2019). The power of vaccines and how Gavi has helped make the world healthier: 2019 Lasker-Bloomberg Public Service Award. *Jama*, 322(13), 1251-1252.
29. Bílý, M. (2014). Romania in the political structures of the Warsaw Treaty Organization at the turn of 1960s and 1970s. *Oriens Aliter*, 2, 44-69.
30. Biney, A. (2008). The legacy of Kwame Nkrumah in retrospect. *Journal of Pan African Studies*, 2(3).
31. Birdsall, N., Levine, R., & Ibrahim, A. (2005). Towards universal primary education: investments, incentives, and institutions. *European Journal of Education*, 40(3), 337-349.
32. Bîzgu, T. (2006). Aspecte ale relațiilor economice dintre Republica Moldova și România. *Scientific and Technical Bulletin*, 12(9), 15-28.
33. Bogzeanu, C. (2012). Tendințe actuale în relația dintre statele vest-balcanice și UE. O analiză din prisma realismului liberal. *Impact strategic*, 42(1), 44-53.
34. Bontea, O. (2012). Istoricul apariției Ligii Națiunilor și a Organizației Națiunilor Unite. *Administrarea Publică*, 75(3), 86-91.
35. Bracho, G., Carey, R. H., Hynes, W., Klingebiel, S., & Trzeciak-Duval, A. (2021). Origins, evolution and future of global development cooperation: The role of the Development Assistance Committee (DAC) (No. 104). *Studies*.
36. Bracho, G., Carey, R. H., Hynes, W., Klingebiel, S., & Trzeciak-Duval, A. (2021). Origins, evolution and future of global development cooperation: The role of the Development Assistance Committee (DAC) (No. 104). *Studies*.
37. Brinkerhoff, J. M. (2002). Partnership for international development: rhetoric or results?. Lynne Rienner Publishers.
38. Brown, D., Boano, C., Johnson, C., Vivekananda, J., & Walker, J. (2015). Urban Crisis and Humanitarian Responses: A Literature Review.
39. Buga, V. (2019). Politica pragmatismului România și CAER în timpul regimului Ceaușescu, 1965-1989, I. *Arhivele Totalitarismului*, 27(3-4), 92-109.
40. Butnaru-Troncotă, M., Bărăgănescu, C., Ghincea, M., & Răuță, R. V. (2024). Procesul de integrare europeană în Balcanii de Vest: perspective și orientări ale României.
41. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (1980). The political economy of British expansion overseas, 1750-1914. *The Economic History Review*, 33(4), 463-490.
42. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (1980). The political economy of British expansion overseas, 1750-1914. *The Economic History Review*, 33(4), 463-490.
43. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (2017). Gentlemanly Capitalism and British Expansion Overseas: I. The Old Colonial System, 1688–1850. In *The Rise and Fall of Modern Empires*, Volume III (pp. 23-48). Routledge.

44. Cardenas, E. J., de Cerisano, C. S., & Avalle, O. (1995). The changing aid environment: Perspectives on the official development assistance debate. *ILSA J. Int'l & Comp. L.*, 2, 189.
45. Castells, M. (1996). *The information age: Economy, society and culture* (3 volumes). Blackwell, Oxford, 1997, 1998.
46. Cătănuș, D. (2006). Divergențele româno-sovietice din CAER și consecințele lor asupra politicii externe a României 1962-1963, III. *Arhivele Totalitarismului*, 14(1-2), 115-130.
47. Cernev, T., & Fenner, R. (2020). The importance of achieving foundational Sustainable Development Goals in reducing global risk. *Futures*, 115, 102492.
48. Chibba, M. (2009). Financial inclusion, poverty reduction and the millennium development goals. *The European Journal of Development Research*, 21, 213-230.
49. Chirot, D. (1978). Social change in communist Romania. *Social forces*, 57(2), 457-499.
50. Chou, J. R. (2021). A scoping review of ontologies relevant to design strategies in response to the UN Sustainable Development Goals (SDGs). *Sustainability*, 13(18), 10012.
51. Ciobanu, V. M. (2006). Cateva Reflectii cu Privire la Reforma Justitiei Civile in Romania. *Dreptul*, 17.
52. Ciobanu, V., Codreanu, N., & Bălan, G. (2014). Parteneriat pentru pace. In *NATO Parteneriat pentru pace Republica Moldova* (pp. 1-183).
53. Colglazier, W. (2015). Sustainable development agenda: 2030. *Science*, 349(6252), 1048-1050.
54. Cooperarea internațională pentru dezvoltare în sistem multilateral, se poate găsi <https://www.mae.ro/node/66134>
55. Copilaș, E. (2010). Politica externă a României comuniste: anatomia unei insolite autonomii. *Sfera Politicii*, (152), 75-90.
56. Copilaș, E. (2013). Imposibila independență: aspecte ale politicii externe românești în perioada comunistă. *Anuarul Institutului de Istorie» George Barițiu «-Series HISTORICA-Supliment*, 52(LII/Sup), 257-281.
57. Cornea, V. (2008). *Dezvoltare Durabilă și Protecția Mediului*.
58. Costa, C., Dittmer, K. M., Oliveira Quintana, G. D., Shelton, S. W., & Wollenberg, E. K. (2020). Climate change impacts of the UK Foreign, Commonwealth & Development Office (FCDO) commercial agriculture portfolio. CGIAR Research Program on Climate Change Agriculture and Food Security (CCAFS) Working paper.
59. Costache, B. (2000). România și Consiliul de Ajutor Economic Reciproc 1949-1960. *Arhivele Totalitarismului*, 8(3-4), 83-88.
60. Costas, C. F. (2022). OCDE Provides Detailed Technical Assistance for Pillar Two Model Rules with a View to a Global Minimal Tax 15%. *Cluj Tax FJ*, 69.
61. Cowen, D. (2020). Following the infrastructures of empire: Notes on cities, settler colonialism, and method. *Urban Geography*, 41(4), 469-486.
62. Croitoru, L., Russu, C., & Tarhoaca, C. studiu de impact în vederea preaderării nr. 13 *Politica industrială a României din perspectiva aderării la Uniunea Europeană: neutralitate vs. selectivitate*.
63. Daems, R., & Maes, D. E. (2014). *Global Health Partnerships: Governance, Leadership, and Organizational Reform*. Maastricht School of Management Working Papers, (2014/01).
64. Daianu, D. (1999, April). Structure, strain and macroeconomic dynamic in Romania. In *Conference on Development Economics*. Washington DC (Vol. 28, p. 30).

65. Daniel, P. O. P. Brigada 15 Mecanizată și cei 20 de ani de provocări ai Afganistanului. Volum X, Nr. 1 (35), Serie nouă, decembrie 2021-februarie 2022, 113.
66. Dannreuther, R. (2006). Developing the alternative to enlargement: the European Neighborhood Policy. *Eur. Foreign Aff. Rev.*, 11, 183.
67. Darwin, J. (2013). British decolonization since 1945: A pattern or a puzzle?. In *Perspectives on Imperialism and Decolonization* (pp. 187-209). Routledge.
68. Darwin, J. (2013). British decolonization since 1945: A pattern or a puzzle?. In *Perspectives on Imperialism and Decolonization* (pp. 187-209). Routledge.
69. Dawar, K. (2023). Global Britain and the national interest: Development aid under the FDCO. *King's Law Journal*, 34(1), 105-119.
70. DeLong, J. B., & Eichengreen, B. (1991). The Marshall Plan: History's Most Successful Structural Adjustment Program. NBER Working Paper No. 3899.
71. Develtere, P., Van Ongevalle, J., & Huyse, H. (2021). International development cooperation today: a radical shift towards a global paradigm.
72. Dissanayake, R., & Calleja, R. (2024). What Could the UK's Future Development Structure Look Like? (No. 319). Center for Global Development.
73. Dissanayake, R., & Calleja, R. (2024). What Could the UK's Future Development Structure Look Like? (No. 319). Center for Global Development.
74. Dobrescu, E. M. (2017). Agenda 2030. New perspectives. *Journal of Defense Resources Management (JoDRM)*, 8(1), 165-180.
75. Dolan, M. B. (1978). The Lomé Convention and Europe's Relationship with the Third World: a critical analysis. *Journal of European Integration*, 1(3), 369-394.
76. Doron, R. S. (2011). Forging a nation while losing a country: Igbo nationalism, ethnicity and propaganda in the Nigerian Civil War 1968-1970.
77. Doxey, M. (1984). The Commonwealth Secretariat. The Commonwealth in the 1980s: Challenges and Opportunities, 15-39.
78. Dragan, G. (2007). Romania's accession to EU: Challenges and opportunities. In *EUIJ Workshop: EU Enlargement and Its Economic Impacts on Transitional Countries* (pp. 1-24).
79. Dragoman, D. (2022). Vrem o țară ca afară”: Neoliberalism, alienare și auto-colonialism în România după aderarea la Uniunea Europeană. *Polis. Journal of Political Science*, 10(1 (35)), 193-211.
80. Dragomir, E. (2021). Relațiile comerciale cu Occidentul în concepția economică a României postbelice. Argumente pentru o nouă perspectivă de studiu. *Analele Științifice ale Universității Alexandru Ioan Cuza «din Iași. Istorie*, (67), 475-493.
81. Dreher, A. (2002). The development and implementation of IMF and World Bank conditionality. Available at SSRN 333960.
82. Easterly, W. (2002). How did heavily indebted poor countries become heavily indebted? Reviewing two decades of debt relief. *World development*, 30(10), 1677-1696.
83. Easterly, W. (2002). How did heavily indebted poor countries become heavily indebted? Reviewing two decades of debt relief. *World development*, 30(10), 1677-1696.
84. Ene, A. M. (2017). Romania's Role in the International Relations of EU for the Eastern Partnership. *Acta Universitatis Danubius. Relationes Internationales*, 10(2), 153-160.
85. Eparu, A. (2021). Armonizarea Legislației Românești cu Acquis-ul UE în Domeniul Politicilor de Securitate și Apărare. *Revista de Științe Militare*, 4(65), 117-143.
86. Ernst, D. (2002). Global production networks and the changing geography of innovation systems. Implications for developing countries. *Economics of innovation and new technology*, 11(6), 497-523.

87. Essex, J. (2013). Development, security, and aid: geopolitics and geoeconomics at the US Agency for International Development (Vol. 16). University of Georgia Press.
88. EUROPENE, C. C. (2007). Comunicare a comisiei. Mesaje cheie ale Raportului privind ocuparea forței de muncă în Europa.
89. Eyben, R. (2013). Struggles in Paris: The DAC and the purposes of development aid. *The European Journal of Development Research*, 25, 78-91.
90. Farrell, M. (2020). Negotiating the sustainable development goals. In *Group politics in UN multilateralism* (pp. 241-266). Brill Nijhoff.
91. Finnemore, M., & Sikkink, K. (2001). Taking stock: the constructivist research program in international relations and comparative politics. *Annual review of political science*, 4(1), 391-416.
92. Foster, M., & Keith, A. (2003). The case for increased aid. Final Report to the Department for International Development of the United Kingdom.
93. Foucher, M. (2020). African borders: Putting paid to a myth. *Journal of Borderlands Studies*, 35(2), 287-306.
94. Frankema, E., & Van Waijenburg, M. (2014). Metropolitan blueprints of colonial taxation? Lessons from fiscal capacity building in British and French Africa, c. 1880–1940. *The Journal of African History*, 55(3), 371-400.
95. Freyberg-Inan, A. (2002). Which Way to Progress? Impact of International Organizations in Romania. Roland H. Linden, *Norms and Nannies: The Impact of International Organizations on the Central and East European States*, Lanham, Maryland: Rowman and Littlefield Publishers, 129-164.
96. Fu, H., Hereward, M., MacFeely, S., Me, A., & Wilmoth, J. (2020). How COVID-19 is changing the world: A statistical perspective from the Committee for the Coordination of Statistical activities. *Statistical Journal of the IAOS*, 36(4), 851-860.
97. Gabor, E. (2018). Romania-Hybrid Regime? The Role of Social Democrats in the Trajectory a Democratization (1990-1996). *Perspective Politice*, 11, 29.
98. Gaiciuc, V., & Ciobanu, V. (2015). Relațiile bilaterale ale Armatei Naționale cu forțele armate ale altor state și cooperarea în cadrul „parteneriatului pentru pace”. *Enciclopedia. Revista de istorie a științei și studii enciclopedice*, 8(1), 64-72.
99. Gallagher, T. (2013). Romania and the European Union: How the weak vanquished the strong. In *Romania and the European Union*. Manchester University Press.
100. Garbuz, V., Petelca, O., & Beșliu, I. (2021). Abordarea sustenabilității prin prisma obiectivelor de dezvoltare durabilă. In *Tradiție și inovare în cercetarea științifică* (pp. 221-227).
101. Georgescu, F. (2002). Relațiile României cu Consiliul de Ajutor Economic Reciproc și Tratatul de la Varșovia. *MUZEUL NAȚIONAL*, 1(14), 366-377.
102. Georgescu, F. (2002). Relațiile României cu Consiliul de Ajutor Economic Reciproc și Tratatul de la Varșovia. *Muzeul Național*, 1(14), 366-377.
103. Georgeson, L., Maslin, M., & Poessinouw, M. (2017). The global green economy: a review of concepts, definitions, measurement methodologies and their interactions. *Geo: Geography and Environment*, 4(1), e00036.
104. Gherasim-Proca, O. (2023). Key political issues in the reform of Romanian judiciary under the Cooperation and Verification Mechanism. *Eastern Journal of European Studies*, 14(2), 221-244.
105. Ghibuțiu, A., mazilu, A., pencea, S., boueanu, M., & boșcaiu, V. Tendințe în Reglementarea multilaterală a fluxurilor Internaționale de Servicii și de Investiții Directe. *Incidențe Asupra Integrării României În Uniunea Europeană*.

106. Githaiga, N. M., Burimaso, A., Wang, B., & Ahmed, S. M. (2019). The belt and road initiative: Opportunities and risks for Africa's connectivity. *China Quarterly of International Strategic Studies*, 5(01), 117-141.
107. Gore, C. (2013). The new development cooperation landscape: actors, approaches, architecture. *Journal of International Development*, 25(6), 769-786.
108. Gray, K., & Gills, B. K. (2016). South-South cooperation and the rise of the Global South. *Third World Quarterly*, 37(4), 557-574.
109. Green, W. A., & Deasy Jr, J. P. (1985). Unifying themes in the history of British India, 1757-1857: an historiographical analysis. *Albion*, 17(1), 15-45.
110. Grimm, S., Humphrey, J., Lundsgaarde, E., & de Sousa, S. L. J. (2009). European development cooperation to 2020: challenges by new actors in international development. Bonn: European Association of Development Research and Training Institutes (EDC 2020 Working Paper 4).
111. Grimm, S., Humphrey, J., Lundsgaarde, E., & de Sousa, S. L. J. (2009). European development cooperation to 2020: challenges by new actors in international development. Bonn: European Association of Development Research and Training Institutes (EDC 2020 Working Paper 4).
112. Grumeza, M., & Crudu, R. (2023). Rolul asistenței financiare nerambursabile asupra atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă. *Economica*, 126(4), 87-98.
113. Harris, E. (2004). Building scientific capacity in developing countries: Simply transferring knowledge and instrumentation is not enough to help developing countries build their own research base. Such efforts must be tied to national and local needs to create trust and services for society in the long term. *EMBO reports*, 5(1), 7-11.
114. Head, B. W. (2007). Community engagement: participation on whose terms?. *Australian journal of political science*, 42(3), 441-454.
115. Hettne, B., & Söderbaum, F. (2006). Regional cooperation: a tool for addressing regional and global challenges. In *International Task Force on Global Public Goods, Meeting Global Challenges: International Cooperation in the National Interest*, Final Report, Stockholm (pp. 179-244).
116. Hogan, M. J. (1987). Începutul, a ceea ce Henry Luce a numit „Secolul american” George C. Marshall Foundation
117. Hopkins, A. G. (2008). Rethinking decolonization. *Past and Present*, 200(1), 211-247.
118. Horobeț, A., & Popovici, O. (2017). Investițiile străine directe: evoluția și importanța lor în România. Studiu realizat în parteneriat de Academia de Studii Economice București și Consiliul Investitorilor Străini. București.
119. Horobeț, A., & Popovici, O. (2017). Investițiile străine directe: evoluția și importanța lor în România. Studiu realizat în parteneriat de Academia de Studii Economice București și Consiliul Investitorilor Străini. București.
120. Hossain, N., & Moore, M. (2002). Arguing for the poor: Elites and poverty in developing countries.
121. Howard, A. E. (2007). The bridge at Jamestown: the Virginia Charter of 1606 and constitutionalism in the modern world. *U. Rich. L. Rev.*, 42, 9.
122. Hritcan, C. C. (2022). Dilemmas and Rigors of the International Development Cooperation Dimension. *Open Journal of Social Sciences*, 10(13), 428-444.
123. Hrițcan, C. C. (2023). Uncovering the Real Challenges in the Fight against Climate Change. *Atmospheric and Climate Sciences*, 13(3), 401-414.
124. Hrițcan, C. C. (2023). Uncovering the Real Challenges in the Fight against Climate Change. *Atmospheric and Climate Sciences*, 13(3), 401-414.

125. Huckle, J., & Wals, A. E. (2015). The UN Decade of Education for Sustainable Development: business as usual in the end. *Environmental Education Research*, 21(3), 491-505.
126. Huh, T. (2010). Exploring the principles and criteria for governance for sustainable development. *International review of public administration*, 15(3), 67-78.
127. Hulme, D. (2007). The making of the millennium development goals: human development meets results-based management in an imperfect world. *Brooks World Poverty Institute Working Paper*, (16).
128. Hulme, D. (2009). The Millennium Development Goals (MDGs): a short history of the world's biggest promise.
129. Hussain, I., & Fard, G. (2021). Testing the Economic Resilience of Economic Cooperation Organization (ECO) Member States Using AHP-TOPSIS Approach in 2017. *Journal of Economic Cooperation & Development*, 42(1), 1-26.
130. Hynes, W., & Scott, S. (2013). The evolution of official development assistance: Achievements, criticisms and a way forward.
131. Iacob, B. C. (2022). A Babel in Bucharest: Third World students in Romania, 1960s-1980s. *Cahiers du monde russe*, 63(3), 669-690.
132. Iancu, A. (2010). Transition, Integration and Convergence. The Case of Romania. The Case of Romania.
133. Involvement in multilateral organisations (1980s) – in the 1980s, the UK increased its contributions to multilateral organisations
134. Ionela, B. L. Politici Publice pentru tineret. Neets in România., Volumul Conferinței, 89.
135. Ionescu, S. (2004). Romania, la un pas de integrarea totala in structurile Euro-Atlantice. *Rev. Universitara Stiinte Sociale*, 58.
136. Ionita, L. M. (2024). Romania: between East and West.
137. Jackson, L. E., Kurtz, J. C., & Fisher, W. S. (Eds.). (2000). Evaluation guidelines for ecological indicators. US Environmental Protection Agency, Office of Research and Development.
138. Jones, A. (1996). Does 'gender' make the world go round? Feminist critiques of international relations. *Review of International Studies*, 22(4), 405-429.
139. Jones, P., Wynn, M., Hillier, D., & Comfort, D. (2017). The sustainable development goals and information and communication technologies. *Indonesian Journal of Sustainability Accounting and Management*, 1(1), 1â-15.
140. Jora, O. D., Neacșu, M. C., & Teclean, C. (2024). Rolul mecanismelor regionale de cooperare în contextul geopolitic actual: oportunități și provocări pentru România. Institutul European din România.
141. Kaul, I., Grunberg, I., & Stern, M. (1999). *Global public goods*. New York-Oxford.
142. Kennedy, K., & Dornan, D. A. (2009). An overview: Tourism non-governmental organizations and poverty reduction in developing countries. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 14(2), 183-200.
143. Keohane, R. O. (2001). Governance in a partially globalized world. *American Political Science Review*, 95(1), 1-13.
144. King, K. (2007). Multilateral agencies in the construction of the global agenda on education. *Comparative Education*, 43(3), 377-391.
145. Klijn, E. H., & Teisman, G. R. (2000). Governing public-private partnerships: Analysing and managing the processes and institutional characteristics of public-private partnerships. In *Public-private partnerships* (pp. 102-120). Routledge.
146. Lamhauge, N., Lanzi, E., & Agrawala, S. (2012). Monitoring and evaluation for adaptation: lessons from development co-operation agencies.

147. Lange, M. K. (2004). British colonial legacies and political development. *World development*, 32(6), 905-922.
148. Larion, A. P. (2014). Controlul aplicării normelor în cadrul organizației internaționale a muncii. *Vector European*, (Suplim), 68-71.
149. Laws, E., Pett, J., Proud, E., & Menocal, A. R. (2021). LearnAdapt: a synthesis of our work on adaptive programming with DFID/FCDO (2017–2020). ODI and LearnAdapt Briefing Note (<https://odi.org/en/publications/learnadapt-a-synthesis-of-our-work-on-adaptiveprogramming-with-dfidfcdo-20172020>).
150. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). The Effectiveness of UK Aid Programmes and Projects. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 135-151). Cham: Springer Nature Switzerland.
151. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). UK Development Policy 1997–2023. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 33-60). Cham: Springer Nature Switzerland.
152. Leftwich, A. (1993). Governance, democracy and development in the Third World. *Third World Quarterly*, 14(3), 605-624.
153. Link, A. N. (2006). Public/private partnerships: innovation strategies and policy alternatives. Springer Science & Business Media.
154. Lippmann, Walter. 1970. Early Writings. N.Y.: Liveright, pp. 28-29
155. Little, A. W., & Green, A. (2009). Successful globalisation, education and sustainable development. *International Journal of Educational Development*, 29(2), 166-174.
156. Liu, J., Mooney, H., Hull, V., Davis, S. J., Gaskell, J., Hertel, T., ... & Li, S. (2015). Systems integration for global sustainability. *Science*, 347(6225), 1258832.
157. Long, G. (2018). Underpinning commitments of the Sustainable Development Goals: indivisibility, universality, leaving no one behind. In *Sustainable Development Goals* (pp. 91-116). Edward Elgar Publishing.
158. Louis, W. R., & Robinson, R. (1994). The imperialism of decolonization. *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, 22(3), 462-511.
159. Louis, W. R., & Robinson, R. (1994). The imperialism of decolonization. *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, 22(3), 462-511.
160. Lupu, C. (2023). Rolul investițiilor și strategiilor investiționale în dezvoltarea economiei pe plan național. *Vector European*, (02), 79-83.
161. Lupulescu, N. (2006). The Corruption, as a Main Threat to the National Interests of Romania. *Pro Lege Rev.*, 31.
162. MacDonald, M. (2005). Provision of infrastructure in post conflict situations. Department for International Development, London.
163. MacFeely, S., van de Ven, P., & Peltola, A. (2024). To GDP and beyond: The past and future history of the world's most powerful statistical indicator. *Statistical Journal of the IAOS*, 40(3), 685-711.
164. Machado, B. (2007). In search of a usable past: the Marshall Plan and postwar reconstruction today. George C. Marshall Foundation.
165. MacKenzie, J. M. (2020). The British Empire through buildings: Structure, function and meaning. In *The British Empire through buildings*. Manchester University Press.
166. Malanson, J. J. (2014). Manifest Destiny: The Monroe Doctrine and Westward Expansion, 1816–1861. In *The Routledge Handbook of American Military and Diplomatic History* (pp. 215-222). Routledge.
167. Mansuri, G., & Rao, V. (2012). Localizing development: Does participation work?.
168. Marin, M. (2011). The Nationalistic Discourse in Communist Romania. A General Perspective. *Studia Universitatis Babes-Bolyai-Historia*, 56(2), 80-104.

169. Mariotti, C. (2019). The Role of the UK in Tackling Global Inequality: Contributions to achieving SDG 10.
170. Martin, L. L. (1992). Interests, power, and multilateralism. *International Organization*, 46(4), 765-792.
171. Matache-Zaharia, S. A. (2015). Parteneriatul estic și geopolitica Mării Negre: provocări pentru securitatea europeană. *Buletinul Universității Naționale de Apărare» Carol I* «, (02), 243-259.
172. McCorquodale, R. (1994). Self-determination: A human rights approach. *International & Comparative Law Quarterly*, 43(4), 857-885.
173. McFarlane, C. (2008). Governing the contaminated city: Infrastructure and sanitation in colonial and post-colonial Bombay. *International journal of urban and regional research*, 32(2), 415-435.
174. Meadowcroft, J. (1997). Planning, democracy and the challenge of sustainable development. *International Political Science Review*, 18(2), 167-189.
175. Mert, A. (2009). Partnerships for sustainable development as discursive practice: Shifts in discourses of environment and democracy. *Forest Policy and Economics*, 11(5-6), 326-339.
176. Morton, S., Pencheon, D., & Squires, N. (2017). Sustainable Development Goals (SDGs), and their implementation: A national global framework for health, development and equity needs a systems approach at every level. *British medical bulletin*, 124(1), 81-90.
177. Mosse, D., & Lewis, D. (2005). The aid effect. *Giving and governing in international development*.
178. Movsisyan, A., Rehfuess, E., & Norris, S. L. (2020). When complexity matters: a step-by-step guide to incorporating a complexity perspective in guideline development for public health and health system interventions. *BMC medical research methodology*, 20, 1-13.
179. Muggah, R. (2012). Researching the urban dilemma: Urbanization, poverty and violence.
180. Muniz, B., & Ferreira, M. E. (2022). Is the 0.7% goal of ODA/GNI still adequate for the recipients?: An overview of the recipients' situation with a focus on Africa.
181. Naylor, R. L., Hardy, R. W., Buschmann, A. H., Bush, S. R., Cao, L., Klinger, D. H., ... & Troell, M. (2021). A 20-year retrospective review of global aquaculture. *Nature*, 591(7851), 551-563.
182. Neagoe-Plesa, E. (2005). Rolul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej în elaborarea politicii externe și în direcționarea relațiilor româno-sovietice (1960-1965). *Annales Universitatis Apulensis Series Historica*, 9(1), 231-240.
183. Nicolăescu, A. V. (2016). Aspecte Privind Politica De Dezvoltare Europeană În Perioada 1997-2006. Importanța Acesteia Pentru România. *Analele Universității Ovidius din Constanța-Seria Istorie*, (12-13), 337-356.
184. Nkrumah, K. (1965). *Neo-colonialism*. Nelson.
185. Oakman, D. (2000). The seed of freedom: Regional security and the Colombo Plan. *Australian Journal of Politics & History*, 46(1), 67-85.
186. Oakman, D. (2001). The Politics of Foreign Aid: Counter-Subversion and the Colombo Plan, 1950-1970. *Pacifica Review: Peace, security & global change*, 13(3), 255-272.
187. Obriș, P. (2006). Viziunea lui Nicolae Ceaușescu despre dezvoltarea industriei românești de apărare. *Analele Universității Ovidius din Constanța-Seria Istorie*, (03), 115-134.

188. Onishchenko, K., Hill, S., Wasserman, M., Jones, C., Moffatt, M., Ruff, L., & Pugh, S. J. (2019). Trends in vaccine investment in middle income countries. *Human Vaccines & Immunotherapeutics*.
189. Oprea, C. C. (2014). Rolul cooperării internaționale în rezolvarea amenințărilor economice globale. *Analele Universității Libere Internaționale din Moldova (Seria Economie)*, (15), 70-76.
190. Oprea, M. (2013). Development discourse in Romania: From socialism to EU membership. In *Development Policies of Central and Eastern European States* (pp. 66-82). Routledge.
191. Ortega-Villa, L. M., & Ley-Garcia, J. (2018). Analysis of cultural indicators: A comparison of their conceptual basis and dimensions. *Social Indicators Research*, 137, 413-439.
192. Panaitescu, M. (2017). Danube Transnational Program-Project Management between Desiderata and Perspectives. *Journal of Danubian Studies and Research*, 7(2).
193. Pietrobelli, C., & Rabellotti, R. (2011). Global value chains meet innovation systems: are there learning opportunities for developing countries?. *World development*, 39(7), 1261-1269.
194. Piron, L. H., & Watkins, F. (2004). DFID human rights review. Review commissioned by DFID.
195. Pless, N., & Maak, T. (2004). Building an inclusive diversity culture: Principles, processes and practice. *Journal of business ethics*, 54, 129-147.
196. POPA, C. (2009). Regimurile politice și frontierele ideologice din Europa în ședințele Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe. 1945-1947. *Studii și Materiale de Istorie Contemporană*, 8.
197. Popa, C. C. (2007). Monetary System. Functional and Institutional Structure.
198. Popa, I., Stere, E. A., & Cotescu, S. L. (2013). Precedente ale dezvoltării durabile. *Electrotehnica, Electronica, Automatica*, 61(4), 81.
199. Popescu, G. (2008). The conflicting logics of cross-border reterritorialization: Geopolitics of Euroregions in Eastern Europe. *Political Geography*, 27(4), 418-438.
200. Porumbescu, A. (2019). An Analysis Of The Foreign Policy Transformations In Romania After The Fall Of Communism. *Studies And Articles*, 129.
201. Potter, S. J. (2007). Webs, networks, and systems: Globalization and the mass media in the nineteenth-and twentieth-century British Empire. *Journal of British Studies*, 46(3), 621-646.
202. Pozneacova, V. (2024). Premisele constituirii regimului apartheidului în Africa de sud. In *Interuniversitaria* (pp. 239-244).
203. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.
204. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.
205. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.
206. Procesul de integrare europeană în Balcanii de Vest. Perspective și orientări ale României, se poate găsi la http://ier.gov.ro/wp-content/uploads/2024/01/Studiul-SPOS-nr-2_Integrarea-europeana-a-statelor-din-Balcanii-de-Vest_final.pdf
207. Raicov, M., Fehér, A., Adamov, T., & Stanciu, S. (2016). Comparative analysis of the strategic objectives of European Union for the past programming period 2007-2013 and for the current programming period 2014-2020. *Review on Agriculture and Rural Development*, 5(1-2), 64-70.

208. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
209. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
210. Ratchev, V., Tagarev, T., & Minchev, Z. (2015). ROMANIA: Capabilities, Organisations, Policies, and Legislation in crisis management and disaster response. IT4Sec Reports, 121.
211. Reif, L. C. (2000). Building democratic institutions: The role of national human rights institutions in good governance and human rights protection. *Harv. Hum. Rts. J.*, 13, 1.
212. Rodney, W. (1972). *How Europe Underdeveloped Africa*. Bogle-L'Ouverture Publications.
213. României, G. (2013). Raportul Strategic Național privind implementarea Fondurilor Structurale și de Coeziune.
214. României, G., & Unite, P. N. (2008). Strategia Nationala pentru Dezvoltare Durabila a Romaniei Orizonturi 2013-2020-2030. București, valabil [http://www. insse. ro/cms/files/IDDT](http://www.insse.ro/cms/files/IDDT)
215. Rostow, W. W. (1959). The stages of economic growth. *The economic history review*, 12(1), 1-16.
216. Ruggie, J. G. (1992). Multilateralism: the anatomy of an institution. *International organization*, 46(3), 561-598.
217. Ruxanda, M. (2012). Influența Uniunii Europene asupra reformei sistemului juridic în România: un pas spre consolidare democratică?. *Sfera Politicii*, 20(167), 135-147.
218. Sachs, J. D. (2015). Achieving the sustainable development goals. *Journal of International Business Ethics*, 8(2), 53-62.
219. Sambrook, C. (2006). The UN Convention against Corruption. A Step Forward from the OECD Convention? Pluses and Minuses from a Comparative Perspective (Romanian Text). *Romanian J. Int'l L.*, 2, 60.
220. Sauvé, S., Bernard, S., & Sloan, P. (2016). Environmental sciences, sustainable development and circular economy: Alternative concepts for trans-disciplinary research. *Environmental development*, 17, 48-56.
221. Sălcudean, I. N. (2016). Outrunning the Past: European Influences in Building Cultural Policies in Romania and the Role of the Romanian Cultural Institute. *The Journal of Arts Management, Law, and Society*, 46(5), 255-273.
222. Schneider, M. (1976). The " quality of life" and social indicators research. *Public Administration Review*, 297-305.
223. Scholte, J. A., Bloem, R., Samans, R., Naidoo, K., Wungaeo, C. B., Vargas, V., ... & Sengupta, C. (2009). Global civil society forums and poverty. *Global civil society*.
224. Schuler, R. S., Dowling, P. J., & De Cieri, H. (1993). An integrative framework of strategic international human resource management. *Journal of management*, 19(2), 419-459.
225. Settembre-Blundo, D., González-Sánchez, R., Medina-Salgado, S., & García-Muiña, F. E. (2021). Flexibility and resilience in corporate decision making: a new sustainability-based risk management system in uncertain times. *Global Journal of Flexible Systems Management*, 22(Suppl 2), 107-132.
226. Severin, A. (2016). „Mecanismul de cooperare și verificare” (MCV): cadru juridic, abuzuri și remedii. Conferința Internațională de Drept, Studii Europene și Relații Internaționale, 4(IV), 467-479.

227. Shabbir, G., Ali, M. K., Hanif, K., & Alam, I. (2020). Comparative Study of Jinnah and Nehru's Political Leadership from 1928 to 1930. *Journal of the Research Society of Pakistan*, 57(2), 114.
228. Singh, S., Bawa, J., Singh, B., Singh, B., & Bika, S. L. (2024). Analyzing GAVI the Vaccine Alliance as a Global Health Partnership Model: A Constructivist Analysis of the Global Health Crisis. *Millennial Asia*, 15(3), 447-464.
229. Slater, D., & Bell, M. (2002). Aid and the geopolitics of the post-colonial: Critical reflections on New Labour's overseas development strategy. *Development and Change*, 33(2), 335-360.
230. Smith, J. P. (1995). Empire and social reform: British liberals and the "Civilizing Mission" in the sugar colonies, 1868-1874. *Albion*, 27(2), 253-277.
231. Smith, T. (1979). The underdevelopment of development literature: the case of dependency theory. *World Politics*, 31(2), 247-288.
232. Solomon, C., & Piroșca, A. (2016). Activitatea parlamentului României în domeniul politicii externe (1990-2008). *Moldoscopia*, 75(4), 185-200.
233. Soto-Paz, J., Arroyo, O., Torres-Guevara, L. E., Parra-Orobio, B. A., & Casallas-Ojeda, M. (2023). The circular economy in the construction and demolition waste management: A comparative analysis in emerging and developed countries. *Journal of Building Engineering*, 107724.
234. Spivak, G. C. (1988). Can the Subaltern Speak? In C. Nelson & L. Grossberg (Eds.), *Marxism and the Interpretation of Culture* (pp. 271-313). University of Illinois Press.
235. Sprijin pentru procesul de integrare europeană a Ucrainei, se poate găsi la <https://www.mae.ro/bilateral-relations/1734>.
236. Srivastava, M. (2009). Evolution of the System of Public Administration in India from the Period 1858-1950: A Detailed Study Highlighting the Major Landmarks in Administrative History Made During this Period. Available at SSRN 1482528.
237. Srivastava, M. (2009). Good governance-concept, meaning and features: A detailed study. *Meaning and Features: A Detailed Study* (December 26, 2009).
238. Stahl, B. (2013). Another "strategic accession"? The EU and Serbia (2000-2010). *Nationalities Papers*, 41(3), 447-468.
239. Stanciu, C. (2013). A Rebirth of Diplomacy: The Foreign Policy of Communist Romania between Subordination and Autonomy, 1948-1962. *Diplomacy & Statecraft*, 24(2), 253-272.
240. Stanciu, C. (2013). A Rebirth of Diplomacy: The Foreign Policy of Communist Romania between Subordination and Autonomy, 1948-1962. *Diplomacy & Statecraft*, 24(2), 253-272.
241. Stanciu, M. D. (2014). Cooperarea Internațională în lumina Cartei Organizației Națiunilor Unite. *Revista Univers Strategic*, (19), 121-126.
242. Stăncioni, A. B. (2017). Sistemul Juridic și Instituțional în Materia Prevenirii și Combaterii Corupției. *Revista de Investigare a Criminalității*, (02), 87-99.
243. Stănculescu, D. M. (2004). *Institutul European din România*.
244. Storeng, K. T., & Béhague, D. P. (2014). "Playing the numbers game": evidence-based advocacy and the technocratic narrowing of the safe motherhood initiative. *Medical Anthropology Quarterly*, 28(2), 260-279.
245. Stratone, C. (2023). Propagandă și diplomatie culturală în perioada comunistă. *Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea-o istorie inedită*. Institutul National pentru Studiul Totalitarismului.
246. Tanasoiu, C. (2015, February). Romania in the European Union: Political Developments and the Rule of Law after Accession. In *Constitutional Crisis in the*

- European Constitutional Area (pp. 184-203). Nomos Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG.
247. Tarsilla, M. (2014). Evaluation capacity development in Africa: Current landscape of international partners' initiatives, lessons learned and the way forward. *African Evaluation Journal*, 2(1), 13.
 248. Teegen, H. (2003). International NGOs as global institutions: Using social capital to impact multinational enterprises and governments. *Journal of International Management*, 9(3), 271-285.
 249. Tengö, M., Brondizio, E. S., Elmqvist, T., Malmer, P., & Spierenburg, M. (2014). Connecting diverse knowledge systems for enhanced ecosystem governance: the multiple evidence base approach. *Ambio*, 43, 579-591.
 250. Thayer, C. A. (2001). Developing Multilateral Cooperation. *Comparative Connections*, 3(3), 63-72.
 251. Tița, M. (2007). Politica Europeană de Securitate și Apărare. Poziția României. Integrarea României în Uniunea Europeană: provocări și perspective, 109.
 252. Tomlinson, J. (1996). Cultural globalisation: Placing and displacing the West. *The European Journal of Development Research*, 8, 22-35.
 253. Topik, S. (2004). The world coffee market in the eighteenth and nineteenth centuries, from colonial to national regimes.
 254. Tudorancea, R. (2016). Cercuri de putere ale elitei comuniste românești la debutul anilor '60. Reflecții pe marginea unor evaluări ale Departamentului de Stat al SUA. Studii și materiale de istorie contemporană (SMIC), (1), 39-56.
 255. Van Zanten, J. A., & Van Tulder, R. (2018). Multinational enterprises and the Sustainable Development Goals: An institutional approach to corporate engagement. *Journal of International Business Policy*, 1(3), 208-233.
 256. Vázquez-Maguirre, M. (2020). Building sustainable rural communities through indigenous social enterprises: A humanistic approach. *Sustainability*, 12(22), 9643.
 257. Vermeșan, M. C. (2022). Politica externă a României în Orientul Mijlociu. Nicolae Ceaușescu și Anwar el Sadat. *Anuarul Institutului de Istorie» George Barițiu «-Series HISTORICA-Supliment*, 1(LXI), 351-360.
 258. Vetterlein, A. (2007). Economic growth, poverty reduction, and the role of social policies: The evolution of the World Bank's social development approach. *Global Governance*, 13, 513.
 259. Vintila, P., & Putină, N. (2024). Securitatea regională actuală și reconfigurarea arhitecturii de securitate europeană. In *Știința politică și societatea în schimbare* (pp. 171-187)
 260. Waheeduzzaman, A. N. M., & Ryans Jr, J. K. (1996). Definition, perspectives, and understanding of international competitiveness: A quest for a common ground. *Competitiveness Review: An International Business Journal*, 6(2), 7-26.
 261. Waisbord, S. (2008). The institutional challenges of participatory communication in international aid. *Social identities*, 14(4), 505-522.
 262. Walker, P. (2014). International student policies in UK higher education from colonialism to the coalition: Developments and consequences. *Journal of Studies in International Education*, 18(4), 325-344.
 263. Weiland, S., Hickmann, T., Lederer, M., Marquardt, J., & Schwindenhammer, S. (2021). The 2030 agenda for sustainable development: transformative change through the sustainable development goals?. *Politics and Governance*, 9(1), 90-95.
 264. Wicks, E. (2012). The Meaning of 'Life': Dignity and the Right to Life in International Human Rights Treaties. *Human Rights Law Review*, 12(2), 199-219.

265. Wills Jr, J. E. (1993). Maritime Asia, 1500-1800: The Interactive Emergence of European Domination.
266. Wolff, G. (2024). Promoting gender equality through localized development strategies: leveraging identification. *Journal of International Humanitarian Action*, 9(1), 13.
267. Woolf, S. H., & Braveman, P. (2011). Where health disparities begin: the role of social and economic determinants—and why current policies may make matters worse. *Health affairs*, 30(10), 1852-1859.
268. Yakhshilikov, S. (2023). The Impact of a donor's domestic political economy on its policy and practice of development cooperation comparing to the impact of international norms and principles. *Frontline Social Sciences and History Journal*, 3(01), 32-40.
269. Yeung, H. W. C., & Coe, N. M. (2015). Toward a dynamic theory of global production networks. *Economic geography*, 91(1), 29-58.
270. Young, R. (2001). New Labour and international development: a research report. *Progress in Development Studies*, 1(3), 247-253.
271. Zaman, G., & Georgescu, G. (2018). Studiu retrospectiv privind comerțul exterior al României în ultimii 100 de ani.
272. Zhao, Y. (2016). The Role of bilateral and multilateral agreements in international space cooperation. *Space Policy*, 36, 12-18.
273. Ziltener, P., & Künzler, D. (2013). Impacts of colonialism—A research survey. *Journal of World-Systems Research*, 19(2), 290-311.
274. Zimmermann, F., & Smith, K. (2011). More actors, more money, more ideas for international development co-operation. *Journal of International development*, 23(5), 722-738.
275. Zulean, M., & Prelipcean, G. (2013). Emergency preparedness in Romania: Dynamics, shortcomings and policy proposals. *Technological Forecasting and Social Change*, 80(9), 1714-1724.

C. Legislație

1. Cadru legal național RoAid, poate fi găsit la <https://roaid.ro/despre-noi/agentia-roaid/cadrul-legal/>
2. Cartea verde a diplomației multilaterale, poate fi găsită la, https://mae.ro/sites/default/files/file/carte_verde_diplomatie_multilaterala.pdf
3. HG nr. 213 din 9 noiembrie 2016 privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară, disponibil: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/183528>
4. HG nr. 703/2006 pentru aprobarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a Planului de acțiune pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, disponibil la <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/72529>
5. Plan anual de Cooperare Internațională pentru Dezvoltare și Asistență Umanitară 2023, poate fi găsit https://roaid.ro/wp-content/uploads/2023/03/Plan-2023-aprobat-in-9-Martie-2023_Redacted.pdf
6. Plan anual de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2023, se poate găsi la https://roaid.ro/wp-content/uploads/2023/03/Plan-2023-aprobat-in-9-Martie-2023_Redacted.pdf
7. Program multianual strategic privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistența umanitară pentru perioada 2018-2021, poate fi găsit la <http://roaid.ro/wp-content/uploads/2019/03/PROIECT-Programul-multianual-strategic-privind->

cooperarea-interna%C8%9Bional%C4%83-pentru-dezvoltare-%C8%99i-asisten%C8%9Ba-umanitar%C4%83-pentru-perioada-2018-2021.pdf

8. Program multianual strategic privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară în perioada 2020-2023, poate fi găsit la https://www.mae.ro/sites/default/files/file/anul_2020/pdf_2020/2020.08.12_program_strategic_multianual_2020-2023.pdf
9. Programul multianual strategic de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2024-2027, poate fi găsit la <https://gov.ro/ro/print?modul=subpagina&link=nota-de-fundamentare-hg-nr-290-28-03-2024>
10. Programul Multianual Strategic de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2024-2027, se poate găsi la https://www.mae.ro/sites/default/files/file/anul_2023/pdf_2023/20231124_program_multianual_strategic_2024-2027.pdf
11. Programul strategic multianual privind cooperarea pentru dezvoltare și asistență umanitară 2016-2020, poate fi găsit la, http://www.mae.ro/sites/default/files/file/noutati_legislative/proiectstrategiamultilaterala2016-2020.pdf
12. Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015, accesat <https://documents.un.org/doc/undoc/gen/n15/291/89/pdf/n1529189.pdf?OpenElement>
13. României, G., & Unite, P. N. (2008). Strategia Nationala pentru Dezvoltare Durabila a Romaniei Orizonturi 2013-2020-2030. București available at <http://www.insse.ro/cms/files/IDDT>
14. Strategia multianuală pentru acordarea de asistență pentru dezvoltare în plan multilateral pentru perioada 2011-2015, poate fi găsită la, https://www.mae.ro/sites/default/files/file/noutati_legislative/proiectstrategiamultilaterala2011-2015.pdf
15. Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României Orizonturi 2013-2020-2030, poate fi găsită la <https://www.anc.edu.ro/wp-content/uploads/2019/11/Strategia-Na%C5%A3ional%C4%83-pentru-Dezvoltare-Durabil%C4%83-a-Rom%C3%A2niei-Orizonturi-2013-2020-2030.pdf>

D. Teze de doctorat și master

1. Dodu-Gugea, L. (2009). Impactul globalizării asupra creșterii competitivității țărilor Europei Centrale și de Est. Teză de doctor în economie.
2. Hutchcroft, P. D. (2000). Colonial masters, national politicians, and provincial lords: central authority and local autonomy in the American Philippines, 1900–1913. *The Journal of Asian Studies*, 59(2), 277-306.
3. Jarboe, A. T. (2013). Soldiers of empire Indian sepoys in and beyond the imperial metropole during the First World War, 1914-1919 (Doctoral dissertation, Northeastern University).
4. Martin, W. (2014). The effectiveness of community development workers (CDWs) as change agents in their pursuit of a holistic approach to development: A case study of CDWs in the Western Cape (Doctoral dissertation, Stellenbosch: Stellenbosch University).
5. Muniz, B. N. B. (2020). Is the 0.7% Goal of ODA/GNI Still Adequate? (Master's thesis, Universidade de Lisboa (Portugal)).

6. Neculai-Cristian, Ș. (2009). Multi-Level Diplomacy? The Socialization Of European Permanent Representatives Romania And Bulgaria-A Comparative Case Study (Doctoral dissertation, Central European University).
7. Roth, D. C. (2010). The American reaction to the 1968 Warsaw Pact invasion of Czechoslovakia (Doctoral dissertation, The Ohio State University).
8. Sevinç, Ö. (2023). The role of scholarships in public diplomacy activities: examples of fulbright and chevening scholarships (Master's thesis, Middle East Technical University).
9. Stefan, O. A. (2016). Vacationing in the Cold War: Foreign Tourists to Socialist Romania and Franco's Spain, 1960s-1970s (Doctoral dissertation, University of Pittsburgh).
10. Szabo, V. (2012). Youth and politics in communist Romania (1980-1989) (Doctoral dissertation, University of Pittsburgh).
11. Tanta, M. R. (2014). State Art or Sites of Resistance: Socialist Realism in Romania: 1945-1989 (Doctoral dissertation, University of Illinois at Chicago).
12. Walgren, H. L. (1984). Separate roads: The growing independence of Albania, Romania and Yugoslavia from the Soviet Union between 1964-1982 (Doctoral dissertation).
13. Wilkinson, E. (2019). Resilience and learning: A case study of the department for international development's governance and transparency fund (Doctoral dissertation).

E. Alte surse

1. Asociația George C. Marshall:
http://www.marshallfoundation.org/library/wpcontent/uploads/sites/16/2014/05/Chronology_of_the_Marshall_Plan_June_5_1947_to_November_5_1947-1.pdf
2. Site oficial documente juridice:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52018PC0460&from=PT>.
3. Arhive naționale US:
<https://www.archives.gov/milestone-documents/marshall-plan#transcript>
4. Convenția pentru Cooperare Economică Europeană:
https://www.cvce.eu/obj/convention_for_european_economic_cooperation_paris_16_april_1948-en-769de8b7-fe5a-452c-b418-09b068bd748d.html
5. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică:
<https://www.oecd.org/dac/1896816.pdf>
6. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică:
<https://www.oecd.org/general/conventionontheorganisationforeconomicco-operationanddevelopment.htm>

"ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY OF IAȘI
DOCTORAL SCHOOL OF PHILOSOPHY AND SOCIAL-POLITICAL
SCIENCES
FIELD: POLITICAL SCIENCE

ABSTRACT OF THE DOCTORAL THESIS

DIMENSIONS OF INTERNATIONAL DEVELOPMENT
COOPERATION
CASE STUDY – THE UNITED KINGDOM AND ROMANIA

SCIENTIFIC COORDINATOR:

Prof. Univ. Dr. George POEDE

PHD STUDENT:

Constantin-Cristinel HRIȚCAN

IAȘI, 2025

"ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY OF IAȘI
DOCTORAL SCHOOL OF PHILOSOPHY AND SOCIAL-POLITICAL SCIENCES
FIELD: POLITICAL SCIENCE

We inform you that on 22.11.2025, at 10:00 a.m., in the Senate Hall, Building A, Mr. Constantin Cristinel HRIȚCAN will defend, in the public meeting, the doctoral thesis on the topic **"DIMENSIONS OF INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION. CASE STUDY – GREAT BRITAIN AND ROMANIA"** IN ORDER TO OBTAIN THE TITLE OF DOCTOR IN THE FIELD OF Political Science.

The analysis and synthesis commission has the following composition:

President:

Prof. univ. dr. **ROMEO ASIMINEI**
"Alexandru Ioan Cuza" University of Iași

Scientific leader:

Professor univ. dr. **George POEDE**
"Alexandru Ioan Cuza" University of Iași

Reviewers:

Prof. univ. dr. **Mircea BRIE**
"Babeș Bolyai" University of Cluj Napoca

Prof. univ. dr. **Bogdan ȘTEFANACHI**
"Alexandru Ioan Cuza" University of Iași

Assoc. Prof. Dr. **Tudor STANCIU**
"Gh. Asachi" Technical University of Iași

The Secretariat of the Department of Doctoral Studies and the Secretariat of the Doctoral School of Philosophy and Socio-Political Sciences.

For this purpose, we provide you with the abstract of your doctoral thesis and invite you to participate in the public defense of the thesis. Thank you!

Motto: "To be sustainable is to share power, ensure policy coherence,
and achieve measurable results."
(Cristinel C. Hrițcan)

Contents

Keywords.....	6
Contents of the Doctoral Thesis.....	8
Introduction.....	11
Summary Presentation of the Thesis Chapters.....	17
Final Conclusions.....	20
Bibliography.....	22

Keywords

The keywords used in this paper are the following: Romanian Agency for International Development Cooperation; Official Aid; Council for Mutual Economic Assistance; Official Development Assistance; Global Alliance for Vaccines and Immunization; Central European Cooperation; Special Economic Committee; Development Assistance Committee; Cross-Border Cooperation Component; United Nations Economic and Social Council; Convention for European Economic Cooperation; South-East European Cooperation; International Development Cooperation; International Cooperation; Development and International Cooperation; International Development; Official Flows; European Regional Development Fund; International Monetary Fund; Instrument for Structural Policies for Pre-Accession; European Neighbourhood and Partnership Instrument; European Neighbourhood Instrument; Ministry of Overseas Development; Foreign, Commonwealth and Development Office; Millennium Development Goals; Sustainable Development Goals; Black Sea Economic Cooperation; World Health Organization; United Nations; Organization for European Economic Cooperation; Organization for Economic Co-operation and Development; North Atlantic Treaty Organization; Neighbourhood; Public–Private Partnerships; Eastern Partnership; Romanian Communist Party; United Nations Development Programme; Foreign Policy; Forecasting; National Strategy for Development Cooperation; National Strategy for Sustainable Development; Strategies; Heavily Indebted Poor Countries; Human Development Index; Resilience.

ABREVIERI

ACP	Africa, Caribbean and Pacific
NIA	National Integrity Agency
OAID	Official Assistance for International Development
WB	World Bank
CMEA	Council for Mutual Economic Assistance
CEEC	Convention on European Economic Cooperation
DIC	International Development Cooperation
CDW	Colonial Development and Welfare
CEI	Central European Initiative
CES	Comitetului Economic Special
CHOGM	Commonwealth Heads of Government Meetings
CO ₂	Carbon Dioxide
SCM	Superior Council of Magistracy
CBCC	Cross-Border Cooperation Component
DAC	Development Assistance Committee
DA	Development Assistance
DFID	Department for International Development
DNA	National Anticorruption Directorate
ECOSOC	UN Economic and Social Council
ENPI	European Neighbourhood and Partnership Instrument
FAO	Food and Agriculture Organization
FCDO	Department of Foreign Affairs, Commonwealth and Development
FEDR	European Regional Development Fund
FMI	International Monetary Fund
GAVI	Global Alliance for Vaccines and Immunization
HIPC	Heavily indebted poor countries
IDU	Human Development Index
IEV	European Neighbourhood Instrument
IEVP	European Neighbourhood and Partnership Instrument
ILO	International Labour Organization
IMM	Small and Medium Enterprises
IPC	Corruption Perception Index
IPM	Environmental Performance Index
ISD	Foreign Direct Investment
ISM	Multidimensional Poverty Index
ISPA	Instrument for Structural Pre-Accession Policies
MAE	Ministry of Foreign Affairs
MCV	Cooperation and Verification Mechanism
MDGs	Millennium Development Goals
MOD	Ministry of Overseas Development
NATO	North Atlantic Treaty Organization
NDICI	Neighbourhood, Development and International Cooperation
OA	Official Help
OCDE	Organization for Economic Co-operation and Development
OCEE	Organisation for European Economic Cooperation
OCEMN	Black Sea Economic Cooperation Organization
ODA	Official Assistance for International Development
SDGs	Sustainable Development Goals
ODM	Ministry for Overseas Development
ODM	Millennium Development Goals
OEEC	Organisation for European Economic Co-operation
OG	Government Organizations
OMS	World Health Organization
OMS/WHO	World Health Organization
ONG	Non-governmental organizations
ONU	United Nations

OOF	Other official feeds
OWG	Open Working Group
PAC	Common agricultural policy
PaE	Eastern Partnership
PCR	Partidul Comunist Român
PHARE	Poland and Hungary: Assistance for Restructuring their Economies
PIB	Gross domestic product
PNUD	United Nations Development Programme
PPP	Public-private partnerships
RDG	German Democratic Republic
RoAID	Romanian Agency for International Development Cooperation
SAPARD	Special Accession Programme for Agriculture and Rural Development
SDGs	Sustainable Development Goals
SECI	South-East European Cooperation
SNCD	National Development Cooperation Strategy
SNDD	National Strategy for Sustainable Development
SUA	United States of America
UE	Uniunea Europeană
UNCAD	United Nations Conference on Trade and Development
UNDP	United Nations Development Programme
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNHCR	High Commissioner for Refugees
UNICEF	United Nations International Children's Emergency Fund
URSS	Union of Soviet Socialist Republics
VNB	Gross National Income

CUPRINS

INTRODUCTION

1. THEORETICAL FRAMEWORK

- 1.1. General context of international development cooperation
- 1.2. Defining international development cooperation
- 1.3. Main theoretical models and perspectives
- 1.4. Indicators and dimensions of international development cooperation

2. ROMANIA AND INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION: FROM IDEOLOGICAL ISOLATION TO STRATEGIC ROLE in the EU

- 2.1. Context and importance of Romania's international cooperation
- 2.2. Bases of cooperation for Romania's international development 1945 - 2024
- 2.3. Romania's role in the Council for Mutual Economic Aid **Eroare! Marcaj în document nedefinit.**
- 2.4. Cooperation for bilateral international development with Third World states during the communist period
- 2.5. International development cooperation in the post-communist period, reintegration into the international community
- 2.6. Romania's Transition to International Development Cooperation: Objectives of the Pre-Accession Period to the European Union
- 2.7. Romania as an emerging donor state after joining the European Union
- 2.8. Strategic and geographical priorities of international development assistance
- 2.9. Multilateral partnerships and initiatives
- 2.10. Romania's contribution to the Sustainable Development Goals - 2030 Agenda
- 2.11. Financing Romania's international development cooperation

3. THE HISTORY AND EVOLUTION OF THE UK'S INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION

- 3.1. The colonial period and the beginnings of international development cooperation
- 3.2. The impact of colonialism on development **Eroare! Marcaj în document nedefinit.**
- 3.3. Foundations of international development cooperation
- 3.4. Decolonization and the transition to international aid (1945-1960)
- 3.5. Institutionalization of development cooperation (1960-1990)
- 3.6. Reforma și modernizarea cooperării pentru dezvoltarea internațională (1990-2000)
- 3.7. The Modern Era: Sustainability and Globalization (2000-present)
- 3.8. Financing the UK's international development cooperation

4. INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION: A CASE STUDY UK AND ROMANIA – MODELS, TRAJECTORIES AND CONVERGENCES

- 4.1. Historical foundations and initial trajectories
- 4.2. Institutional and legislative framework
- 4.3. Thematic and geographical priorities of international development cooperation: Great Britain and Romania
- 4.4. Financing international development cooperation
- 4.5. Common and specific challenges
- 4.6. Convergences and opportunities for collaboration
- 4.7. Convergences and Divergences in the Contribution of Great Britain and Romania to International Development Cooperation

FINAL CONCLUSIONS, OWN CONTRIBUTIONS, LIMITS AND FUTURE RESEARCH DIRECTIONS

BIBLIOGRAPHY

INTRODUCTION

In recent decades, international development cooperation has emerged as one of the fundamental dimensions of foreign policy, global governance, and inter-state solidarity. It reflects not only the international community's commitments to eradicate poverty and reduce inequality but also the geopolitical, economic, and cultural interests of donor states. Within an international environment defined by interdependence, systemic imbalances, and global challenges - from climate change and migration to pandemics and political instability - development cooperation has become a strategic instrument through which states build sustainable partnerships, support democratic transitions, and contribute to collective security.

This field represents one of the most dynamic and multidimensional spheres of contemporary international relations, situated at the intersection of foreign policy, global economics, international law, and development theory. In a constantly evolving global environment - marked by multiple crises ranging from structural inequalities and extreme poverty to armed conflict, climate change, forced migration, and pandemics - development cooperation has asserted itself not only as an expression of international solidarity but also as a strategic mechanism for articulating the interests, values, and identities of states on the global stage.

The present research, entitled *Dimensions of International Development Cooperation: Case Study of the United Kingdom and Romania*, aims to provide a comprehensive and comparative analysis of this phenomenon, focusing on two European states with distinct profiles: the United Kingdom, a long-standing donor with a solid tradition in global development, and Romania, an emerging actor whose engagement has gradually strengthened following accession to the European Union.

A systematic comparison between these two development cooperation models offers a complex perspective on how history, institutions, policies, and thematic priorities shape state commitments in the field of development. At the same time, the analysis highlights the potential for convergence between states with different experiences, resources, and positions in the international system. Through this comparative approach, the research seeks to understand how the United Kingdom and Romania manage international development cooperation, taking into account historical, political, institutional, and geographical determinants. The main objective is to achieve an in-depth understanding of each case, to identify good practices, explanatory factors, and potential transferable models.

This thesis provides a comprehensive perspective on the evolution of the concept of development cooperation, its normative and ideological foundations, the actors involved, the instruments employed, and the theoretical frameworks that have shaped this field over the decades. First, it undertakes an analysis of the general context of international development cooperation, tracing its historical trajectory from early post-war bilateral aid to the consolidation of the multilateral system coordinated by international institutions. Initially driven by the imperatives of reconstruction and the logic of the Cold War, development assistance gradually evolved into a complex instrument of economic diplomacy, democracy promotion, and consolidation of the international order.

The origins and evolution of development cooperation are closely linked to the perceptions of developed states regarding their moral responsibility toward the Global South, as well as to their geopolitical interests. Today, development cooperation is defined by a plurality of objectives, from poverty eradication and gender equality to climate action and the strengthening of the rule of law. The allocation criteria for Official Development Assistance reflect a balance between recipient countries' needs, donors' strategic priorities, and the institutional efficiency of implementation mechanisms.

The present research seeks to establish the conceptual, methodological, and normative foundations necessary for a deeper understanding of international development cooperation. It offers a solid theoretical framework for analysing how Romania and the United Kingdom have engaged with this field, in relation to their historical, institutional, and strategic trajectories.

Therefore, the structure of the thesis is designed to highlight both the general aspects and the specific features of each case:

- **Chapter I** outlines the theoretical framework of international development cooperation, analysing its historical origins, defining concepts, principles, objectives, and the main theoretical paradigms - realist, liberal, constructivist, post-colonial, humanist, and ecological - that underpin state and institutional policies.
- **Chapter II** examines the evolution of development cooperation in Romania, from the communist period - marked by a strong ideological dimension - to the post-communist era, during which Romania gradually consolidated its role as a donor state within the European Union. The analysis highlights key stages of this process: the pre-accession period, the institutionalisation of the field, the adoption of a legislative framework, and participation in multilateral initiatives, in close connection with the objectives of sustainable development.
- **Chapter III** explores the British model of development cooperation, analysing its transformation from an instrument of post-imperial influence into a sophisticated public policy, institutionally articulated and adapted to the contemporary global context. It examines defining stages such as decolonisation, the establishment of the Department for International Development, multilateral commitments, integration within the global objectives, and post-Brexit reforms.
- **Chapter IV** presents a comparative analysis of Romania and the United Kingdom, focusing on historical foundations, institutional frameworks, thematic and geographical priorities, levels of financing, and the specific challenges of each model. This section highlights differences in vision and capacity, as well as possible synergies and good practices, particularly within European initiatives in the context of contemporary global transformations.

The research adopts an interdisciplinary approach, combining concepts and methods from political theory, international relations, development economics, and institutional analysis. The comparative methodology enables a deeper understanding of the dynamics of development cooperation and supports the formulation of recommendations aimed at increasing its efficiency, legitimacy, and coherence in the context of current global transformations.

In a world where interdependence has become a structural reality and international solidarity a practical necessity, this study contributes to a deeper understanding of an essential dimension of global policy and of the role of states - regardless of size or level of development - in building a more equitable, resilient, and sustainable international order.

MOTIVATION AND SIGNIFICANCE OF THE THESIS

In the contemporary global context - characterized by growing interdependence among states, recurrent humanitarian crises, persistent structural inequalities, and complex development needs - international development cooperation has been consolidated as a fundamental instrument for promoting peace, stability, and sustainable prosperity.

This thesis seeks to analyse the theoretical, historical, and institutional dimensions of development cooperation through a comparative approach between two European states with distinct yet complementary profiles: the United Kingdom, a state with a colonial legacy and a long-standing experience in international assistance, and Romania, an emerging actor within the European development policy architecture.

The motivation for this research derives from the need to understand how national models of development cooperation reflect not only states' foreign policy objectives, but also their normative values, geopolitical constraints, and administrative capacities. In this regard, the British case highlights the transition from a colonial power to a global development partner, while the Romanian case illustrates the process of post-communist transformation and gradual integration into the international development system.

The scientific relevance of this research lies in its interdisciplinary and applied nature, combining the theoretical foundations of international cooperation with a rigorous empirical analysis of the two national models. The study examines institutional dimensions, geographic and thematic priorities, as well as financing mechanisms and the evaluation of development policy impact. Such a perspective is essential for understanding the current dynamics of international development cooperation and for identifying potential convergences and opportunities for collaboration, particularly within European and multilateral frameworks.

Beyond its theoretical contribution, this research also possesses significant practical value, by identifying lessons learned and effective models of action that can be replicated across different contexts. The findings are relevant both for public policymakers and for non-governmental actors involved in the implementation of development policies.

The comparative approach also enables a critical assessment of both the common and specific challenges faced by the two states - from managing the colonial legacy or the absence of an established tradition, to issues of public legitimacy and budgetary constraints.

Overall, the thesis contributes to the enrichment of the academic literature on international development cooperation and provides a solid analytical framework for the formulation of coherent, effective, and context-sensitive foreign policies. Furthermore, the research aligns with the objectives of the 2030 Agenda for Sustainable Development, emphasizing the importance of concerted action grounded in solidarity, shared responsibility, and institutional efficiency.

PURPOSE AND OBJECTIVES OF THE THESIS

The main purpose of this research is to analyse the theoretical, historical, institutional, and strategic dimensions of international development cooperation through an applied comparative study of the United Kingdom and Romania - two states with distinct yet complementary trajectories that are highly relevant for understanding the global architecture of development assistance. The study seeks to provide an integrated perspective on how development cooperation is conceptualized, implemented, and adapted within different historical and geopolitical contexts, with a focus on: theoretical foundations and explanatory models; historical evolutions of state engagement; current legislative and institutional frameworks; thematic and geographic priorities; financing mechanisms; as well as the main challenges and areas of convergence.

Through this approach, the thesis aims to identify relevant lessons and good practices that can contribute to optimizing development cooperation policies, in line with the contemporary international agenda and particularly with the Sustainable Development Goals promoted by the United Nations. The analysis goes beyond the purely theoretical dimension by integrating institutional, legislative, and budgetary components of development cooperation and by comparing the thematic and geographic priorities of the two states.

Furthermore, the research examines both the internal and external challenges faced by each state in implementing development policies, as well as potential areas of convergence and cooperation between them, in the broader European and global context.

RESEARCH OBJECTIVES

The general objective of the research is to conduct a comparative analysis of international development cooperation in the cases of the United Kingdom and Romania, supported by the following specific objectives:

- to provide a theoretical analysis of the concept of international development cooperation, including its origins, typologies, principles, key actors, and explanatory models used in the specialized literature;
- to identify the indicators and relevant dimensions for assessing the effectiveness of international development cooperation, with emphasis on criteria used by international organizations;
- to study the historical and institutional evolution of international development cooperation in Romania - from the communist period to the present - with a focus on the post-accession transition to the EU and Romania's consolidation as an emerging donor state.
- to conduct a critical analysis of the British model of development cooperation, from the colonial era through the post-imperial phase to recent policies of sustainability and globalization;
- to compare the institutional and legislative frameworks of the two states, highlighting the role of DFID/FCDO in the United Kingdom and MAE-RoAid in Romania, as well as to analyse the budgets allocated and the geographic and thematic priorities;
- to identify the convergences and divergences between the United Kingdom and Romania regarding the policies, strategies, and impact of international development cooperation;
- to explore opportunities for bilateral, multilateral, and trilateral collaboration, including within the EU, the UN, or other organizations, based on areas of complementarity and transferable good practices;
- to evaluate the impact of both states' contributions to the global sustainable development objectives, particularly in the context of the UN 2030 Agenda for Sustainable Development.

THEORETICAL AND CONCEPTUAL FOUNDATION

A clear conceptual approach to development cooperation is indispensable for a thorough understanding of the field. Defining the concept involves delimiting it from other forms of international assistance – such as humanitarian aid or technical cooperation – and clarifying the main typologies: bilateral, multilateral and trilateral. The fundamental principles – partnership, efficiency, mutual accountability and sustainability – constitute the normative pillars of global development policies.

The actors involved are multiple and heterogeneous: national governments, development agencies, international organisations, NGOs, the private sector and local communities. Each of them contributes, from its own perspective to the formulation and implementation of development policies. Cooperation mechanisms cover a wide range of instruments – from grants and concessional credits to technical assistance, public-private partnerships and expertise exchange programmes.

However, international development cooperation is marked by a number of structural challenges, such as power asymmetries between donors and beneficiaries, political conditionalities, variable efficiency in the use of funds, fragmentation of interventions, lack of coherence between sectoral policies and the difficulty of measuring the real impact on sustainable development.

Theoretically, the literature has generated multiple explanatory models for understanding the reasons, forms and effects of international development cooperation. Its indicators and

dimensions – social, economic, political and environmental – are deeply interdependent and reflect the complexity of the sustainable development process. Indicators such as poverty rates, access to education, gender equality or the efficiency of the use of official development assistance (ODA) funds are key tools for assessing progress and formulating evidence-based policies. The analysis of these indicators contributes to strengthening the transparency, accountability and effectiveness of cooperation policies.

RESEARCH QUESTIONS

In order to deepen the comparative dimension, the research formulates a set of theoretically and empirically grounded questions, meant to guide the critical analysis of the national development cooperation models of Great Britain and Romania:

1. What are the main features that differentiate the historical trajectories of Great Britain and Romania in international development cooperation?
2. What are the thematic and geographical priorities of each state and how do they reflect their external strategies?
3. What common challenges do the two states face in development policies?
4. What convergences are there between Romania and the United Kingdom in international development cooperation?
5. What kind of bilateral collaborations could the UK and Romania develop in the future?
6. What are the benefits of a close collaboration between Romania and the UK in the field of international development?
7. What can Romania learn from the UK experience and how can this relationship be capitalized?

This set of questions aims to stimulate a critical and systematic reflection on the essential dimensions of development cooperation and to strengthen the analytical skills necessary for the evaluation of international policies from a comparative perspective. They contribute to shaping a systemic view of how historical context, geopolitical positioning, thematic priorities and financial capacities influence the formulation and implementation of development policies. Overall, these questions facilitate the exploration of the historical, institutional, thematic and geographical differences between the British and Romanian models, while highlighting points of synergy, complementarity and collaborative potential. Thus, they constitute an essential methodological tool for strengthening a rigorous analytical perspective on the global architecture of international development and on the distinct role that each state plays within it.

RESEARCH METHODOLOGY

This paper adopts a qualitative exploratory-comparative approach, based on documentary analysis and content analysis, with the objective of highlighting the main dimensions of international development cooperation through a case study applied to Great Britain and Romania. The choice of these two cases responds to a double motivation: on the one hand, to capture the continuity and adaptability of a traditional actor with global influence – the UK – and on the other hand, to analyze the emerging dynamics of a post-communist state in the process of consolidating its international role – Romania.

The research is based on the documentary analysis of a wide range of primary and secondary sources, including government strategies, institutional reports, legislative documents, studies and statistics produced by international organizations (such as OECD, UN, European Union), as well as relevant literature in the fields of international relations, development policies and the history of international cooperation. This method allows for an in-depth understanding of the historical, institutional and geopolitical context of development cooperation, both at national and international level.

The comparative case study offers the opportunity to identify the differences and convergences between the two cooperation models, focusing on major analytical dimensions, such as: historical developments, institutional and legislative framework, thematic and geographical priorities, financing mechanisms, as well as geopolitical strategies and opportunities for collaboration.

Analytical dimensions of the case study:

1. The historical dimension – investigates the foundations and specific trajectories of the two states in the field of development cooperation: from the colonial legacy of Great Britain to the stages of isolation, transition and international reintegration of Romania.
2. Institutional and legislative dimension – looks at the administrative architecture and regulatory framework of development cooperation, by examining specialised agencies (DFID/FCDO in the UK and RoAid in Romania) as well as related legislation.
3. Thematic and geographical dimension – explores thematic priorities (such as health, education, governance, gender equality or climate change) and geographical areas of interest (Sub-Saharan Africa, South Asia, Eastern Neighbourhood, Western Balkans), highlighting how they reflect the strategic orientations and foreign policy interests of each state.
4. Financial dimension – compares development cooperation budgets, ODA-to-GDP ratios and financing mechanisms, analysing budgetary constraints, spending efficiency, as well as public perceptions of the legitimacy and relevance of the assistance provided.
5. Strategic and geopolitical dimension – assesses the projection of international influence through development policies, in relation to the membership or collaboration of each state in international organizations such as the UN, the European Union, the Commonwealth and the OECD.
6. Convergence and collaboration dimension – identifies commonalities, lessons learned and opportunities for bilateral and multilateral cooperation, in particular within European, global or regional initiatives, helping to shape a perspective of synergy and complementarity.

Through this multidimensional approach, the research goes beyond the simple descriptive comparison between two national models, providing an integrated analytical vision on the transformations that redefine the field of international development cooperation in the context of globalization, recurrent crises and new imperatives associated with sustainability and international solidarity.

For the comparative analysis, two contrasting case studies were selected, representative of distinct positions in the international system: Great Britain – a former colonial empire and a traditional donor with consolidated experience in foreign assistance – and Romania – a post-communist state and emerging actor in the field of development cooperation.

The content analysis method is applied to the relevant strategic documents, official reports and political speeches, in order to identify the dominant themes, the values promoted and the strategic visions regarding the role of each state in the global architecture of development cooperation. The research also benefits from an interdisciplinary approach, which integrates perspectives from international relations, political economy, European studies and institutional analysis. This methodological combination supports a nuanced understanding of the phenomenon analysed, while contributing to the clarification of the theoretical framework and to the applied evaluation of concrete development cooperation policies and practices.

SUMMARY PRESENTATION OF THE THESIS CHAPTERS DOCTORAL DEGREE

CHAPTER 1: THE GENERAL CONTEXT OF INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION

Over the course of less than a century, international development cooperation has undergone a profound transformation, from paternalistic philanthropy and interventions often subordinated to colonial interests, to an institutionalized system governed by standards, indicators, and transnational coordination mechanisms. After 1945, institutionalization accelerated, driven by the experience of European reconstruction, while the formalization of Official Development Assistance and, later, the aid effectiveness agenda cemented long-term commitments. Today, the 2030 Agenda and its 17 Sustainable Development Goals provide the strategic architecture of the field, with the European Union as both a principal donor and a provider of methodological standards.

This trajectory has generated three structural effects. First, a shared grammar of development emerged - operational definitions and typologies (bilateral, multilateral) - which facilitate the interoperability of actors. Second, an institutional infrastructure took shape, from ministries and development agencies to international networks capable of planning, financing, and evaluating complex programmes. Third, measurement mechanisms became established, bringing greater transparency and accountability. Yet, progress has not eliminated persistent structural tensions: power asymmetries between donors and beneficiaries, fragmentation and overlapping interventions, funding volatility, difficulties in assessing long-term impact, and the continuing need for policy and programmatic coherence.

Recent crises - the pandemic, intensifying climate risks, and geopolitical and trade shocks - have acted as stress tests for IDC, revealing the importance of resilience, the need for rapid programme adaptation, and the value of reciprocal partnerships, as emphasized at Busan.

Against this backdrop of complexity, the effectiveness of development cooperation depends on the alignment between goals, principles, and instruments. The operational definition of IDC is increasingly oriented toward capacity building, reduction of dependencies, and strengthening resilience.

From a theoretical perspective, IDC functions most effectively through what can be described as *disciplined eclecticism*, such as:

- Realism explains the strategic use of aid and the limits imposed by power distribution.
- Liberalism highlights how institutions reduce transaction costs and increase predictability.
- Constructivism sheds light on the role of norms, identities, and legitimacy.
- Post-colonial and dependency theories warn of asymmetries and imposed conditionalities.
- Modernization theory maps societal transformations but requires contextualization.
- Sustainability paradigms stress balance between economy, society, and environment.
- Global network theory explains polycentric governance and coordination costs.

Thus, no single theory holds an explanatory monopoly, rather, the triangulation of perspectives enhances both diagnostic quality and the design of development policies and programmes.

At the methodological level, the matrix linking dimensions and indicators remains the core tool for informed decision-making. The persistence of statistical gaps and methodological heterogeneity, together with the risk of limited local contextual understanding, underscores the need for sustained investment in data infrastructure, methodological harmonization, and national analytical capacity.

In this broader framework, international development cooperation between the United Kingdom and Romania illustrates a process of mutual learning between a mature donor - with a robust institutional infrastructure and sophisticated instruments - and an emerging actor still consolidating its strategic role. Looking ahead to the 2030 horizon, the sustainable development goals remain ambitious yet difficult to achieve in a context of uneven progress, overlapping crises, and exogenous shocks. Under these conditions, IDC requires strategic prioritization, institutional innovation, and effective partnerships.

The added value of development cooperation emerges where interventions transcend project delivery and focus instead on addressing structural problems. Achieving these goals demands institutional discipline, continuous investment in data and analytical capabilities, resilience to short-term geopolitical pressures, and above all, trust - in partners, in shared rules, and in the cumulative power of learning.

Only under these conditions can the global architecture of development cooperation, built after 1945, truly fulfil its purpose: achieving the sustainable transformation of societies in the spirit of human dignity, equity, and shared responsibility for the common future.

CHAPTER 2. ROMANIA AND INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION: FROM IDEOLOGICAL ISOLATION TO A STRATEGIC ROLE WITHIN THE EUROPEAN UNION

Romania has a relatively recent history in the field of international development cooperation, yet the origins of its involvement can be traced back to the communist period, later consolidated through commitments undertaken following its accession to the European Union. Over the past decades, this domain has undergone a profound transformation, evolving from sporadic and selective forms of assistance toward a more coherent and strategic policy, aligned with international standards and principles.

During the communist era, Romania participated in international cooperation within a specific ideological framework, providing support to developing countries in Africa, Asia, and Latin America. Assistance was primarily focused on infrastructure projects, education, and professional training, being strongly influenced by geopolitical considerations. These initiatives sought to strengthen bilateral relations with non-aligned states or ideologically close regimes, thereby extending Romania's sphere of influence within the context of the Cold War.

After 1989, with the transition to democracy and a market economy, Romania's involvement in development cooperation diminished significantly. Internal priorities related to political reform, economic recovery, and budgetary constraints led to a temporary withdrawal from major international initiatives. However, during the 1990s, the gradual process of Euro-Atlantic integration began to shape Romania's approach to international cooperation, paving the way for its repositioning as an emerging donor.

A landmark moment in this evolution was Romania's accession to the European Union in 2007, marking the transition from beneficiary to emerging donor status. As an EU Member State, Romania assumed the responsibility of actively contributing to European development cooperation policies, participating in global efforts to combat poverty and promote sustainable development. To this end, an institutional and legislative framework dedicated to the management of Official Development Assistance was established, with the Ministry of Foreign Affairs as the main coordinator of national policies in this field. Romania began contributing to EU development funds and initiating bilateral projects in partner countries, in line with both national and European priorities.

Thus, international development cooperation has become a strategic component of Romania's foreign policy, reflecting the country's transition from beneficiary to emerging donor. Despite modest financial allocations and persistent institutional challenges, progress in

strengthening the legal framework, defining priorities, and professionalizing implementation mechanisms indicates a steady evolution.

By capitalizing on its own transition experience and through active participation in European and multilateral initiatives, Romania can strengthen its role as a credible and responsible partner within the global development architecture. In this sense, development cooperation represents not only a political and moral obligation, but also a strategic opportunity for international affirmation and for contributing to the construction of a more equitable, solidary, and sustainable world order.

The evolution of Romania's international development cooperation reflects not only the country's internal transformation but also its growing commitment to the principles of international solidarity, aid effectiveness, and sustainable development. Romania thus emerges as an active and evolving actor within the global architecture of development cooperation, engaged in a continuous process of professionalization and alignment with European and international standards.

CHAPTER 3. THE HISTORY AND EVOLUTION OF THE UNITED KINGDOM'S INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION

The evolution of the United Kingdom's international development cooperation reflects a profound transition - from the imperial logic of dominance to a modern vision based on equitable partnerships, global responsibility, and international solidarity. Through the institutionalization of development policies, consistent financial commitments, and active participation in multilateral initiatives, the United Kingdom has consolidated its status as a global leader and promoter of democratic values, human rights, and sustainable development goals.

Thus, it can be stated that the historical trajectory of British development cooperation represents a complex transition from a post-colonial policy framework to a sophisticated model of global partnership, founded on the principles of sustainability, equity, and accountability. This historical path illustrates the gradual transformation of asymmetric power relations into a system of cooperation grounded in equal partnerships, multilateral norms, and shared commitments to sustainable development.

From the institutionalization of aid policies between 1960 and 1990, the United Kingdom succeeded in consolidating its profile as a global leader in the field of development. These transformations were accompanied by the professionalization of aid management mechanisms, a clear separation between commercial and development objectives, and an increasing focus on poverty reduction, promotion of human rights, and support for democratic governance.

In the contemporary period, characterized by globalization, interdependence, and the emergence of transnational challenges such as climate change, migration, and economic inequalities, British development policy has evolved into an integrated strategic framework in which development, security, and economic diplomacy mutually reinforce each other. The United Kingdom has actively promoted both the Millennium Development Goals and the Sustainable Development Goals, assuming a key role in shaping the global discourse on sustainability and equity.

At the institutional level, the restructuring process that merged the Department for International Development into the Foreign, Commonwealth and Development Office sought to achieve better coordination between foreign policy and development policy, although this integration also generated debates over the potential dilution of development priorities in favor of geopolitical interests. Despite these challenges, the United Kingdom's commitment to Official Development Assistance and to supporting vulnerable countries remains a clear expression of strategic continuity and coherence.

British international development cooperation thus represents not merely a foreign policy instrument, but also the embodiment of a global vision grounded in democratic values and norms, contributing to the consolidation of collective stability, security, and prosperity. Through its institutional adaptability and capacity to align national interests with global objectives, the United Kingdom continues to provide a model of responsible and sustainable leadership in the field of international development.

The British experience demonstrates that the effectiveness of development cooperation does not stem solely from the volume of resources allocated, but from the quality of institutions, the consistency of policies, and the strength of the values that underpin them.

Despite the recent challenges arising from institutional restructuring and the strategic reorientation of foreign policy, the United Kingdom remains a key actor in defining and implementing the international development agenda, demonstrating both adaptability and continuity in its commitment to building a more equitable and sustainable global order.

CHAPTER 4. INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPERATION: CASE STUDY – THE UNITED KINGDOM AND ROMANIA: MODELS, TRAJECTORIES, AND CONVERGENCES

In the contemporary international context, international development cooperation has become a strategic instrument of foreign policy, reflecting global interdependencies and the need for solidarity in addressing shared challenges. Both the United Kingdom and Romania, though differing in history, resources, and geopolitical influence, have developed distinct models of engagement in supporting developing countries.

This chapter seeks to highlight the historical, institutional, and strategic differences between the two national models of development cooperation, as well as their points of convergence and complementarity. The comparative analysis of these trajectories contributes to a deeper understanding of how the United Kingdom and Romania define and exercise their roles within the global development architecture, balancing tradition, transformation, and shared responsibility.

FINAL CONCLUSIONS, CHALLENGES, CONVERGENCES, AND FUTURE PERSPECTIVES

The comparative analysis of the evolution of international development cooperation between the United Kingdom and Romania reveals two distinct trajectories, shaped by different historical, political, and institutional contexts, yet converging at several essential points. In a dynamic international environment marked by profound geopolitical, economic, and normative transformations, both states have developed their own models of action, influenced by available resources, historical legacies, strategic national priorities, and their positioning within the global system.

This concluding section synthesizes the main findings of the research, examining the institutional and normative developments, priority themes, and funding mechanisms that define the architecture of development cooperation in both countries. It also highlights the internal and external dynamics of each national system, along with the opportunities for dialogue, complementarity, and bilateral cooperation that are increasingly relevant within the broader framework of international development assistance.

STRUCTURAL AND IDENTITY CHALLENGES

Both states face domestic pressures that can affect the legitimacy and effectiveness of their development cooperation policies. In the United Kingdom, public debates surrounding the

allocation of external funds, especially amid economic constraints and domestic austerity, have fueled criticism regarding the relevance and priorities of foreign aid. In Romania, by contrast, challenges stem from low public awareness, limited administrative capacity, and a nascent institutional tradition in the field of international development.

At the same time, the two states start from distinct cultural and historical foundations: Britain is managing the complex legacy of its colonial past and the lingering expectations of former colonies, while Romania is in the process of building its own identity and expertise as an emerging donor. Paradoxically, these differences can constitute fertile ground for exchanges of best practices, knowledge transfer and complementary cooperation, especially in multilateral and European contexts, where the British experience and Romania's Eastern European perspective can complement each other.

STRATEGIC CONVERGENCES AND OPPORTUNITIES FOR COLLABORATION

Despite their structural, historical, and institutional differences, there are significant points of convergence between the two models. Both the United Kingdom and Romania share a strong commitment to the fundamental principles of international cooperation - efficiency, sustainability, respect for human rights, and equitable partnerships. Their joint participation in European and multilateral initiatives, shared interest in stabilizing the Eastern Neighbourhood, and involvement in humanitarian and reconstruction projects in regions such as Sub-Saharan Africa and the Middle East provide a solid foundation for the development of complementary partnerships.

In this regard, Romania can benefit from the institutional experience, technical expertise, and best practices of the United Kingdom to strengthen its own operational and strategic planning capacities. Conversely, the United Kingdom can collaborate with Romania in geopolitical areas of proximity or within broader European frameworks, where the comparative advantages of both states can be integrated into a shared platform for action. Such complementarity provides a strong basis for deeper cooperation, contributing to greater efficiency in global development policies and promoting a more equitable and sustainable international order.

FUTURE PERSPECTIVES AND STRATEGIC RECOMMENDATIONS

In the medium and long term, the relationship between the two states in the field of development cooperation could evolve towards thematic partnerships (e.g. digital education, climate resilience), trilateral collaborations (UK-Romania-partner state) or alliances within relevant international forums (OECD, UN, EU). To achieve these objectives, the following are necessary: the creation of a bilateral mechanism for periodic consultation between the development agencies of the two states; promoting exchanges of institutional experience and training of staff involved in development policies; supporting joint pilot projects in strategic regions; and encouraging the participation of civil society and the private sector in development cooperation initiatives.

The comparative analysis of the evolution of international development cooperation between the United Kingdom of Great Britain and Romania highlights both differences in institutional trajectory and resources, as well as a considerable potential for strategic complementarity in the current global context. In view of the identified convergences and emerging opportunities, the following future directions of action can be formulated to deepen bilateral cooperation in the field of international development, such as: institutionalizing a bilateral consultation mechanism; developing thematic partnerships; promoting trilateral cooperation; strengthening the exchange of institutional expertise; the implementation of joint

pilot projects; increased involvement of civil society and the private sector; increasing the visibility of bilateral cooperation.

By capitalizing on these strategic directions, Romania and the United Kingdom can strengthen a dynamic and adaptable partnership, capable of contributing to the development of a more efficient, equitable and results-oriented international cooperation system, for the benefit of partner states and the international community.

In conclusion, this research highlights not only the structural and historical differences between the two models, but also the significant potential for strategic complementarity. In a world marked by growing interdependencies and global challenges, collaboration between an established and an emerging actor can generate innovative forms of intervention, helping to strengthen more effective, inclusive and results-oriented international cooperation.

Bibliografie

A. Cărți

1. Ake, C. (2001). *Democracy and development in Africa*. Brookings institution press.
2. Akita, S., Krozewski, G., & Watanabe, S. (Eds.). (2014). *The Transformation of the International Order of Asia: Decolonization, the Cold War, and the Colombo Plan*. Routledge.
3. Andrews, K. R. (1984). *Trade, Plunder and Settlement: maritime enterprise and the genesis of the British Empire, 1480-1630 (Vol. 5)*. Cambridge University Press.
4. Archer, M. (2013). *Social origins of educational systems*. Routledge.
5. Arts, K. (2000). *Integrating human rights into development cooperation: the case of the Lomé Convention*. Martinus Nijhoff Publishers.
6. Atkinson, A. B. (2004). *New sources of development finance* (p. 268). Oxford University Press.
7. Austin, G. (2010). *African economic development and colonial legacies* (No. 1, pp. 11-32). Institut de hautes études internationales et du développement.
8. Austin, G. (2010). *African economic development and colonial legacies* (No. 1, pp. 11-32). Institut de hautes études internationales et du développement.
9. Bangura, Y. (1983). *Britain and Commonwealth Africa: The Politics of Economic Relations, 1951-75*. Manchester University Press.
10. Barbier, E. B. (2010). *A global green new deal: Rethinking the economic recovery*. Cambridge University Press.
11. Bartenev, V., & Glazunova, E. (2013). *International development cooperation: Set of lectures*.
12. Bass, S., & Dalal-Clayton, B. (2012). *Sustainable development strategies: a resource book*. Routledge.
13. Baugh, D. (2014). *The global Seven years war 1754-1763: Britain and France in a great power contest*. Routledge.
14. Bărbulescu, I. G., Volintiru, C., Troncotă, M., & Toderaș, N. (2018). *Regional democracy promotion: Romania in relation to the Western Balkans and Eastern partnership states*. Bucharest: Tritonic.
15. Bowen, H. V., Mancke, E., & Reid, J. G. (Eds.). (2012). *Britain's oceanic empire: Atlantic and Indian Ocean worlds, c. 1550-1850*. Cambridge University Press.
16. Boyce, G. (1999). *Decolonisation and the British Empire, 1775–1997*. Bloomsbury Publishing.
17. Brown, C. L. (2012). *Moral capital: Foundations of British abolitionism*. UNC Press Books.

18. Burchill, S. (2005). *The national interest in international relations theory*. Springer.
19. Burnell, P. (1997). *Foreign aid in a changing world*. McGraw-Hill Education (UK).
20. Cardoso, F. H., & Faletto, E. (1979). *Dependency and Development in Latin America*. University of California Press.
21. Carmody, P. R. (2017). *The new scramble for Africa*. John Wiley & Sons.
22. Carothers, T. (2013). *Assessing democracy assistance: The case of Romania*. Brookings Institution Press.
23. Ceaușescu, N. (1966). *Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al PCR*. Editura Politica.
24. Cloete, N., Bailey, T., & Maassen, P. (2012). Universities and economic development in Africa: Pact, academic core and coordination (p. 110). *African Minds*.
25. Constantine, S. (2005). *The making of British colonial development policy 1914-1940*. Routledge.
26. Datta, S. (2017). *A history of the Indian university system: emerging from the shadows of the past*. Springer.
27. Degnbol-Martinussen, J., & Engberg-Pedersen, P. (2003). *Aid: understanding international development cooperation*. Zed Books.
28. Erie, S. P. (2004). *Globalizing LA: Trade, infrastructure, and regional development*. Stanford University Press.
29. Escobar, A. (1995). *Encountering Development: The Making and Unmaking of the Third World*. Princeton University Press.
30. Force, M. G. T. (2008). *Delivering on the global partnership for achieving the millennium development goals*. UN.
31. Ganguly, S. (2019). *The origins of war in South Asia: Indo-Pakistani conflicts since 1947*. Routledge.
32. Gheciu, A. (2005). *NATO in the "New Europe": The politics of international socialization after the Cold War*. Stanford University Press.
33. Gilpin, R. G. (2016). *The political economy of international relations*. Princeton University Press.
34. Giurcă, D., Luca, L., & Hurduzeu, G. (2007). *Scenarii privind impactul măsurilor de dezvoltare rurală asupra structurilor agricole românești după aderarea la Uniunea Europeană*. Institutul European din România.
35. Guldi, J. (2012). *Roads to power: Britain invents the infrastructure state*. Harvard University Press.
36. Gwartney, J. (2008). *Economic freedom of the world: 2008 annual report*. The Fraser Institute.
37. Haggard, R. F. (2000). *The Persistence of Victorian Liberalism: The Politics of Social Reform in Britain, 1870-1900*. Bloomsbury Publishing USA.
38. Hampartumian, A. (2003). The Relationship between Britain and Romania during the Rule of Nicolae Ceaușescu, 1966-1989. *Arhivele Totalitarismului*, 11(3-4), 54-75.
39. Hancock, G. (1989). *Lords of poverty: The power, prestige, and corruption of the international aid business*. Atlantic Monthly Press.
40. Hannigan, J. (2013). *Disasters without borders: The international politics of natural disasters*. John Wiley & Sons.
41. Hechter, M. (1977). *Internal colonialism: The Celtic fringe in British national development, 1536-1966* (Vol. 197). Univ of California Press.
42. Herz, B. K., & Sperling, G. B. (2004). *What works in girls' education: Evidence and policies from the developing world*. Council on foreign relations.

43. Holzner, B., & Holzner, L. (2010). *Transparency in global change: the vanguard of the open society*. University of Pittsburgh Pre.
44. Hopkins, T., & Wallerstein, I. (1996). *The Age of Transition: Trajectory of the World System, 1945-2025*. Palgrave Macmillan.
45. Hopkins, T., & Wallerstein, I. (1996). *The Age of Transition: Trajectory of the World System, 1945-2025*. Palgrave Macmillan.
46. Hossain, M., & Kathuria, R. (2009). *South Asian economic development*. Routledge.
47. Ireton, B. (2013). *Britain's International Development Policies: a history of DFID and overseas aid*. Springer.
48. Jackson, R. (2000). *The global covenant: human conduct in a world of states*. OUP Oxford.
49. Jennings, I. (2011). *The approach to self-government*. Cambridge University Press.
50. Jennings, I. (2011). *The approach to self-government*. Cambridge University Press.
51. Kay, C. (2010). *Latin American theories of development and underdevelopment*. Routledge.
52. Killingray, D., Lincoln, M., & Rigby, N. (Eds.). (2004). *Maritime empires: British imperial maritime trade in the nineteenth century*. Boydell Press.
53. King, A. (2015). *Urbanism, colonialism, and the world-economy*. Routledge.
54. King, K., & McGrath, S. A. (2004). *Knowledge for Development?: Comparing British, Japanese, Swedish and World Bank Aid*. Zed Books.
55. Knorr, K. E. (2019). *British Colonial Theories 1570–1850*. Routledge.
56. Kupchan, C. (2011). *The Persian Gulf and the West* (No. 30). Routledge.
57. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
58. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
59. Lancaster, C. (2008). *Foreign aid: Diplomacy, development, domestic politics*. University of Chicago press.
60. Langan, M. (2017). *Neo-colonialism and the Poverty of development'in Africa*. Springer.
61. Langan, M. (2018). *Neo-colonialism and the poverty of 'development'in Africa*. Palgrave Macmillan.
62. Lange, M. (2009). *Lineages of despotism and development: British colonialism and state power*. University of Chicago Press.
63. Larmour, P. (2005). *Foreign flowers: institutional transfer and good governance in the Pacific Islands*. University of Hawaii Press.
64. Law, W. S. (2009). *Collaborative colonial power: The making of the Hong Kong Chinese* (Vol. 1). Hong Kong University Press.
65. Lawson, M., & Green, D. (2005). *Gleneagles: what really happened at the G8 summit?*. Oxfam International.
66. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). *Merging Departments, Deprioritising Development*. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 61-79). Cham: Springer Nature Switzerland.
67. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). *The Nationalisation of UK Aid and Development*.
68. Lovett, R. (1899). *The History of the London Missionary Society, 1795-1895* (Vol. 1). H. Frowde.
69. Lovett, R. (1899). *The History of the London Missionary Society, 1795-1895* (Vol. 1). H. Frowde.

70. Magee, G. B., & Thompson, A. S. (2010). *Empire and globalisation: networks of people, goods and capital in the British world, c. 1850–1914*. Cambridge University Press.
71. Magnelli, A., Maia, F., & Martins, P. H. (Eds.). (2024). *Dependency Theories in Latin America: An Intellectual Reconstruction*. Taylor & Francis.
72. Maier, V. (2023). Dragoș Sebastian Becheru, România și problema petrolului: 1969-1981, Târgoviște, Editura Cetatea de Scaun, 2022, 398 p. *Studii și articole de istorie*, (90), 328-332.
73. Mark, J., & Betts, P. (Eds.). (2021). *Socialism goes global: The Soviet Union and Eastern Europe in the age of decolonisation*. Oxford University Press
74. McCord, A., Cherrier, C., Both, N., & Bastagli, F. (2021). *Official development assistance financing for social protection*.
75. Mureșan, M. (2024, November). *De la liberalism la neoliberalism în România (1875-1938)*. Mega.
76. Murphy, C. N. (2006). *The United Nations development programme: A better way?*. Cambridge University Press.
77. Murphy, P. (2013). *Monarchy and the end of empire: The house of Windsor, the British Government, and the Postwar commonwealth*. OUP Oxford.
78. Negrescu, V. (2016). *Politicile europene de cooperare pentru dezvoltare. Între relații publice internaționale și politici publice*.
79. Njoh, A. (2007). *Planning power: Town planning and social control in colonial Africa*. UCL Press.
80. Nye, J. (2017). *Soft power: the origins and political progress of a concept*. Palgrave communications
81. Odén, B., & Wohlgemuth, L. (2013). *Swedish development cooperation policy in an international perspective (Vol. 24)*. School of Global Studies, University of Gothenburg
82. Opoku Mensah, E. (2014). *The rhetoric of Kwame Nkrumah: analysis of his political speeches*.
83. Packenham, R. A. (2015). *Liberal America and the third world: Political development ideas in foreign aid and social science*. Princeton University Press.
84. Pasti, V. (2006). *Noul capitalism românesc. Iași: Polirom*.
85. Porter, A. (2004). *Religion versus empire?: British Protestant missionaries and overseas expansion, 1700-1914*. Manchester University Press.
86. Porter, A., & Stockwell, A. J. (1989). *British Imperial Policy and Decolonization, 1938-64: Volume 2: 1951-64*. Springer.
87. Rajagopal, B. (2003). *International law from below: Development, social movements and third world resistance*. Cambridge University Press.
88. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
89. Ramalingam, B. (2013). *Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world*. Oxford University Press, USA.
90. Richardson, N. R. (1978). *Foreign policy and economic dependence*. University of Texas Press.
91. Rist, G. (2008). *The History of Development: From Western Origins to Global Faith*. Zed Books.
92. Said, E. (1978). *Orientalism*. Pantheon Books.
93. Sardar, Z. (1998). *Postmodernism and the other: New imperialism of western culture*. Pluto Press.

94. Sekyi, J. C. (1973). *The convention people's party of Ghana as an instrument of change, 1957-1966*. University of Illinois at Urbana-Champaign.
95. Serieux, J. E. (1999). *Reducing the debt of the poorest: Challenges and opportunities*. Ottawa: North-South Institute.
96. Shaikh, F. (2018). *Making sense of Pakistan*. Oxford University Press.
97. Sherwani, L. A. (1984). *The partition of India and Mountbatten*. Atlantic Publishers & Distri.
98. Sinha, M. (2016). *The slave's cause: A history of abolition*. Yale University Press.
99. Skogly, S. (2012). *Human rights obligations of the World Bank and the IMF*. Routledge-Cavendish.
100. Stamatov, P. (2013). *The origins of global humanitarianism: Religion, empires, and advocacy*. Cambridge University Press.
101. Stokke, O. (2009). *The un and development: from aid to cooperation*. Indiana University Press.
102. Stokke, O. (2009). *The un and development: from aid to cooperation*. Indiana University Press.
103. Stratone, C. (2023). *Propagandă și diplomatie culturală în perioada comunistă. Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea-o istorie inedită. Institutul National pentru Studiul Totalitarismului*.
104. Sullivan, M. M. (2017). *Cold Warriors in the Age of Détente and Differentiation: Romanian Exiles During the Most Favored-Nation Period, 1974-1988*. California State University, Fullerton
105. Sunquist, S. W. (2013). *Understanding Christian mission: Participation in suffering and glory*. Baker Academic.
106. Tătar, M. I. (2006). *Importing democracy from abroad: international assistance for civil society in Romania*. Marius Ioan Tatar.
107. Thomas, M., Moore, B., & Butler, L. (2015). *Crises of empire: decolonization and Europe's imperial states*. Bloomsbury Publishing.
108. Thomas, N. (1994). *Colonialism's culture: anthropology, travel, and government*. Princeton University Press.
109. Thompson, W. S. (2015). *Ghana's Foreign Policy, 1957-1966: Diplomacy Ideology, and the New State*. Princeton University Press.
110. Tismaneanu, V. (2014). *In search of civil society: independent peace movements in the Soviet bloc*. Routledge.
111. Tomkins, S. (2012). *The Clapham Sect: How Wilberforce's Circle Transformed Britain*. Lion Books.
112. Uldrich, J. (2005). *Soldier, statesman, peacemaker: leadership lessons from George C. Marshall*.
113. Vaduva, S. (2016). *Between globalization and integration: The Europeanization of Romania*. Springer.
114. Van Bilzen, G. (2015). *The development of aid*. Cambridge Scholars Publishing.
115. Wilkinson, R., & Hulme, D. (Eds.). (2012). *The Millennium Development Goals and beyond: global development after 2015 (Vol. 65)*. Routledge.
116. Yarbrough, B. V., & Yarbrough, R. M. (2014). *Cooperation and governance in international trade: The strategic organizational approach (Vol. 133)*. Princeton University Press.
117. Ziai, A. (2016). *Development discourse and global history: From colonialism to the sustainable development goals (p. 252)*. Taylor & Francis.
118. Zlătescu, I. M., & Bulgaru, A. (2016). *Organizații europene și euroatlantice. Pro Universitaria*.

B. Articole științifice și publicații

1. Abdel-Malek, T.(2015). The global partnership for effective development cooperation: Origins, actions and future prospects (No. 88). Studies.
2. Abrahamsen, R. (2004). The power of partnerships in global governance. *Third world quarterly*, 25(8), 1453-1467.
3. Adas, M. (2004). Contested hegemony: The Great War and the Afro-Asian assault on the civilizing mission ideology. *Journal of World History*, 31-63.
4. Addison, T., Mavrotas, G., & McGillivray, M. (2005). Aid, debt relief and new sources of finance for meeting the Millennium Development Goals. *Journal of International Affairs*, 113-127.
5. Adrian, P. O. P. (2008). Contribuții Actuale Și Potențiale Ale României La Realizarea Obiectivelor De Securitate Ale Uniunii Europene În Regiunea Mării Negre. *Moldoscopye (Probleme de analiză politică)*.
6. Albu, R. M. (2020). Geopolitics of Romania and Poland in 20th and 21st century. *European Journal of Geopolitics*, (8), 53-75.
7. Aligica, P. D., & Evans, A. J. (2009). The neoliberal revolution in Eastern Europe: Economic ideas in the transition from communism. In *The Neoliberal Revolution in Eastern Europe*. Edward Elgar Publishing.
8. Andra-Maria, G. (2005). Fondul Monetar International-Principal Organism International de Finantare. *Rev. Stiinte Juridice*, 81.
9. Androniceanu, A., Georgescu, I., & Sabie, O. M. (2022). Comparative research on government effectiveness and political stability in Europe. *Administratie si management public*, (39), 63-76.
10. Angelescu, Viorel. "Contribuția României la dezvoltarea politicii europene de securitate și apărare comună în contextul proiectării intereselor comunitare pe scena internațională." *Impact strategic* 43.2 (2012): 29-36.
11. Anton, M. (2009). Documente Diplomatie Române. România și Tratatul de la Varșovia. Conferințele miniștrilor Afacerilor Externe și ale adjuncților lor (1966-1991).
12. Anton, M. (2009). Documente Diplomatie Române. România și Tratatul de la Varșovia. Conferințele miniștrilor Afacerilor Externe și ale adjuncților lor (1966-1991).
13. Anton, M. (2020). Șantierul tineretului: de la iluzia voluntarismului patriotic la munca forțată. *Studii și materiale de istorie contemporană (SMIC)*, 19(19), 130-148.
14. Armstrong, E. (2005). Integrity, transparency and accountability in public administration: Recent trends, regional and international developments and emerging issues. *United Nations, Department of Economic and Social Affairs*, 1(10), 1-10.
15. Asistența pentru dezvoltare acordată de România Republicii Moldova, se poate găsi la <https://www.mae.ro/node/1677>
16. Aza, O. (2016). British Official Development Assistance (ODA) and the 2008 Financial Crisis: a Noteworthy Commitment or a Self-interested Strategy?. *Revue Française de Civilisation Britannique. French Journal of British Studies*, 21(XXI-2).
17. Ban, C. (2012). Sovereign debt, austerity, and regime change: the case of Nicolae Ceausescu's Romania. *East European Politics and Societies*, 26(04), 743-776.
18. Banu, F. (2008). Direcții ale studierii regimului comunist din România. Studiu de caz: cercetătorii acreditați la CNSAS. *Arhivele Totalitarismului*, 16(1-2), 124-132.
19. Barder, O. M. (2005). Reforming development assistance: Lessons from the UK experience. *Center for global development working paper*, (70).

20. Barnekow Rasmussen, V., & Rivett, D. (2000). The European Network of Health Promoting Schools—an alliance of health, education and democracy. *Health education*, 100(2), 61-67.
21. Basiago, A. D. (1998). Economic, social, and environmental sustainability in development theory and urban planning practice. *Environmentalist*, 19(2), 145-161.
22. Bălan, S. (2020). Cross-border cooperation in water resources management of Romania in European context. *Analele Universității din Oradea. Relații Internaționale și Studii Europene (RISE)*, 12(12), 111-127.
23. Băloi, A. I. (2021). Politica de securitate națională a României 1990-2020. *Sociologie Românească*, 19(1), 168-182.
24. Bărbulescu, I. G., Brie, M., & Toderaș, N. (2016). Cooperarea transfrontalieră între România și Ucraina, respectiv între România și Republica Moldova: oportunități și provocări în perioada 2014-2020. București: Institutul European din România.
25. Bechev, D. (2006). Carrots, sticks and norms: the EU and regional cooperation in Southeast Europe. *Journal of Southern Europe and the Balkans*, 8(1), 27-43.
26. Bennett, D. L., Faria, H. J., Gwartney, J. D., & Morales, D. R. (2017). Economic institutions and comparative economic development: A post-colonial perspective. *World Development*, 96, 503-519.
27. Berend, I. T. (2009). From the Soviet bloc to the European Union: the economic and social transformation of Central and Eastern Europe since 1973. Cambridge University Press.
28. Berkley, S. (2019). The power of vaccines and how Gavi has helped make the world healthier: 2019 Lasker-Bloomberg Public Service Award. *Jama*, 322(13), 1251-1252.
29. Bílý, M. (2014). Romania in the political structures of the Warsaw Treaty Organization at the turn of 1960s and 1970s. *Oriens Aliter*, 2, 44-69.
30. Biney, A. (2008). The legacy of Kwame Nkrumah in retrospect. *Journal of Pan African Studies*, 2(3).
31. Birdsall, N., Levine, R., & Ibrahim, A. (2005). Towards universal primary education: investments, incentives, and institutions. *European Journal of Education*, 40(3), 337-349.
32. Bîzgu, T. (2006). Aspecte ale relațiilor economice dintre Republica Moldova și România. *Scientific and Technical Bulletin*, 12(9), 15-28.
33. Bogzeanu, C. (2012). Tendințe actuale în relația dintre statele vest-balcanice și UE. O analiză din prisma realismului liberal. *Impact strategic*, 42(1), 44-53.
34. Bontea, O. (2012). Istoricul apariției Ligii Națiunilor și a Organizației Națiunilor Unite. *Administrarea Publică*, 75(3), 86-91.
35. Bracho, G., Carey, R. H., Hynes, W., Klingebiel, S., & Trzeciak-Duval, A. (2021). Origins, evolution and future of global development cooperation: The role of the Development Assistance Committee (DAC) (No. 104). *Studies*.
36. Bracho, G., Carey, R. H., Hynes, W., Klingebiel, S., & Trzeciak-Duval, A. (2021). Origins, evolution and future of global development cooperation: The role of the Development Assistance Committee (DAC) (No. 104). *Studies*.
37. Brinkerhoff, J. M. (2002). Partnership for international development: rhetoric or results?. Lynne Rienner Publishers.
38. Brown, D., Boano, C., Johnson, C., Vivekananda, J., & Walker, J. (2015). Urban Crisis and Humanitarian Responses: A Literature Review.
39. Buga, V. (2019). Politica pragmatismului România și CAER în timpul regimului Ceaușescu, 1965-1989, I. *Arhivele Totalitarismului*, 27(3-4), 92-109.
40. Butnaru-Troncotă, M., Bărăgănescu, C., Ghincea, M., & Răuță, R. V. (2024). Procesul de integrare europeană în Balcanii de Vest: perspective și orientări ale României.

41. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (1980). The political economy of British expansion overseas, 1750-1914. *The Economic History Review*, 33(4), 463-490.
42. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (1980). The political economy of British expansion overseas, 1750-1914. *The Economic History Review*, 33(4), 463-490.
43. Cain, P. J., & Hopkins, A. G. (2017). Gentlemanly Capitalism and British Expansion Overseas: I. The Old Colonial System, 1688–1850. In *The Rise and Fall of Modern Empires*, Volume III (pp. 23-48). Routledge.
44. Cardenas, E. J., de Cerisano, C. S., & Avalle, O. (1995). The changing aid environment: Perspectives on the official development assistance debate. *ILSA J. Int'l & Comp. L.*, 2, 189.
45. Castells, M. (1996). *The information age: Economy, society and culture* (3 volumes). Blackwell, Oxford, 1997, 1998.
46. Cătănuș, D. (2006). Divergențele româno-sovietice din CAER și consecințele lor asupra politicii externe a României 1962-1963, III. *Arhivele Totalitarismului*, 14(1-2), 115-130.
47. Cernev, T., & Fenner, R. (2020). The importance of achieving foundational Sustainable Development Goals in reducing global risk. *Futures*, 115, 102492.
48. Chibba, M. (2009). Financial inclusion, poverty reduction and the millennium development goals. *The European Journal of Development Research*, 21, 213-230.
49. Chirot, D. (1978). Social change in communist Romania. *Social forces*, 57(2), 457-499.
50. Chou, J. R. (2021). A scoping review of ontologies relevant to design strategies in response to the UN Sustainable Development Goals (SDGs). *Sustainability*, 13(18), 10012.
51. Ciobanu, V. M. (2006). Cateva Reflectii cu Privire la Reforma Justitiei Civile in Romania. *Dreptul*, 17.
52. Ciobanu, V., Codreanu, N., & Bălan, G. (2014). Parteneriat pentru pace. In *NATO Parteneriat pentru pace Republica Moldova* (pp. 1-183).
53. Colglazier, W. (2015). Sustainable development agenda: 2030. *Science*, 349(6252), 1048-1050.
54. Cooperarea internațională pentru dezvoltare în sistem multilateral, se poate găsi <https://www.mae.ro/node/66134>
55. Copilaș, E. (2010). Politica externă a României comuniste: anatomia unei insolite autonomii. *Sfera Politicii*, (152), 75-90.
56. Copilaș, E. (2013). Imposibila independență: aspecte ale politicii externe românești în perioada comunistă. *Anuarul Institutului de Istorie» George Barițiu «-Series HISTORICA-Supliment*, 52(LII/Sup), 257-281.
57. Cornea, V. (2008). *Dezvoltare Durabilă și Protecția Mediului*.
58. Costa, C., Dittmer, K. M., Oliveira Quintana, G. D., Shelton, S. W., & Wollenberg, E. K. (2020). Climate change impacts of the UK Foreign, Commonwealth & Development Office (FCDO) commercial agriculture portfolio. CGIAR Research Program on Climate Change Agriculture and Food Security (CCAFS) Working paper.
59. Costache, B. (2000). România și Consiliul de Ajutor Economic Reciproc 1949-1960. *Arhivele Totalitarismului*, 8(3-4), 83-88.
60. Costas, C. F. (2022). OCDE Provides Detailed Technical Assistance for Pillar Two Model Rules with a View to a Global Minimal Tax 15%. *Cluj Tax FJ*, 69.
61. Cowen, D. (2020). Following the infrastructures of empire: Notes on cities, settler colonialism, and method. *Urban Geography*, 41(4), 469-486.

62. Croitoru, L., Russu, C., & Tarhoaca, C. studiu de impact în vederea preaderării nr. 13 Politica industrială a României din perspectiva aderării la Uniunea Europeană: neutralitate vs. selectivitate.
63. Daems, R., & Maes, D. E. (2014). Global Health Partnerships: Governance, Leadership, and Organizational Reform. Maastricht School of Management Working Papers, (2014/01).
64. Daianu, D. (1999, April). Structure, strain and macroeconomic dynamic in Romania. In Conference on Development Economics. Washington DC (Vol. 28, p. 30).
65. Daniel, P. O. P. Brigada 15 Mecanizată și cei 20 de ani de provocări ai Afganistanului. Volum X, Nr. 1 (35), Serie nouă, decembrie 2021-februarie 2022, 113.
66. Dannreuther, R. (2006). Developing the alternative to enlargement: the European Neighborhood Policy. Eur. Foreign Aff. Rev., 11, 183.
67. Darwin, J. (2013). British decolonization since 1945: A pattern or a puzzle?. In Perspectives on Imperialism and Decolonization (pp. 187-209). Routledge.
68. Darwin, J. (2013). British decolonization since 1945: A pattern or a puzzle?. In Perspectives on Imperialism and Decolonization (pp. 187-209). Routledge.
69. Dawar, K. (2023). Global Britain and the national interest: Development aid under the FDCO. King's Law Journal, 34(1), 105-119.
70. DeLong, J. B., & Eichengreen, B. (1991). The Marshall Plan: History's Most Successful Structural Adjustment Program. NBER Working Paper No. 3899.
71. Develtere, P., Van Ongevalle, J., & Huyse, H. (2021). International development cooperation today: a radical shift towards a global paradigm.
72. Dissanayake, R., & Calleja, R. (2024). What Could the UK's Future Development Structure Look Like? (No. 319). Center for Global Development.
73. Dissanayake, R., & Calleja, R. (2024). What Could the UK's Future Development Structure Look Like? (No. 319). Center for Global Development.
74. Dobrescu, E. M. (2017). Agenda 2030. New perspectives. Journal of Defense Resources Management (JoDRM), 8(1), 165-180.
75. Dolan, M. B. (1978). The Lomé Convention and Europe's Relationship with the Third World: a critical analysis. Journal of European Integration, 1(3), 369-394.
76. Doron, R. S. (2011). Forging a nation while losing a country: Igbo nationalism, ethnicity and propaganda in the Nigerian Civil War 1968-1970.
77. Doxey, M. (1984). The Commonwealth Secretariat. The Commonwealth in the 1980s: Challenges and Opportunities, 15-39.
78. Dragan, G. (2007). Romania's accession to EU: Challenges and opportunities. In EUIJ Workshop: EU Enlargement and Its Economic Impacts on Transitional Countries (pp. 1-24).
79. Dragoman, D. (2022). Vrem o țară ca afară": Neoliberalism, alienare și auto-colonialism în România după aderarea la Uniunea Europeană. Polis. Journal of Political Science, 10(1 (35)), 193-211.
80. Dragomir, E. (2021). Relațiile comerciale cu Occidentul în concepția economică a României postbelice. Argumente pentru o nouă perspectivă de studiu. Analele Științifice ale Universității «Alexandru Ioan Cuza» din Iași. Istorie, (67), 475-493.
81. Dreher, A. (2002). The development and implementation of IMF and World Bank conditionality. Available at SSRN 333960.
82. Easterly, W. (2002). How did heavily indebted poor countries become heavily indebted? Reviewing two decades of debt relief. World development, 30(10), 1677-1696.

83. Easterly, W. (2002). How did heavily indebted poor countries become heavily indebted? Reviewing two decades of debt relief. *World development*, 30(10), 1677-1696.
84. Ene, A. M. (2017). Romania's Role in the International Relations of EU for the Eastern Partnership. *Acta Universitatis Danubius. Relationes Internationales*, 10(2), 153-160.
85. Eparu, A. (2021). Armonizarea Legislației Românești cu Acquis-ul UE în Domeniul Politicilor de Securitate și Apărare. *Revista de Științe Militare*, 4(65), 117-143.
86. Ernst, D. (2002). Global production networks and the changing geography of innovation systems. Implications for developing countries. *Economics of innovation and new technology*, 11(6), 497-523.
87. Essex, J. (2013). Development, security, and aid: geopolitics and geoeconomics at the US Agency for International Development (Vol. 16). University of Georgia Press.
88. EUROPENE, C. C. (2007). Comunicare a comisiei. Mesaje cheie ale Raportului privind ocuparea forței de muncă în Europa.
89. Eyben, R. (2013). Struggles in Paris: The DAC and the purposes of development aid. *The European Journal of Development Research*, 25, 78-91.
90. Farrell, M. (2020). Negotiating the sustainable development goals. In *Group politics in UN multilateralism* (pp. 241-266). Brill Nijhoff.
91. Finnemore, M., & Sikkink, K. (2001). Taking stock: the constructivist research program in international relations and comparative politics. *Annual review of political science*, 4(1), 391-416.
92. Foster, M., & Keith, A. (2003). The case for increased aid. Final Report to the Department for International Development of the United Kingdom.
93. Foucher, M. (2020). African borders: Putting paid to a myth. *Journal of Borderlands Studies*, 35(2), 287-306.
94. Frankema, E., & Van Waijenburg, M. (2014). Metropolitan blueprints of colonial taxation? Lessons from fiscal capacity building in British and French Africa, c. 1880–1940. *The Journal of African History*, 55(3), 371-400.
95. Freyberg-Inan, A. (2002). Which Way to Progress? Impact of International Organizations in Romania. Roland H. Linden, *Norms and Nannies: The Impact of International Organizations on the Central and East European States*, Lanham, Maryland: Rowman and Littlefield Publishers, 129-164.
96. Fu, H., Hereward, M., MacFeely, S., Me, A., & Wilmoth, J. (2020). How COVID-19 is changing the world: A statistical perspective from the Committee for the Coordination of Statistical activities. *Statistical Journal of the IAOS*, 36(4), 851-860.
97. Gabor, E. (2018). Romania-Hybrid Regime? The Role of Social Democrats in the Trajectory a Democratization (1990-1996). *Perspective Politice*, 11, 29.
98. Gaiciuc, V., & Ciobanu, V. (2015). Relațiile bilaterale ale Armatei Naționale cu forțele armate ale altor state și cooperarea în cadrul „parteneriatului pentru pace”. *Enciclopedica. Revista de istorie a științei și studii enciclopedice*, 8(1), 64-72.
99. Gallagher, T. (2013). Romania and the European Union: How the weak vanquished the strong. In *Romania and the European Union*. Manchester University Press.
100. Garbuz, V., Petelca, O., & Beșliu, I. (2021). Abordarea sustenabilității prin prisma obiectivelor de dezvoltare durabilă. In *Tradiție și inovare în cercetarea științifică* (pp. 221-227).
101. Georgescu, F. (2002). Relațiile României cu Consiliul de Ajutor Economic Reciproc și Tratatul de la Varșovia. *MUZEUL NAȚIONAL*, 1(14), 366-377.
102. Georgescu, F. (2002). Relațiile României cu Consiliul de Ajutor Economic Reciproc și Tratatul de la Varșovia. *Muzeul Național*, 1(14), 366-377.

103. Georgeson, L., Maslin, M., & Poessinouw, M. (2017). The global green economy: a review of concepts, definitions, measurement methodologies and their interactions. *Geo: Geography and Environment*, 4(1), e00036.
104. Gherasim-Proca, O. (2023). Key political issues in the reform of Romanian judiciary under the Cooperation and Verification Mechanism. *Eastern Journal of European Studies*, 14(2), 221-244.
105. Ghibuțiu, A., mazilu, A., pencea, S., boureanu, M., & boșcaiu, V. Tendințe în Reglementarea multilaterală a fluxurilor Internaționale de Servicii și de Investiții Directe. Incidențe Asupra Integrării României În Uniunea Europeană.
106. Githaiga, N. M., Burimaso, A., Wang, B., & Ahmed, S. M. (2019). The belt and road initiative: Opportunities and risks for Africa's connectivity. *China Quarterly of International Strategic Studies*, 5(01), 117-141.
107. Gore, C. (2013). The new development cooperation landscape: actors, approaches, architecture. *Journal of International Development*, 25(6), 769-786.
108. Gray, K., & Gills, B. K. (2016). South–South cooperation and the rise of the Global South. *Third World Quarterly*, 37(4), 557-574.
109. Green, W. A., & Deasy Jr, J. P. (1985). Unifying themes in the history of British India, 1757-1857: an historiographical analysis. *Albion*, 17(1), 15-45.
110. Grimm, S., Humphrey, J., Lundsgaarde, E., & de Sousa, S. L. J. (2009). European development cooperation to 2020: challenges by new actors in international development. Bonn: European Association of Development Research and Training Institutes (EDC 2020 Working Paper 4).
111. Grimm, S., Humphrey, J., Lundsgaarde, E., & de Sousa, S. L. J. (2009). European development cooperation to 2020: challenges by new actors in international development. Bonn: European Association of Development Research and Training Institutes (EDC 2020 Working Paper 4).
112. Grumeza, M., & Crudu, R. (2023). Rolul asistenței financiare nerambursabile asupra atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă. *Economica*, 126(4), 87-98.
113. Harris, E. (2004). Building scientific capacity in developing countries: Simply transferring knowledge and instrumentation is not enough to help developing countries build their own research base. Such efforts must be tied to national and local needs to create trust and services for society in the long term. *EMBO reports*, 5(1), 7-11.
114. Head, B. W. (2007). Community engagement: participation on whose terms?. *Australian journal of political science*, 42(3), 441-454.
115. Hettne, B., & Söderbaum, F. (2006). Regional cooperation: a tool for addressing regional and global challenges. In *International Task Force on Global Public Goods, Meeting Global Challenges: International Cooperation in the National Interest*, Final Report, Stockholm (pp. 179-244).
116. Hogan, M. J. (1987). Începutul, a ceea ce Henry Luce a numit „Secolul american” George C. Marshall Foundation
117. Hopkins, A. G. (2008). Rethinking decolonization. *Past and Present*, 200(1), 211-247.
118. Horobeț, A., & Popovici, O. (2017). Investițiile străine directe: evoluția și importanța lor în România. Studiu realizat în parteneriat de Academia de Studii Economice București și Consiliul Investitorilor Străini. București.
119. Horobeț, A., & Popovici, O. (2017). Investițiile străine directe: evoluția și importanța lor în România. Studiu realizat în parteneriat de Academia de Studii Economice București și Consiliul Investitorilor Străini. București.
120. Hossain, N., & Moore, M. (2002). Arguing for the poor: Elites and poverty in developing countries.

121. Howard, A. E. (2007). The bridge at Jamestown: the Virginia Charter of 1606 and constitutionalism in the modern world. *U. Rich. L. Rev.*, 42, 9.
122. Hritcan, C. C. (2022). Dilemmas and Rigors of the International Development Cooperation Dimension. *Open Journal of Social Sciences*, 10(13), 428-444.
123. Hrițcan, C. C. (2023). Uncovering the Real Challenges in the Fight against Climate Change. *Atmospheric and Climate Sciences*, 13(3), 401-414.
124. Hrițcan, C. C. (2023). Uncovering the Real Challenges in the Fight against Climate Change. *Atmospheric and Climate Sciences*, 13(3), 401-414.
125. Huckle, J., & Wals, A. E. (2015). The UN Decade of Education for Sustainable Development: business as usual in the end. *Environmental Education Research*, 21(3), 491-505.
126. Huh, T. (2010). Exploring the principles and criteria for governance for sustainable development. *International review of public administration*, 15(3), 67-78.
127. Hulme, D. (2007). The making of the millennium development goals: human development meets results-based management in an imperfect world. *Brooks World Poverty Institute Working Paper*, (16).
128. Hulme, D. (2009). The Millennium Development Goals (MDGs): a short history of the world's biggest promise.
129. Hussain, I., & Fard, G. (2021). Testing the Economic Resilience of Economic Cooperation Organization (ECO) Member States Using AHP-TOPSIS Approach in 2017. *Journal of Economic Cooperation & Development*, 42(1), 1-26.
130. Hynes, W., & Scott, S. (2013). The evolution of official development assistance: Achievements, criticisms and a way forward.
131. Iacob, B. C. (2022). A Babel in Bucharest: Third World students in Romania, 1960s-1980s. *Cahiers du monde russe*, 63(3), 669-690.
132. Iancu, A. (2010). Transition, Integration and Convergence. The Case of Romania. The Case of Romania.
133. Involvement in multilateral organisations (1980s) – in the 1980s, the UK increased its contributions to multilateral organisations
134. Ionela, B. L. Politici Publice pentru tineret. Neets in România., Volumul Conferinței, 89.
135. Ionescu, S. (2004). Romania, la un pas de integrarea totala in structurile Euro-Atlantice. *Rev. Universitara Stiinte Sociale*, 58.
136. Ionita, L. M. (2024). Romania: between East and West.
137. Jackson, L. E., Kurtz, J. C., & Fisher, W. S. (Eds.). (2000). Evaluation guidelines for ecological indicators. US Environmental Protection Agency, Office of Research and Development.
138. Jones, A. (1996). Does 'gender' make the world go round? Feminist critiques of international relations. *Review of International Studies*, 22(4), 405-429.
139. Jones, P., Wynn, M., Hillier, D., & Comfort, D. (2017). The sustainable development goals and information and communication technologies. *Indonesian Journal of Sustainability Accounting and Management*, 1(1), 1â-15.
140. Jora, O. D., Neacșu, M. C., & Teclean, C. (2024). Rolul mecanismelor regionale de cooperare în contextul geopolitic actual: oportunități și provocări pentru România. *Institutul European din România*.
141. Kaul, I., Grunberg, I., & Stern, M. (1999). *Global public goods*. New York-Oxford.
142. Kennedy, K., & Dornan, D. A. (2009). An overview: Tourism non-governmental organizations and poverty reduction in developing countries. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 14(2), 183-200.

143. Keohane, R. O. (2001). Governance in a partially globalized world. *American Political Science Review*, 95(1), 1-13.
144. King, K. (2007). Multilateral agencies in the construction of the global agenda on education. *Comparative Education*, 43(3), 377-391.
145. Klijn, E. H., & Teisman, G. R. (2000). Governing public-private partnerships: Analysing and managing the processes and institutional characteristics of public-private partnerships. In *Public-private partnerships* (pp. 102-120). Routledge.
146. Lamhauge, N., Lanzi, E., & Agrawala, S. (2012). Monitoring and evaluation for adaptation: lessons from development co-operation agencies.
147. Lange, M. K. (2004). British colonial legacies and political development. *World development*, 32(6), 905-922.
148. Larion, A. P. (2014). Controlul aplicării normelor în cadrul organizației internaționale a muncii. *Vector European*, (Suplim), 68-71.
149. Laws, E., Pett, J., Proud, E., & Menocal, A. R. (2021). LearnAdapt: a synthesis of our work on adaptive programming with DFID/FCDO (2017–2020). ODI and LearnAdapt Briefing Note (<https://odi.org/en/publications/learnadapt-a-synthesis-of-our-work-on-adaptiveprogramming-with-dfidfcdo-20172020>).
150. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). The Effectiveness of UK Aid Programmes and Projects. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 135-151). Cham: Springer Nature Switzerland.
151. Lazell, M., & Petrikova, I. (2024). UK Development Policy 1997–2023. In *The Nationalisation of UK Aid and Development: The End of Aid?* (pp. 33-60). Cham: Springer Nature Switzerland.
152. Leftwich, A. (1993). Governance, democracy and development in the Third World. *Third World Quarterly*, 14(3), 605-624.
153. Link, A. N. (2006). *Public/private partnerships: innovation strategies and policy alternatives*. Springer Science & Business Media.
154. Lippmann, Walter. 1970. *Early Writings*. N.Y.: Liveright, pp. 28-29
155. Little, A. W., & Green, A. (2009). Successful globalisation, education and sustainable development. *International Journal of Educational Development*, 29(2), 166-174.
156. Liu, J., Mooney, H., Hull, V., Davis, S. J., Gaskell, J., Hertel, T., ... & Li, S. (2015). Systems integration for global sustainability. *Science*, 347(6225), 1258832.
157. Long, G. (2018). Underpinning commitments of the Sustainable Development Goals: indivisibility, universality, leaving no one behind. In *Sustainable Development Goals* (pp. 91-116). Edward Elgar Publishing.
158. Louis, W. R., & Robinson, R. (1994). The imperialism of decolonization. *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, 22(3), 462-511.
159. Louis, W. R., & Robinson, R. (1994). The imperialism of decolonization. *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, 22(3), 462-511.
160. Lupu, C. (2023). Rolul investițiilor și strategiilor investiționale în dezvoltarea economiei pe plan național. *Vector European*, (02), 79-83.
161. Lupulescu, N. (2006). The Corruption, as a Main Threat to the National Interests of Romania. *Pro Lege Rev.*, 31.
162. MacDonald, M. (2005). *Provision of infrastructure in post conflict situations*. Department for International Development, London.
163. MacFeely, S., van de Ven, P., & Peltola, A. (2024). To GDP and beyond: The past and future history of the world's most powerful statistical indicator. *Statistical Journal of the IAOS*, 40(3), 685-711.
164. Machado, B. (2007). *In search of a usable past: the Marshall Plan and postwar reconstruction today*. George C. Marshall Foundation.

165. MacKenzie, J. M. (2020). The British Empire through buildings: Structure, function and meaning. In *The British Empire through buildings*. Manchester University Press.
166. Malanson, J. J. (2014). Manifest Destiny: The Monroe Doctrine and Westward Expansion, 1816–1861. In *The Routledge Handbook of American Military and Diplomatic History* (pp. 215-222). Routledge.
167. Mansuri, G., & Rao, V. (2012). Localizing development: Does participation work?.
168. Marin, M. (2011). The Nationalistic Discourse in Communist Romania. A General Perspective. *Studia Universitatis Babes-Bolyai-Historia*, 56(2), 80-104.
169. Mariotti, C. (2019). The Role of the UK in Tackling Global Inequality: Contributions to achieving SDG 10.
170. Martin, L. L. (1992). Interests, power, and multilateralism. *International Organization*, 46(4), 765-792.
171. Matache-Zaharia, S. A. (2015). Parteneriatul estic și geopolitica Mării Negre: provocări pentru securitatea europeană. *Buletinul Universității Naționale de Apărare» Carol I* «, (02), 243-259.
172. McCorquodale, R. (1994). Self-determination: A human rights approach. *International & Comparative Law Quarterly*, 43(4), 857-885.
173. McFarlane, C. (2008). Governing the contaminated city: Infrastructure and sanitation in colonial and post-colonial Bombay. *International journal of urban and regional research*, 32(2), 415-435.
174. Meadowcroft, J. (1997). Planning, democracy and the challenge of sustainable development. *International Political Science Review*, 18(2), 167-189.
175. Mert, A. (2009). Partnerships for sustainable development as discursive practice: Shifts in discourses of environment and democracy. *Forest Policy and Economics*, 11(5-6), 326-339.
176. Morton, S., Pencheon, D., & Squires, N. (2017). Sustainable Development Goals (SDGs), and their implementation: A national global framework for health, development and equity needs a systems approach at every level. *British medical bulletin*, 124(1), 81-90.
177. Mosse, D., & Lewis, D. (2005). The aid effect. *Giving and governing in international development*.
178. Movsisyan, A., Rehfuess, E., & Norris, S. L. (2020). When complexity matters: a step-by-step guide to incorporating a complexity perspective in guideline development for public health and health system interventions. *BMC medical research methodology*, 20, 1-13.
179. Muggah, R. (2012). Researching the urban dilemma: Urbanization, poverty and violence.
180. Muniz, B., & Ferreira, M. E. (2022). Is the 0.7% goal of ODA/GNI still adequate for the recipients?: An overview of the recipients' situation with a focus on Africa.
181. Naylor, R. L., Hardy, R. W., Buschmann, A. H., Bush, S. R., Cao, L., Klinger, D. H., ... & Troell, M. (2021). A 20-year retrospective review of global aquaculture. *Nature*, 591(7851), 551-563.
182. Neagoe-Plesa, E. (2005). Rolul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej în elaborarea politicii externe și în direcționarea relațiilor româno-sovietice (1960-1965). *Annales Universitatis Apulensis Series Historica*, 9(1), 231-240.
183. Nicolăescu, A. V. (2016). Aspecte Privind Politica De Dezvoltare Europeană În Perioada 1997-2006. Importanța Acesteia Pentru România. *Analele Universității Ovidius din Constanța-Seria Istorie*, (12-13), 337-356.
184. Nkrumah, K. (1965). Neo-colonialism. Nelson.

185. Oakman, D. (2000). The seed of freedom: Regional security and the Colombo Plan. *Australian Journal of Politics & History*, 46(1), 67-85.
186. Oakman, D. (2001). The Politics of Foreign Aid: Counter-Subversion and the Colombo Plan, 1950-1970. *Pacifica Review: Peace, security & global change*, 13(3), 255-272.
187. Obriș, P. (2006). Viziunea lui Nicolae Ceaușescu despre dezvoltarea industriei românești de apărare. *Analele Universității Ovidius din Constanța-Seria Istorie*, (03), 115-134.
188. Onishchenko, K., Hill, S., Wasserman, M., Jones, C., Moffatt, M., Ruff, L., & Pugh, S. J. (2019). Trends in vaccine investment in middle income countries. *Human Vaccines & Immunotherapeutics*.
189. Oprea, C. C. (2014). Rolul cooperării internaționale în rezolvarea amenințărilor economice globale. *Analele Universității Libere Internaționale din Moldova (Seria Economie)*, (15), 70-76.
190. Oprea, M. (2013). Development discourse in Romania: From socialism to EU membership. In *Development Policies of Central and Eastern European States* (pp. 66-82). Routledge.
191. Ortega-Villa, L. M., & Ley-Garcia, J. (2018). Analysis of cultural indicators: A comparison of their conceptual basis and dimensions. *Social Indicators Research*, 137, 413-439.
192. Panaitescu, M. (2017). Danube Transnational Program-Project Management between Desiderata and Perspectives. *Journal of Danubian Studies and Research*, 7(2).
193. Pietrobelli, C., & Rabellotti, R. (2011). Global value chains meet innovation systems: are there learning opportunities for developing countries?. *World development*, 39(7), 1261-1269.
194. Piron, L. H., & Watkins, F. (2004). DFID human rights review. Review commissioned by DFID.
195. Pless, N., & Maak, T. (2004). Building an inclusive diversity culture: Principles, processes and practice. *Journal of business ethics*, 54, 129-147.
196. POPA, C. (2009). Regimurile politice și frontierele ideologice din Europa în ședințele Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe. 1945-1947. *Studii și Materiale de Istorie Contemporană*, 8.
197. Popa, C. C. (2007). Monetary System. Functional and Institutional Structure.
198. Popa, I., Stere, E. A., & Cotescu, S. L. (2013). Precedente ale dezvoltării durabile. *Electrotehnica, Electronica, Automatica*, 61(4), 81.
199. Popescu, G. (2008). The conflicting logics of cross-border reterritorialization: Geopolitics of Euroregions in Eastern Europe. *Political Geography*, 27(4), 418-438.
200. Porumbescu, A. (2019). An Analysis Of The Foreign Policy Transformations In Romania After The Fall Of Communism. *Studies And Articles*, 129.
201. Potter, S. J. (2007). Webs, networks, and systems: Globalization and the mass media in the nineteenth-and twentieth-century British Empire. *Journal of British Studies*, 46(3), 621-646.
202. Pozneacova, V. (2024). Premisele constituirii regimului apartheidului în Africa de sud. In *Interuniversitaria* (pp. 239-244).
203. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.
204. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.
205. Prezidențială, A. (2020). Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024. Președintele României.

206. Procesul de integrare europeană în Balcanii de Vest. Perspective și orientări ale României, se poate găsi la http://ier.gov.ro/wp-content/uploads/2024/01/Studiul-SPOS-nr.-2_Integrarea-europeana-a-statelor-din-Balcanii-de-Vest_final.pdf
207. Raicov, M., Fehér, A., Adamov, T., & Stanciu, S. (2016). Comparative analysis of the strategic objectives of European Union for the past programming period 2007-2013 and for the current programming period 2014-2020. Review on Agriculture and Rural Development, 5(1-2), 64-70.
208. Ramalingam, B. (2013). Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world. Oxford University Press, USA.
209. Ramalingam, B. (2013). Aid on the edge of chaos: Rethinking international cooperation in a complex world. Oxford University Press, USA.
210. Ratchev, V., Tagarev, T., & Minchev, Z. (2015). ROMANIA: Capabilities, Organisations, Policies, and Legislation in crisis management and disaster response. IT4Sec Reports, 121.
211. Reif, L. C. (2000). Building democratic institutions: The role of national human rights institutions in good governance and human rights protection. Harv. Hum. Rts. J., 13, 1.
212. Rodney, W. (1972). How Europe Underdeveloped Africa. Bogle-L'Ouverture Publications.
213. României, G. (2013). Raportul Strategic Național privind implementarea Fondurilor Structurale și de Coeziune.
214. României, G., & Unite, P. N. (2008). Strategia Nationala pentru Dezvoltare Durabila a Romaniei Orizonturi 2013-2020-2030. București, valabil <http://www.insse.ro/cms/files/IDDT>
215. Rostow, W. W. (1959). The stages of economic growth. The economic history review, 12(1), 1-16.
216. Ruggie, J. G. (1992). Multilateralism: the anatomy of an institution. International organization, 46(3), 561-598.
217. Ruxanda, M. (2012). Influența Uniunii Europene asupra reformei sistemului juridic în România: un pas spre consolidare democratică?. Sfera Politicii, 20(167), 135-147.
218. Sachs, J. D. (2015). Achieving the sustainable development goals. Journal of International Business Ethics, 8(2), 53-62.
219. Sambrook, C. (2006). The UN Convention against Corruption. A Step Forward from the OECD Convention? Pluses and Minuses from a Comparative Perspective (Romanian Text). Romanian J. Int'l L., 2, 60.
220. Sauvé, S., Bernard, S., & Sloan, P. (2016). Environmental sciences, sustainable development and circular economy: Alternative concepts for trans-disciplinary research. Environmental development, 17, 48-56.
221. Sălcudean, I. N. (2016). Outrunning the Past: European Influences in Building Cultural Policies in Romania and the Role of the Romanian Cultural Institute. The Journal of Arts Management, Law, and Society, 46(5), 255-273.
222. Schneider, M. (1976). The "quality of life" and social indicators research. Public Administration Review, 297-305.
223. Scholte, J. A., Bloem, R., Samans, R., Naidoo, K., Wungao, C. B., Vargas, V., ... & Sengupta, C. (2009). Global civil society forums and poverty. Global civil society.
224. Schuler, R. S., Dowling, P. J., & De Cieri, H. (1993). An integrative framework of strategic international human resource management. Journal of management, 19(2), 419-459.
225. Settembre-Blundo, D., González-Sánchez, R., Medina-Salgado, S., & García-Muiña, F. E. (2021). Flexibility and resilience in corporate decision making: a new

- sustainability-based risk management system in uncertain times. *Global Journal of Flexible Systems Management*, 22(Suppl 2), 107-132.
226. Severin, A. (2016). „Mecanismul de cooperare și verificare” (MCV): cadru juridic, abuzuri și remedii. Conferința Internațională de Drept, Studii Europene și Relații Internaționale, 4(IV), 467-479.
 227. Shabbir, G., Ali, M. K., Hanif, K., & Alam, I. (2020). Comparative Study of Jinnah and Nehru's Political Leadership from 1928 to 1930. *Journal of the Research Society of Pakistan*, 57(2), 114.
 228. Singh, S., Bawa, J., Singh, B., Singh, B., & Bika, S. L. (2024). Analyzing GAVI the Vaccine Alliance as a Global Health Partnership Model: A Constructivist Analysis of the Global Health Crisis. *Millennial Asia*, 15(3), 447-464.
 229. Slater, D., & Bell, M. (2002). Aid and the geopolitics of the post-colonial: Critical reflections on New Labour's overseas development strategy. *Development and Change*, 33(2), 335-360.
 230. Smith, J. P. (1995). Empire and social reform: British liberals and the “Civilizing Mission” in the sugar colonies, 1868–1874. *Albion*, 27(2), 253-277.
 231. Smith, T. (1979). The underdevelopment of development literature: the case of dependency theory. *World Politics*, 31(2), 247-288.
 232. Solomon, C., & Piroșca, A. (2016). Activitatea parlamentului României în domeniul politicii externe (1990-2008). *Moldoscopie*, 75(4), 185-200.
 233. Soto-Paz, J., Arroyo, O., Torres-Guevara, L. E., Parra-Orobio, B. A., & Casallas-Ojeda, M. (2023). The circular economy in the construction and demolition waste management: A comparative analysis in emerging and developed countries. *Journal of Building Engineering*, 107724.
 234. Spivak, G. C. (1988). Can the Subaltern Speak? In C. Nelson & L. Grossberg (Eds.), *Marxism and the Interpretation of Culture* (pp. 271–313). University of Illinois Press.
 235. Sprijin pentru procesul de integrare europeană a Ucrainei, se poate găsi la <https://www.mae.ro/bilateral-relations/1734>.
 236. Srivastava, M. (2009). Evolution of the System of Public Administration in India from the Period 1858-1950: A Detailed Study Highlighting the Major Landmarks in Administrative History Made During this Period. Available at SSRN 1482528.
 237. Srivastava, M. (2009). Good governance-concept, meaning and features: A detailed study. Meaning and Features: A Detailed Study (December 26, 2009).
 238. Stahl, B. (2013). Another “strategic accession”? The EU and Serbia (2000–2010). *Nationalities Papers*, 41(3), 447-468.
 239. Stanciu, C. (2013). A Rebirth of Diplomacy: The Foreign Policy of Communist Romania between Subordination and Autonomy, 1948–1962. *Diplomacy & Statecraft*, 24(2), 253-272.
 240. Stanciu, C. (2013). A Rebirth of Diplomacy: The Foreign Policy of Communist Romania between Subordination and Autonomy, 1948–1962. *Diplomacy & Statecraft*, 24(2), 253-272.
 241. Stanciu, M. D. (2014). Cooperarea Internațională în lumina Cartei Organizației Națiunilor Unite. *Revista Univers Strategic*, (19), 121-126.
 242. Stăncioni, A. B. (2017). Sistemul Juridic și Instituțional în Materia Prevenirii și Combaterii Corupției. *Revista de Investigare a Criminalității*, (02), 87-99.
 243. Stănculescu, D. M. (2004). Institutul European din România.
 244. Storeng, K. T., & Béhague, D. P. (2014). “Playing the numbers game”: evidence-based advocacy and the technocratic narrowing of the safe motherhood initiative. *Medical Anthropology Quarterly*, 28(2), 260-279.

245. Stratone, C. (2023). Propagandă și diplomatie culturală în perioada comunistă. Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea-o istorie inedită. Institutul National pentru Studiul Totalitarismului.
246. Tanasoiu, C. (2015, February). Romania in the European Union: Political Developments and the Rule of Law after Accession. In *Constitutional Crisis in the European Constitutional Area* (pp. 184-203). Nomos Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG.
247. Tarsilla, M. (2014). Evaluation capacity development in Africa: Current landscape of international partners' initiatives, lessons learned and the way forward. *African Evaluation Journal*, 2(1), 13.
248. Teegen, H. (2003). International NGOs as global institutions: Using social capital to impact multinational enterprises and governments. *Journal of International Management*, 9(3), 271-285.
249. Tengö, M., Brondizio, E. S., Elmqvist, T., Malmer, P., & Spierenburg, M. (2014). Connecting diverse knowledge systems for enhanced ecosystem governance: the multiple evidence base approach. *Ambio*, 43, 579-591.
250. Thayer, C. A. (2001). Developing Multilateral Cooperation. *Comparative Connections*, 3(3), 63-72.
251. Tița, M. (2007). Politica Europeană de Securitate și Apărare. Poziția României. Integrarea României în Uniunea Europeană: provocări și perspective, 109.
252. Tomlinson, J. (1996). Cultural globalisation: Placing and displacing the West. *The European Journal of Development Research*, 8, 22-35.
253. Topik, S. (2004). The world coffee market in the eighteenth and nineteenth centuries, from colonial to national regimes.
254. Tudorancea, R. (2016). Cercuri de putere ale elitei comuniste românești la debutul anilor '60. Reflecții pe marginea unor evaluări ale Departamentului de Stat al SUA. Studii și materiale de istorie contemporană (SMIC), (1), 39-56.
255. Van Zanten, J. A., & Van Tulder, R. (2018). Multinational enterprises and the Sustainable Development Goals: An institutional approach to corporate engagement. *Journal of International Business Policy*, 1(3), 208-233.
256. Vázquez-Maguirre, M. (2020). Building sustainable rural communities through indigenous social enterprises: A humanistic approach. *Sustainability*, 12(22), 9643.
257. Vermeșan, M. C. (2022). Politica externă a României în Orientul Mijlociu. Nicolae Ceaușescu și Anwar el Sadat. *Anuarul Institutului de Istorie» George Barițiu «-Series HISTORICA-Supliment*, 1(LXI), 351-360.
258. Vetterlein, A. (2007). Economic growth, poverty reduction, and the role of social policies: The evolution of the World Bank's social development approach. *Global Governance*, 13, 513.
259. Vintila, P., & Putină, N. (2024). Securitatea regională actuală și reconfigurarea arhitecturii de securitate europeană. In *Știința politică și societatea în schimbare* (pp. 171-187)
260. Waheeduzzaman, A. N. M., & Ryans Jr, J. K. (1996). Definition, perspectives, and understanding of international competitiveness: A quest for a common ground. *Competitiveness Review: An International Business Journal*, 6(2), 7-26.
261. Waisbord, S. (2008). The institutional challenges of participatory communication in international aid. *Social identities*, 14(4), 505-522.
262. Walker, P. (2014). International student policies in UK higher education from colonialism to the coalition: Developments and consequences. *Journal of Studies in International Education*, 18(4), 325-344.

263. Weiland, S., Hickmann, T., Lederer, M., Marquardt, J., & Schwindenhammer, S. (2021). The 2030 agenda for sustainable development: transformative change through the sustainable development goals?. *Politics and Governance*, 9(1), 90-95.
264. Wicks, E. (2012). The Meaning of 'Life': Dignity and the Right to Life in International Human Rights Treaties. *Human Rights Law Review*, 12(2), 199-219.
265. Wills Jr, J. E. (1993). *Maritime Asia, 1500-1800: The Interactive Emergence of European Domination*.
266. Wolff, G. (2024). Promoting gender equality through localized development strategies: leveraging identification. *Journal of International Humanitarian Action*, 9(1), 13.
267. Woolf, S. H., & Braveman, P. (2011). Where health disparities begin: the role of social and economic determinants—and why current policies may make matters worse. *Health affairs*, 30(10), 1852-1859.
268. Yakhshilikov, S. (2023). The Impact of a donor's domestic political economy on its policy and practice of development cooperation comparing to the impact of international norms and principles. *Frontline Social Sciences and History Journal*, 3(01), 32-40.
269. Yeung, H. W. C., & Coe, N. M. (2015). Toward a dynamic theory of global production networks. *Economic geography*, 91(1), 29-58.
270. Young, R. (2001). New Labour and international development: a research report. *Progress in Development Studies*, 1(3), 247-253.
271. Zaman, G., & Georgescu, G. (2018). Studiu retrospectiv privind comerțul exterior al României în ultimii 100 de ani.
272. Zhao, Y. (2016). The Role of bilateral and multilateral agreements in international space cooperation. *Space Policy*, 36, 12-18.
273. Ziltener, P., & Künzler, D. (2013). Impacts of colonialism—A research survey. *Journal of World-Systems Research*, 19(2), 290-311.
274. Zimmermann, F., & Smith, K. (2011). More actors, more money, more ideas for international development co-operation. *Journal of International development*, 23(5), 722-738.
275. Zulean, M., & Prelipcean, G. (2013). Emergency preparedness in Romania: Dynamics, shortcomings and policy proposals. *Technological Forecasting and Social Change*, 80(9), 1714-1724.

C. Legislație

1. Cadru legal național RoAid, poate fi găsit la <https://roaid.ro/despre-noi/agentia-roaid/cadrul-legal/>
2. Cartea verde a diplomației multilaterale, poate fi găsită la, https://mae.ro/sites/default/files/file/carte_verde_diplomatie_multilaterala.pdf
3. HG nr. 213 din 9 noiembrie 2016 privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară, disponibil: <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/183528>
4. HG nr. 703/2006 pentru aprobarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a Planului de acțiune pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, disponibil la <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/72529>
5. Plan anual de Cooperare Internațională pentru Dezvoltare și Asistență Umanitară 2023, poate fi găsit https://roaid.ro/wp-content/uploads/2023/03/Plan-2023-aprobat-in-9-Martie-2023_Redacted.pdf

6. Plan anual de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2023, se poate găsi la https://roaid.ro/wp-content/uploads/2023/03/Plan-2023-aprobat-in-9-Martie-2023_Redacted.pdf
7. Program multianual strategic privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară pentru perioada 2018-2021, poate fi găsit la <http://roaid.ro/wp-content/uploads/2019/03/PROIECT-Programul-multianual-strategic-privind-cooperarea-interna%C8%9Bional%C4%83-pentru-dezvoltare-%C8%99i-asisten%C8%9Ba-umanitar%C4%83-pentru-perioada-2018-2021.pdf>
8. Program multianual strategic privind cooperarea internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară în perioada 2020-2023, poate fi găsit la https://www.mae.ro/sites/default/files/file/anul_2020/pdf_2020/2020.08.12_program_strategic_multianual_2020-2023.pdf
9. Programul multianual strategic de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2024-2027, poate fi găsit la <https://gov.ro/ro/print?modul=subpagina&link=nota-de-fundamentare-hg-nr-290-28-03-2024>
10. Programul Multianual Strategic de cooperare internațională pentru dezvoltare și asistență umanitară 2024-2027, se poate găsi la https://www.mae.ro/sites/default/files/file/anul_2023/pdf_2023/20231124_program_multianual_strategic_2024-2027.pdf
11. Programul strategic multianual privind cooperarea pentru dezvoltare și asistență umanitară 2016-2020, poate fi găsit la, http://www.mae.ro/sites/default/files/file/noutati_legislative/proiectstrategiamultilaterala2016-2020.pdf
12. Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 1989, accesat <https://documents.un.org/doc/undoc/gen/n15/291/89/pdf/n1529189.pdf?OpenElement>
13. României, G., & Unite, P. N. (2008). Strategia Nationala pentru Dezvoltare Durabila a Romaniei Orizonturi 2013-2020-2030. București available at <http://www.insse.ro/cms/files/IDDT>
14. Strategia multianuală pentru acordarea de asistență pentru dezvoltare în plan multilateral pentru perioada 2011-2015, poate fi găsită la, https://www.mae.ro/sites/default/files/file/noutati_legislative/proiectstrategiamultilaterala2011-2015.pdf
15. Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României Orizonturi 2013-2020-2030, poate fi găsită la <https://www.anc.edu.ro/wp-content/uploads/2019/11/Strategia-Na%C5%A3ional%C4%83-pentru-Dezvoltare-Durabil%C4%83-a-Rom%C3%A2niei-Orizonturi-2013-2020-2030.pdf>

D. Teze de doctorat și master

1. Dodu-Gugea, L. (2009). Impactul globalizării asupra creșterii competitivității țărilor Europei Centrale și de Est. Teză de doctor în economie.
2. Hutchcroft, P. D. (2000). Colonial masters, national politicians, and provincial lords: central authority and local autonomy in the American Philippines, 1900–1913. *The Journal of Asian Studies*, 59(2), 277-306.
3. Jarboe, A. T. (2013). Soldiers of empire Indian sepoys in and beyond the imperial metropole during the First World War, 1914-1919 (Doctoral dissertation, Northeastern University).
4. Martin, W. (2014). The effectiveness of community development workers (CDWs) as change agents in their pursuit of a holistic approach to development: A case study of

- CDWs in the Western Cape (Doctoral dissertation, Stellenbosch: Stellenbosch University).
5. Muniz, B. N. B. (2020). Is the 0.7% Goal of ODA/GNI Still Adequate? (Master's thesis, Universidade de Lisboa (Portugal)).
 6. Neculai-Cristian, Ș. (2009). Multi-Level Diplomacy? The Socialization Of European Permanent Representatives Romania And Bulgaria-A Comparative Case Study (Doctoral dissertation, Central European University).
 7. Roth, D. C. (2010). The American reaction to the 1968 Warsaw Pact invasion of Czechoslovakia (Doctoral dissertation, The Ohio State University).
 8. Sevinç, Ö. (2023). The role of scholarships in public diplomacy activities: examples of fulbright and chevening scholarships (Master's thesis, Middle East Technical University).
 9. Stefan, O. A. (2016). Vacationing in the Cold War: Foreign Tourists to Socialist Romania and Franco's Spain, 1960s-1970s (Doctoral dissertation, University of Pittsburgh).
 10. Szabo, V. (2012). Youth and politics in communist Romania (1980-1989) (Doctoral dissertation, University of Pittsburgh).
 11. Tanta, M. R. (2014). State Art or Sites of Resistance: Socialist Realism in Romania: 1945-1989 (Doctoral dissertation, University of Illinois at Chicago).
 12. Walgren, H. L. (1984). Separate roads: The growing independence of Albania, Romania and Yugoslavia from the Soviet Union between 1964-1982 (Doctoral dissertation).
 13. Wilkinson, E. (2019). Resilience and learning: A case study of the department for international development's governance and transparency fund (Doctoral dissertation).

E. Alte surse

1. Asociația George C. Marshall:
http://www.marshallfoundation.org/library/wpcontent/uploads/sites/16/2014/05/Chronology_of_the_Marshall_Plan_June_5_1947_to_November_5_1947-1.pdf
2. Site oficial documente juridice:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52018PC0460&from=PT>.
3. Arhive naționale US:
<https://www.archives.gov/milestone-documents/marshall-plan#transcript>
4. Convenția pentru Cooperare Economică Europeană:
https://www.cvce.eu/obj/convention_for_european_economic_cooperation_paris_16_april_1948-en-769de8b7-fe5a-452c-b418-09b068bd748d.html
5. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică:
<https://www.oecd.org/dac/1896816.pdf>
6. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică:
<https://www.oecd.org/general/conventionontheorganisationforeconomicco-operationanddevelopment.htm>